Ioan Rus a proiectat între Brașov și Borș autostrada îmbogățirii cu două benzi: PSD și UDMR

Anul XIV nr. 22 (651) 1-7 iunie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA
CATAVENCU
TAGMA CUM LAUDE
săptămînal de moravuri grele

Torționarul de cerbi

Priboi împușcă și elanul finlandez

Prietenii dușmanului meu sînt și dușmanii mei, își dă seama ursul carpatin. Or, singurul dușman natural mai important al lui Moș Martin la ora actuală nu este omul, ci Adrianul. Adrianul are mulți prieteni, dar cel de care trebuie să se teamă ursul nostru este Priboiul, un prieten al lui Năstase de care le era frică și oamenilor, în perioada revoltelor muncitorești de la Brașov. Priboiul are însă chef să vîneze anul acesta niște elani din Finlanda. Ce treabă are ursul atunci? Citiți în

Pagina 9

Ei cîștigă împreună, bucureștenii pierd separat

Geoană a pus pe goană 110 milioane de euro

Pentru că duminică trebuie să vă mișcați fundurile pînă la secția de votare, ținem să vă amintim că, la primărie, există și un Consiliu. Despre ce a reușit să facă din București o bandă de consilieri PSD, conduși de căpetenia lor supremă, Dan Ioan Popescu, puteți afla în ancheta de la pagina 3. Și veți mai descoperi că Mircea Geoană nu minte cînd spune că se pricepe la credite externe. Minte cînd spune că le aduce: în 2003, Mircea Geoană a refuzat bucureștenilor un credit de 110 milioane de euro.

Pagina 3

Visînd să redevină forța politică conducătoare a întregii societăți, partidul-stat îndeamnă alegătorii de la orașe și sate:

SĂ FACEM VOTUL, TOVARĂȘI!

Dragi tovarăşi şi pretini, vă felicit pentru realizările voastre! Avem prespective minunate pentru recolta de voturi la ectar în judeţili Costanţa, Bacău, Vrancea, Dolji, Olt şi Gorji. Costat că iezistă totuş unili lipsuri în ceace priveşte judeţili Cluji şi muncipiu' Bucureşti. Păi, se poate, toarşu' Geoană, toarşu' Rus? Ce-a păzit toarşu' Cozmîcă de la Organizatoric cînd i-a trimis în teritoru fără iesperenţă în lupta cu dujmanu' de clasă? În închiere, vă urez, tovarăşi, să obţineţ primu' loc fruntaş în întrecerea electorală şi, dacă se poate, chiar locu' întii! (aplauze, urale, se scandează „Ceauşescu, PCR! Bun venit în PSD!")

Secvențe de la plenara lărgită a tovarășului Nicolae Ceaușescu cu activul de partid și de stat PSD pentru depășirea exemplară a planului pe ramură la Consiliile Populare Municipale, Județene și Ioropene

Să nu vorbești de funciare în casa spînzuratului

Pe scurt: mai mulți cetățeni ai țării au căpătat teren în noul rai al imobiliarelor, Vama Veche. Birfologia funcționează – cică unii au primit pămînt după ureche. E arătată cu degetul și secretara primăriei, Petrina Boiță, care a și vîndut terenul. Scump. Noi am lansat niște întrebări, ca să testăm piața zvonurilor. Ei ne-au vizitat la redacție: primarul Urdea plus secretara. Cine a turnat? Secretara: „Totul e legal, dar o să cer Consiliului Local să anuleze hotărîrea". N-am înțeles de ce. După alte cîteva zile, ședința consiliului: vorbe grele. Cică s-a băgat deja procuratura (?!). Cineva a rugat-o pe doamna Boiță să vorbească mai încet, că se aude de afară. Se pare că avea dreptate: săptămîna viitoare vă vom povesti – așa, ca divertisment – ce se întîmplă la o ședință de-asta.

Vezica imobiliară

Așezămîntul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan STANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Promotion Manager: **Delia DRĂGUȘIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușa

Stați liniștit, domnu' Năstase! Cîștigăm Vrancea la sigur! Păi, dacă pe mine mă votează chiar și numa' prietenii și colaboratorii care i-am dat în gît, și tot ies din primul tur cu 85%. Ca domnu' Iliescu.

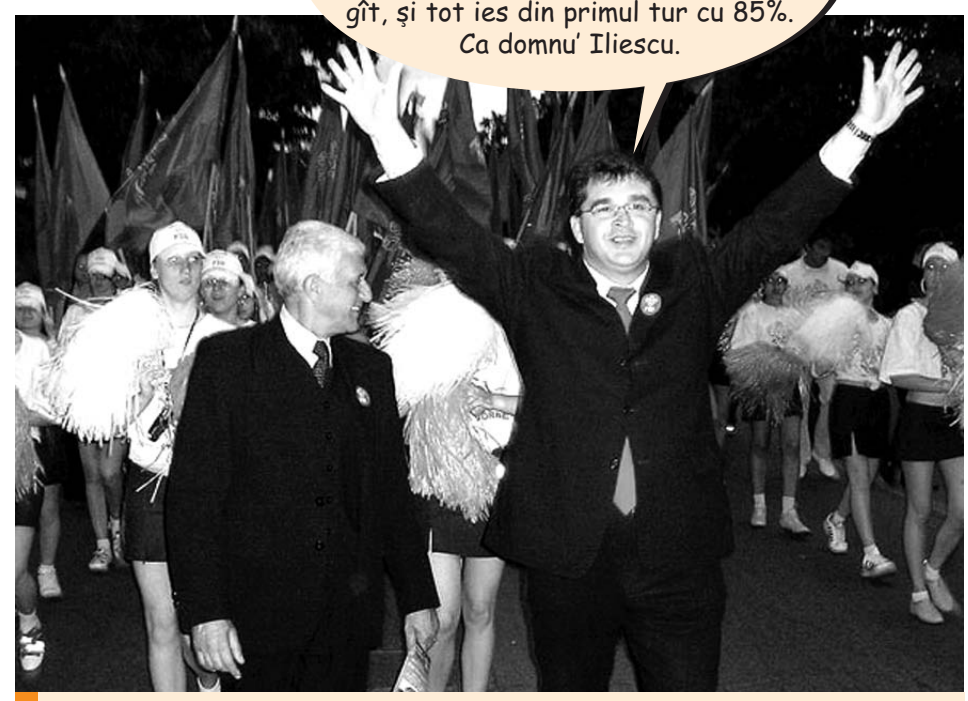

Marian Oprișan, șeful provinciei europene Vrancea, o ilustrare perfectă a principiului PSD „Au turnat și i-a adunat"

? Summit-ul de săptămâna trecută, prilej minunat pentru președintele Iliescu să danseze samba la Mamaia în aplauzele președinților invitați, a cerut și unele mici sacrificii. Pentru a asigura tihna demnitarilor străini, Hotelului Majestic din Mamaia și-a expediat la hotelul frate (Majestic) din Olimp, toate gâștele din ogradă. Erau, sărmanele, niște gâște decorative, care prezentau riscul major să producă gâgâituri. Explozia ga-ga s-a produs, în schimb, la Neptun, unde deportatele și-au disputat cazarea cu rezidentele, spre bucuria vilegiaturiștilor din hotel. Evenimentul ni-l apropie pe președintele Iliescu de președintele Ceaușescu, pe vremea căruia Direcția 5 de Securitate și gardă executase toți cocoșii din satul Snagov pentru că refuzau să-și țină pliscul. Așa a devenit Snagovul satul cu cele mai nefericite găini din România.

? La 1 martie, la CNSAS a fost depusă o cerere prin care se solicita „identificarea materialelor informative furnizate de Marian Oprișan Securității în anii 1988-1989. Într-un mod normal de surprinzător, CNSAS-ul nu a obținut de la SRI, în 3 luni, nici un răspuns cu privire la calitatea de turnător a respectabilului Oprișan. Ce-i drept, nici nu-i va fi ușor să producă un document din care să rezulte că baronul PSD din Vrancea nu ar fi fost colaborator, odată ce solicitarea a fost depusă personal de fostul căpitan de contraspionaj Lungu Dorin, fix cel la care turna Marian Oprișan. Singura reacție a celor de la SRI a fost să pună sub urmărire telefonul fostului lor coleg, cel care îl deranjează pe protejatul patronilor lor, Mitrea și Priboi.

? Deși suflul exploziei de la Mihăilești trebuia să bată până la izmenele miniștrilor Mitrea și Oprea, s-a văzut limpede că acestora li se cam fâlfâie de la sine, așa că singurul sacrificat va fi (în următoarele zile) Mihai Bașulescu, șeful Agenției Naționale a Drumurilor. Ca să se zguduie și scaunele celor doi miniștri, se pare că e nevoie ca Dumnezeu să ne dea norocul unui meteorit.

? O circulară PSD de interior care reglementează activitatea filialelor la alegerile de duminică spune că, în localitățile mici, unde observatorii mai pot fi fentați c-o țuică și-o rață, membrii partidului trebuie să aducă personal lumea la vot și să dea un raport al performanțelor până cel târziu la ora 14,00. PSD nu și-a mai propus să scoată atâția țărani din case într-o singură zi de la colectivizare.

? Cu ocazia vizitei de vineri a lui Năstase la Constanța, Inspectoratul Școlar a ordonat către Școala Generală 28 „Dan Barbilian" să scoată două clase de a IV-a și două TIR-uri cu flori în întâmpinarea celui mai important tătic pe care l-a dat această țară, după Ceaușescu și Iliescu. Doar revolta câtorva părinți a reușit să anuleze ordinul slugoilor de la Inspectorat. Dar tare ne temem că, dacă se supără Mazăre, mâine-poimâine copiii Școlii Generale 28 vor trebui să vină cu părinții tunși.

? Unul dintre cei mai veroși arabi de pe pământ, Omar Hayssam, care datorează o mie de miliarde de lei la bugetul de stat, și îl însoțește pe Iliescu în turneele prezidențiale, a pus mâna pe cele mai bune piețe ale Capitalei, Amzei și 1 Mai. Făcătura asta cu aere de sarazin, conduită de Ali Baba și adept al marelui filozof medieval Benladenus percepe chirii de 4.500 de euro pe lună, pentru un spațiu de 12 metri pătrați, în Amzei. Succesul lui Hayssam se datorează complicității penale a slujbașilor pesediști din administrația publică.

Acciduzzu

Legendă
? *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
?? *bârfă cu parfum de credibilitate*
??? *bârfă-beton*

Bula demnitarului

Lumea nu vrea să ne mai regrete încă o dată. Țineți minte ce se zicea despre noi pe vremea Convenției: „Ăilalți furau, da' măcar făceau treabă". Vă dați seama ce șansă nu trebuie să ratăm anul ăsta? Păi, după ce intrăm în UE, nici măcar nu mai trebuie să facem treabă.

Alexandru Athanasiu, vînzătorul ambulant de bilete la Internaționala Socialistă, Adrian Năstase – membru, și Octav Cozmâncă – luptător utecist în Rezistența Comunistă

CATEGORIA
EMIL BOBU

Ilie Botoș (procuror general): „Greșeala constă în faptul că nu s-au extins cercetările pînă la maximum."

Eugen Constantinescu (senator PRM): „L-au molestat pe Gogean pînă și-a pierdut conștiința."

Mircea Geoană (candidat la Primăria Capitalei): „Eu vă spun că pînă în 2008 veniturile și nivelul de trai al bucureștenilor se vor dubla."

CATEGORIA
LIMBA DULCE MULT ADUCE

Adrian Năstase (prim-ministru): „Îl văd și l-am văzut întotdeauna foarte bine pe domnul Iliescu la partid, inclusiv ca președinte."

CATEGORIA
DA' EU CU CE VORBESC?

Grigore Zanc (senator PSD): „E o lipsă, ar trebui să am megafon."

CATEGORIA
VOTARE CU PREMEDITARE

Octav Cozmâncă (președinte executiv PSD): „Noi nu ne putem permite ca partid, ca cel mai important partid, să ratăm președinția."

CATEGORIA
LUCRUL ÎN SINE ȘI LUCRĂTURA ÎN FINE

Dan Ioan Popescu (președinte PSD București): „Acțiunea aceasta este o fraudă în sine."

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Ionel Blănculescu (ministrul Controlului): „Atîta timp cît există ființa umană, cum există lăcomie, gelozie, ură, va exista și corupție."

CATEGORIA
MULT E DULCE ȘI FRUMOASE LIMBILE CE LE DAU

Marian Oprișan (președintele Consiliului Județean Vrancea): „În următorii 4 ani, țara va fi condusă de Adrian Năstase – președinte, și Miron Mitrea – prim-ministru."

Întunericitul

Doamnelor și doamnelor! A apărut noul număr **tabu**, cea mai curajoasă revistă pentru femei! Luna iunie vă aduce temperaturi înalte și un sumar fierbinte: Pictorial Mihaela Rădulescu – Cleopatra gravidă cu Elan; Modă: Janine, din nou manechin; Pictorial Virgil Ianțu: Răsfățatul femeilor; Reportaj: Femei celebre în politică; Tema dosar: Drumul spre succes e pavat cu sex?; Interviu cu Robert Turcescu, despre trupul lui!
Citește **tabu**, revista care îi dezbracă pe bărbați de secrete. Vei afla că trăiești într-o lume a bărbaților. Condusă de femei.

Conspirația împotriva Bucureștiului

sau măreţele realizări ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti

Guvernarea Năstase a început cu dreptul

Destul de timpuriu, partidul şi-a dat seama că principalul pericol care îl ameninţă este să se lase ademenit de farmecele corupției. Drept care, încă din primul an, a promovat Legea accesului la informațiile de interes public și a promovat un tânăr imaculat în postul de șef al Corpului de Control al prim-ministrului, recte pe Victor Ponta. Imaculatul a și declanșat una dintre cele mai autentice investigații la nivelul Consiliului General al Municipiului București (CGMB). Motivele investigației au fost semnalele din presă privind conflictul de interese în care se aflau mulți dintre consilieri. Controlul s-a derulat în perioada octombrie-noiembrie 2001. Ce vremi! Mai mult, concluziile depuse de încă imaculatul Ponta pe biroul premierului nu au fost înghițite de uitare și nici nu au fost urmate de obișnuitele obrăznicii publice ale lui Năstase, ci – de necrezut – s-au soldat cu o decizie fantastică: prima Hotărâre de guvern din 2002 (HG nr. 1) a demis, la pachet, întregul CGMB. Curat anticorupție, nenicule! Din păcate, aici visul cel frumos se termină; trezirea la realitate a însemnat o contestare a Hotărârii guvernului în instanță (culmea, făcută de doi consilieri țărăniști – Stoica și Cimpoieru, două scule triste ale pesediștilor). Practic, din momentul HG, consiliul trebuia să se autodizolve. În fapt, s-au autosuspendat numai consilierii PD și PNL. Consilierii PSD și cele două-trei gunoaie țărăniste și ufediste și-au declanșat activitatea în regim de Consiliu-pirat.

Istoria reșapării Bucureștiului

pe bani europeni a început hăt, în 1993. Atunci a fost semnat, între statele membre ale Uniunii Europene (atunci Comunitatea Europeană), „Acordul European" – o formă de asociere în vederea asistării României; a fost consolidat în 1997 printr-un alt acord – „Acordul Cadru"; toate au condus la decizia din 28 martie 2000, când Consiliul Guvernatorilor Băncii Europene de Investiții (BEI) a autorizat acordarea de împrumuturi pentru proiecte de investiții în România. Gata, nu vă mai plictisim cu detalii ale birocrației diplomatice, le-am menționat numai pentru a semnala că antecedentele asistenței financiare a României și, în particular, a Bucureștiului au implicat, practic, toate guvernările care s-au compromis la cârma țării. Adică a fost o performanță mai degrabă apolitică, în ideea generală că „dacă vor oamenii să ne dea niște bani, hai să nu-i descurajăm prea tare".

Nici proiectele de reabilitare urbană

a Capitalei nu au cum să fie ale unei singure echipe politice. Și asta pentru că au ciclul mai lung decât cel al mandatelor de 4 ani pentru care muncim noi la urne. Master plan-ul JICA, realizat de japonezi pentru dezvoltarea transportului urban în Capitală în anul 2000, este gândit să fie realizat în 15 ani și ar costa 2,175 miliarde de dolari. E limpede că pentru a ajunge să folosești banii europeni, continuitatea proiectelor este esențială. Continuitate pe care trebuia să o asigure, în anul de grație 2001, echipa Băsescu în colaborare cu consilierii-piraţi ai PSD.

Intrarea boxerilor

Relația dintre CGMB și Municipalitate a debutat în condiții de normalitate.

30 noiembrie 2000: CG aprobă indicatorii tehnico-economici pentru 5 componente ale planului JICA, pentru care BEI urma să acorde un împrumut de 110 milioane de euro (componentele însemnau: contorizarea vânzării de căldură și apă caldă, parcajul subteran la Gara de Nord, modernizarea tramvaielor, reabilitarea drumurilor și pasaj supratеran Basarab). **7 decembrie 2000**: Guvernul aprobă și el fiecare dintre cele 5 componente. După care se declanșează procedurile legale și contractuale în care sunt organizate licitații pentru proiectare și execuție pentru componente; pentru fiecare pas, BEI comunică „no objection"; lucrurile evoluează, așadar, normal chiar și după ce primarul a rămas cu un consiliu exclusiv pesedist și cvasi-ilegal (ianuarie 2002). Asta până în momentul în care le-a venit piraților mintea la cap.

Cum a început PSD să-și taie organul

Proverbul sună așa: „mai bine-mi tai p* decât să-ți dau ție ceva". În luna mai 2002 s-a declanșat procesul de automutilare pesedistă. Atunci s-a descoperit că dacă normalitatea continuă, a) Băsescu va termina mandatul cu câteva succese și b) banii pentru proiecte riscă să fie distribuiți prin licitații, adică să scape de trompele avide ale zecilor de firme pesediste. Nu s-a luat deloc în calcul că, dacă proiectul continuă, Bucureștiul riscă să devină ceva mai civilizat. Or, în mai, proiectul ajunsese în etapa în care urma să fie ratificat ca lege de Parlament. Și, de fapt, a și fost ratificat. Cu o minusculă modificare: în loc de „Municipalitate" (ca beneficiar al împrumutului și, respectiv, ca executor al proiectului) a apărut „Consiliul General". Modificarea substituia persoanei juridice a Primăriei, reprezentată de primar, o entitate lipsită de identitate juridică; o analogie posibilă ar fi cea a unei lovituri de stat în care Parlamentul preia atribuțiile guvernului. Imediat după ce genialul transplant a fost comis, CGMB a refuzat să actualizeze indicatorii tehnologici pentru 3 dintre cele 5 componente. Planul pesedel era subtil ca o bâtă. Obiectivul nr. 1 = banii trebuie să ajungă la firmele lor. Pentru asta, proiectul trebuia să fie restructurat, iar banii redirijați către reparații de străzi. Străzile lor.

Gangsterii s-au pus pe săpat tunelul spre bănet

25 iulie 2002: CGMB decide realocarea sumelor din proiect. N-au avut nici o problemă să voteze între ei modificarea unui proiect negociat timp de câțiva ani, realocând 137 de milioane de euro după cum a vrut mușchiul din capetele lor. Totodată, s-a decis ca primarii de sector să înceapă studiile de fezabilitate. Studiu care, în cazul Vanghelie, a însemnat, simplu, frecarea mâinilor. Băsescu atacă în contencios decizia CGMB și, în 15 august obține o decizie favorabilă. Asta nu-l împiedică pe prefectul Oprea să valideze aberația după câteva luni. Mai mult, pirateria se dezlănțuie și, în 24 octombrie, Consiliul desființează Administrația străzilor, care se transmite sectoarelor. Din acest moment, orice activitate de intervenție asupra carosabilului este blocată: timp de 7 luni, nici o lucrare n-a fost posibilă, administrația fiind aruncată practic în neantul unei totale dezorganizări. După încă o lună, Consiliul își amintește că, hopa, mai e cineva care trebuie să își dea acordul: un căcat de Bancă Europeană. Drept care decide cu națională demnitate să ceară BEI realocarea a 137,1 milioane de euro, de la cele 3 componente de care CGMB nu avea chef, și să le repartizeze de urgență străzilor.

Băsescu a făcut ceva

Sună penibil să te referi laudativ la un primar care a reușit să încheie câteva lucrări care fuseseră demarate în baza altor finanțări, în condițiile în care sabotajul a fost continuu. Dar nu noi l-am făcut erou, ci MLPAT (Mitrea), inspecția în Construcții (Sechelariu) și Curtea de Conturi care au hărțuit continuu firmele care executau lucrări; contoarele au fost blocate în vamă; drugi de beton au fost aruncați (la Cașin) pe șinele pe care trebuia să treacă o drezină care inaugura noua linie 41 și alte asemenea.

Politicienii de grotă ai PSD

au început să se trezească în momentul (ianuarie 2003) în care BEI le-a dat o elegantă m**: BEI nu recunoaște calitatea de partener a CGMB, ci pe cea a Municipalității, deci pe primarul general, semnatarul contractului. Acesta este momentul în care Dan Ioan Popescu a încercat să cadă la pace cu Băsescu, transmițându-i proiectul său pentru București: „hai să facem fifty-fifty". Cum nici asta nu era realist, și să fi vrut Băsescu, pesedurii au început, treptat, să bată în retragere: în aprilie 2003 a fost reînființată Administrația străzilor. S-a semnat chiar un act adițional pentru ca Băsescu să poată folosi primii bani. Așa au început în luna mai lucrările pentru un proiect de reabilitare a străzilor care ar fi trebuit să fie terminat în septembrie.

România – campioană mondială la stupiditate

În martie 2003, în fața refuzului BEI de a realoca fondurile din creditul de 110 milioane, Guvernul României emite Ordonanța nr. 13, prin care cere BEI să retragă finanțarea pentru componentele pe care PSD-ul nu le-a dorit. Acele componente pe care le-a stabilit studiul japonez ca fiind prioritare. Asta, în condițiile în care Banca Europeană a încurajat partea română să elaboreze un alt studiu pentru străzi, în baza căruia să solicite un alt credit. Ei bine, acest nou studiu a fost realizat de Primărie și supus aprobării CGMB. N-o să credeți, Consiliul l-a respins. Valoarea bugetului era de 480 de milioane de euro. Deși acest refuz pare la fel de aberant ca și respingerea creditului BEI, el are o logică. Primarii de sectoare apucaseră să toarne haiducește asfalt electoral peste unele străzi. Or, studiul de fezabilitate risca să aducă în discuție o analiză privind fondurile care au fost folosite de sectoare pentru străzi. Nimeni nu știe care sunt băncile care au finanțat lucrările și nici în ce condiții au fost luate creditele. Așa că era logic că studiul trebuia refăcut pornind de la situația nou creată.

Cine a sacrificat bucureștenii ca să moară capra lui Băsescu? Principalele operațiuni au fost conduse de căpetenia consilierilor-piraţi, Dan Ioan Popescu, în calitatea lui de președinte al filialei municipale a PSD. Aici a fost centrul de strategii. Cei mai zeloși consilieri au fost Giugula, Stan, Diaconescu și Goncea. Unii dintre ei au interese în firme de construcții (care aduc un autobuz de muncitori din Ciorogârla, cumpără niște asfalt, închiriază un picamer și doi saci de ciment și tarifează cât pentru o autostradă); pioni importanți au fost ministrul Tănăsescu, care a blocat cu perseverență accesul la bani, prefectul Oprea, care a validat deciziile CGMB, și parlamentarii PSD. Dar nimic n-ar fi fost posibil dacă deciziile luate la nivelul guvernului n-ar fi fost semnate de cei care au refuzat bucureștenilor accesul la 137 de milioane de dolari: Adrian Năstase și specialistul în respins credite externe, Mircea Geoană.

Mircea TOMA

* ula
** uie

Stăpîne, am convocat pe tutti capi de la famigliile pe care le conduci în Capitală de-atîta vreme. A venit şi Don Corupzzini şi Don Comissioni şi Don Licitazzio, numai oameni de onoare de-a noastră, ce mai! Dar se tot înghesuie un ţigănuş mic, Don Vanghelini, zice că are şi el invitaţie. Da' pentru că n-a învăţat încă toate literele, că e cam la început cu şcoala, nu ştie dacă invitaţia e de venire sau de plecare de la noi.

Dan Ioan Popescu, un nume care se pronunță din ce în ce mai des Don Ioan Popescu

...zii aferente împrumutului ...de 10 iunie 2006 se va ...în bugetul Ministerului ...enerale», de la capitolul

...ui, achitarea dobânzilor ...mutului pentru perioada

București și se achită prin deducerea corespunzătoare din valoarea primei trageri.

Art. IV. — După aprobarea de către Parlamentul României a prezentei ordonanțe de urgență Legea nr. 489/2001 va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană

finuță

Să nu faci ce face Popa

Candidatul PSD, Doru Popa, la Primăria Aradului este pastor baptist și ar trebui, prin perspectiva acestei denominațiuni neoprotestante, să fie foarte cinstit și cast. Numai că, de o vreme, tot Aradul știe că primarul Popa calcă strîmb față de soția sa și se vorbește că ar avea o amantă. Păi, dacă e așa, or fi adevărate și vorbele care spuneau despre el că fură!

Vizavi de pușcărie

Un săptămînal din Timișoara făcea, mai deunăzi, un tur acasă pe la candidații la primărie. Cel mai bine plasat imobiliar s-a dovedit a fi candidatul PRM, Petre Petrișor, care și-a construit o vilă babană taman vizavi de pușcărie, pe str. Popa Șapcă. Moștenire, i-a spus el reporterului inocent, de la mama. Cei mai tari cu memoria își amintesc însă că prin 1996, cînd era președintele Tribunalului Timiș și frate de cruce (mă rog, de semilună) cu Iskandarani și Mujea Marcelini (cazați mai mulți ani vizavi, la pușcărie), Petre Petrișor a cerut locuințe pentru magistrați și și-a tras o așa numită „magazie" în centru, cu teren mare pe Popa Șapcă!. Că, apoi, a trecut-o pe maică-sa și apoi a moștenit-o, astea sînt broderii. Cum tot broderii penale sînt și favorizarea infractorului, abuzul în serviciu, traficul de influență, trecerea pe diverse nume a mai multor mașini de lux, case de vacanță etc. În 2001, cînd a venit PSD la cîrmă, Petre Petrișor a fost spălat de pete. Ceea ce arată trei lucruri: unu, că PRM Timiș este frate cu PSD Timiș, doi, că Petre Petrișor vrea primăria pentru a desăvîrși broderia și trei, că poate nu degeaba și-a făcut vilă vizavi de pușcărie.

Ucule, pasăre surdă

Pe ministrul Ioan Rus, candidatul PSD la primăria Clujului nu-l susțin doar prietenii de la București, ci și amicii locali. Bunăoară Mirela Peev, fosta soție a traficantului Vladimir Peev, face un efort susținut de a-l îmbărbăta pe domnu' Ucu. Prezența ei amplă în paginile *Clujeanului,* unde faptele-i de cămătărie îi fac să roșească pe ai lu' Duduianu, Pian, Studentu' și Sadoveanu, îl ajută pe ministru să-și privească procentele cu un microscop din ce în ce mai performant. Madam Peev, cocoană din anturajul mai vechi al lui Rus, e dată în gît cu cifre, mărturii și date de calendar, suficiente ca un ministru de Interne adevărat să-i dea o opțiune serioasă pentru bulău. E de mirare însă absența din material a lui Ioan Rus, mai ales că un amănunt de importanța asta nu putea scăpa *Clujeanului.* Cineva trebuie să-i fi speriat pe băieții ăștia!

Platon și Aristotel
înscenînd ceva tembel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

TRAIAN BĂSESCU: „Sînt un amestec de fonduri PHARE şi trecutul meu de pe vapor“

Şi a venit şi vremea lui Băsescu. E primarul Bucureştilor, opozantul opozanţilor, acuzat de furat de nave şi dat cu subsemnatul la Securitate, dar în acelaşi timp un tip nu prea frumuşel, purtător al unei chelii cu franjuri şi al unei simpatii populare în valuri. Cum dracu' se întîmplă asta?

Domnu'
Istodor, ăsta e un pitic de grădină bucureştean şi a trecut prin toate suferinţele alegătorilor. Îl am de cînd eram vecin cu Năstase şi cu Văcăroiu. L-am luat în casă, mititelu', ca să-l scap. Năstase îl lega noaptea la ochi să nu vadă unde-şi îngroapă el sacii ăia, iar spre dimineaţă apărea şi nea Nicu în patru labe şi, să mă scuze cititorii dvs., se uşura pe el, cică să mai crească.

Traian Băsescu explicînd, cu un exemplu practic, filosofia PSD aplicată alegătorilor: „Ţine-i în întuneric şi pişă-te pe ei!"

Băsescu, un urît

Reporter: Sînteţi, în primul rînd, un bărbat urît.

Traian Băsescu: Da, nu-s frumos.

Rep.: Mereu mi-am zis: cum puteţi merge cu faţa asta prin Bucureşti?

T.B.: E, am farmec!

Rep.: De ce dracu' vă păstraţi şuviţele alea în cap să fluture?

T.B.: Nu ştiu, îmi poartă noroc. De la cît păr a rămas viu.

Rep.: De ce nu renunţaţi la el?

T.B.: Din ce e al meu, nu dau nimic.

Rep.: E chestie de mahala...

T.B.: Sînt un amestec de fonduri PHARE şi trecutul meu de pe vapor.

Rep.: Mai sînteţi şi saşiu.

T.B.: Da, din naştere.

Rep.: Mă vedeţi dublu?

T.B.: Nu, te văd bine!

Rep.: Totuşi, aţi furat vapoarele alea! Nu iese fum fără foc.

T.B.: Nu se întîmplă nimic, nu am furat nimic. Navele nu s-au vîndut de mine, eu plecasem din minister atunci. Se bate toba din '93 pe chestia asta. Şi de atunci, categoric, niciodată nu am fost un tip comod.

Nemernicii: Oprea şi Mitrea

Rep.: De ce vă băgaţi în jocul ăsta politic, ăsta cu primăria?

T.B.: Păi, de ce să nu mă bag? Chiar nu credeţi că ar trebui să fie puţină opoziţie la PSD, de ce credeţi că ar trebui să fie doar ei peste tot? A fost obligaţia mea să fac opoziţie la PSD.

Rep.: Înţeleg, dar mă întreb dacă aveţi ceva de spus în plus faţă de ce spun pesediştii. Mă întreb dacă aveţi cu ce să-i prindeţi.

T.B.: Chiar credeţi că ei au ceva de spus? Chiar puteţi avea încredere în faptele lor? Nu e treaba mea să le număr miliardele din China, casele lui Năstase, hoţiile lui Dan Ioan Popescu. Credeţi că asta este treaba mea? Nu cred că este. Credeţi că e treaba mea să-i văd pe doi miniştri, unul al Transporturilor şi unul al Administraţiei Publice, care acţionează ca nişte nemernici, care ordonă astuparea craterului de pe urma exploziei din Buzău cu cadavre de oameni, cu mîini de oameni, cu capetele? Oamenilor acestora ce să le spui? Ai nevoie să intri în concurenţă cu ei în vreun fel? Ai nevoie să-i prinzi? Acest gest i-a definit ca oameni.

Rep.: Dincolo de toate astea, nici unul din marile adevăruri spuse de dumneavoastră nu a ajutat la nimic. Se poate spune că nu aveţi o armă teribilă!

T.B.: Ei nu vor putea să acopere nici o urmă. Ei au deocamdată toate instituţiile în subordine, toate tremură în faţa lor, datorită lichelismului conducerii acestor instituţii. Procuratura, Poliţia, Garda Financiară, toate sînt dependente de un Ion Iliescu, de un Năstase.

Rep.: Şi, cu toate astea, aceste descrieri nu duc niciunde, nu îi doboară, nu îi mişcă.

T.B.: Pe ei poţi să-i defineşti ca pe un grup gata să facă cu toată ţara ceea ce au făcut la Buzău, dacă interesele lor personale o cer. Oameni care îngroapă o ţară pentru interesele lor.

Rep.: Ei zic: trebuie intrat în UE, punem ţara la muncă.

T.B.: La muncă pentru cine? Pentru Iacubov, pentru Mazăre, pentru Oprişan, pentru Mischie, pentru adunătura PSD-ului. Numai că toţi muncim pentru o clică de înavuţiţi ce nu are nimic în comun cu ţara asta.

Trabantul lui Năstase

Rep.: Dumneavoastră vorbiţi, un înavuţit?

T.B.: Domnule, eu am avut bani, slavă Domnului, ca lup de mare, am avut bani şi înainte de Revoluţie cît am lucrat în Belgia, deci, eu am venit în politică cu Audi 80. Să limpezim lucrurile. Năstase a venit în politică în Trabant. Pe bune, uite, Năstase a intrat în politică cu Trabantul şi ăla, din orgoliu nemăsurat, l-a vopsit în negru să pară Ceaikă. În ziua Revoluţiei eu aveam Audi 80, el un Trabant. Apoi, afacerile mele au fost chestii mici, se vorbeşte de îngheţată, în ea s-a specializat frate-meu, ce e al meu e un atelier de reparat nave. Mici venituri ca să nu trăiesc din salariu. Ce ar fi trebuit să fac? Atelier de arhitectură. Nu mă pricep.

Rep.: E urît Bucureştiul lui Băsescu după Băsescu.

T.B.: E puţin mai frumos decît Bucureştiul lui Lis, dar insuficient pentru orgoliul meu de administrator, insuficient pentru cei patru ani ce au trecut. De aceea trebuie să mai stau patru.

Rep.: Dincolo de melodia cu blocarea activităţii primăriei din cauza Consiliului şi a imnului cu sabotajul primarilor de sector, ce ne mai puteţi cînta?

T.B.: Dar melodiile astea sînt adevărate. Sînt şeful unei administraţii care derulează 567 de milioane de euro din 2000 pînă acum, ce s-au dus în modernizări de linii, în reparat 104 străzi.

Rep.: De ce dracu' tot gropi sînt acolo?

T.B.: Dacă găsiţi o singură groapă în pavajul făcut de mine, eu stau în groapa aia.

A rîde ca prostu'

Rep.: Cum reuşiţi, de fapt, să ne păcăliţi?

T.B.: Nici nu încerc.

Rep.: E dubiul ăsta, e haios, dar parcă nu poţi merge cu el pînă la capăt.

T.B.: Nu mergeţi voi, eu merg.

Rep.: Băsescu votează cu Băsescu.

T.B.: Sigur, Bucureştiul e mai bine decît în 2000.

Rep.: Şi cu asta trăim ca-n 2000.

T.B.: Uite, să ştii, dar totuşi una e sărăcia la Bucureşti şi alta la Vaslui.

Rep.: Ce cerc de interese aveţi în spate?

T.B.: Nu sînt în nici un grup şi nu am acceptat să fac parte dintr-un asemenea grup. Nu pentru că m-a născut mama sfînt, ci pentru că îmi place să fiu liber, să spun ce vreau, să spun ce cred. Campania asta e dovada vie a acestui lucru. Noi nu vom cheltui nici jumătate din banii care ni-i permite legea, pentru că pur şi simplu nu-i avem.

Rep.: De ce rîdeţi, de fapt, mai mereu aşa, ca prostu'?

T.B.: Ca să te uiţi tu la mine, ca prostu'! Ha, ha, haha, ha!

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea*"
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, strașnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu". Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului", ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost ucişi în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constantinescu. Urmăriţi de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea", încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au mai semnat din Elveţia-„mamă" pentru: Puiu Ganea, Ion Argeş Ganea, Mircea Encioiu, Sofia Dumitru, Dan Niculescu, Şerban Mironescu, Cornel Mareş, Ion Răşcanu, Raluca Răşcanu, Adrian Diaconu, Mihălcescu, Oana Răşcanu, Négibé, Cateluţa Gollnow, Dolly Andone, Nicolae David, Aurică Cristescu, Ion Lecca, Angy Ioviţă, Mihai Ciubotea, Aurel Pârvu, Mihai Cicotti, Constantin Hălăucescu, Modesta Măicuţa, Eugenia Bărbulescu.

DONAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu" va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU".

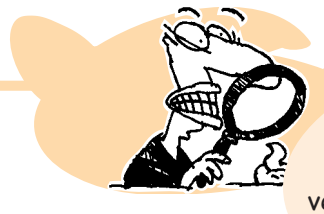

...Și două sute alune, că sînt foarte nervos! Așaaa, și așa cum vă spuneam, domnu' Egipteanu, și la mine în dosul biroului s-a făcut o piramidă frumoasă de tot în anii ăștia de cînd beau la guvernare. Problema e că nu știu cît va rezista vecesitudinilor timpului, că dacă mă prinde într-o dimineață venind la serviciu mut ca Sfinxul și ud ca Nilul, ia drumul centrului de sticle goale cît ar fi ea de monument istoric!

Cuvîntul care reclamizează

Înainte ca viața să meargă mai departe, urmînd firul sinuos al șoselelelor asfaltate de Umbrărescu, voi trage un minut de reculegere pe dreapta și voi adresa condoleanțele noastre colegilor ziariști de la Antena 1 și *Jurnalul Național,* familiilor pompierilor și ale celorlalți morți de la Mihăilești.

Acum, să reintrăm în campanie, că asta ne arde cel mai tare. Tonele de hîrtie cu fețe de politicieni care se lăfăie pe stîlpi și prin paginile ziarelor au atras indignarea miilor de copaci omorîți cu sînge rece pentru o cauză din ce în ce mai vagă. Iar pentru că foșnetul lor ecologic este o voce de neînțeles pentru urechile acelea retușate din poze, iată, citiți în premieră națională ce cred copacii uciși despre afișele și articolele în care au fost imortalizați de către politicieni.

● Cîțiva supraviețuitori ai unei păduri de fagi ne scriu în legătură cu afișele și articolele despre Mircea Geoană pentru care au fost sacrificați mulți dintre frații lor. Majoritatea consideră că, în unele din afișele sale, Geoană minte deoarece are niște cearcăne imense și, asemeni inelelor la copaci, ele ar indica o vîrstă de aproximativ 280 de ani, nu 58 cum scrie în C.V. Totodată, ochii roșii indică o stare de beatitudine, de relaxare dubioasă, improprie unui candidat care să ofere încredere. Cîțiva fagi mai bătrîni, cu experiență, au afirmat că zîmbetul lui Geoană, din celebrul afiș „București, cîștigi cu Geoană!“, sugerează o dantură cu origine sănătoasă, iar buzele subțiri, senzuale, trimit la o copilărie fericită, fără griji materiale, în care nu a existat nici urmă de salam cu soia. Plus că, pe stîlpii de luni, marți și miercuri, zic fagii, bustul lui Geoană dă dovadă de o mare duplicitate. Acolo apare în cămașă, fără cravată, e popular, vorba aia, iar în articolele publicitare fără „P“, din ziarul ***Național,*** apare în costum de cîteva mii de euroi, cu cravată de firmă.

● Începînd de joi, lucrurile încep să se schimbe. În ***Adevărul,*** ultima pagină, apare cravata și dispar cearcănele, semn că oamenii de la Departamentul „Afișe și fluturași“ al PSD încep să se trezească, adăugînd un efect suav de blur. Vineri, lucrurile se confirmă, astfel că, în pagina 7 din ***Libertatea,*** Mircea Geoană ne zîmbește din nou, din semiprofil, fără cearcăne, fără riduri, cu un ten fin, fin ca poponelul unui bebeluș proaspăt intrat într-un shooting la pamperși. Aici, fagii noștri suspectează un aranjament cu afișele și posterele Monicăi Tatoiu, care și-ar fi băgat cremele și alifiile prin laboratoarele de imagine ale lui Mircea.

● Și dacă tot veni vorba de fețe răsfățate în cearceafuri de hîrtie publicitară, atunci aflați că săptămîna asta chipurile lui Hosni Mubarak, Ion Iliescu și Abdulah al II-lea cu soția s-au lăfăit pe multe pagini color prin cîteva ziare, cum ar fi ***Ziua*** de marți și ***Ziua*** de miercuri. Care a fost sensul acestor pagini? Ei bine, sensul a fost să aflăm și noi, consumatorii autohtoni de orez, zahăr și Toyote, că dacă Atifco International urează bun venit în România excelenței sale Hosni Mubarak, atunci înseamnă că patronii de la Atifco sînt egipteni. Și cei de la Pharco Impex la fel. Și ăia de la Toyota Motor Center. Ba chiar și cei de la Titan Mașini Grele S.A.

● Iar ca povestea asta cu „Welcome to Romania!“ să se termine frumos și romantic, atunci aflați că, în ***Adevărul*** de marți, Taher Investments urează toate cele bune, pe două pagini, lui Abdulah al II-lea, suveranul Iordaniei. Noi, cei de la *Academia Cațavencu*, de la care nici un egiptean sau iordanian n-a cumpărat vreo pagină ca să se gudure pe lîngă vreun suveran, ne permitem, gratis, să-i urăm soției suveranului hașemit multă sănătate și viață fericită. Sînteți frumoasă, doamnă, ne-ați atras atenția, dar din păcate sînteți căsătorită.

Alin IONESCU

Întîlnire la nivel potroacolar între Hosni Mubarak, Valer Tolomak și Nea Nicu Udpecrak

canalul mass-midia năvodari

● Presa clujeană este pe cale să-și piardă de tot virginitatea. Organizată de 15 publicații, radiouri și televiziuni publice și private, ediția 1 a Galei Presei Clujene a decernat 13 premii de excelență unor personalități academice și culturale clujene. Spre stupoarea publicului, Ioan Rus, ministrul de Interne, candidatul PSD la ocuparea Clujului, a fost distins cu premiul de excelență europeană. În condițiile în care cei care l-au mutilat pe jurnalistul Ino Ardelean nu au fost încă identificați de același ministru! Fainâ solidaritate de breaslă în rîndul presarilor clujeni! Evident, gala a fost transmisă în direct de TVR 2, pentru a face campanie pe bani publici europeanului Rus. Și, tot evident, gala a fost deschisă de machiavelicul Vasile Dâncu, cu cîteva glumițe despre... libertatea presei!

● Spre deosebire de alte televiziuni și mai arondate Puterii, PRO TV-ul a refuzat să dea știrea despre documentul scos săptămâna trecută de către Ciuvică într-o conferință de presă extraordinară, prin care se pretinde că Traian Băsescu a fost informator al Securității, cu toate că asta l-ar fi ajutat în campanie pe nașul lui Adrian Sârbu, Mircea Geoană.

Zețarul Ivan

Revista de stele verzi pe perete a PSD

Pe lîngă cele 5-6 cotidiene pe care și le-au arvunit cu articole fără (P), pesediștii și-au făcut la București, de restul miliardelor rămase, un săptămînal de campanie pe o hîrtie atît de lucioasă încît, uitîndu-se în ea, să se poată întreba liniștiți: „Fițuică electorală, cine-i cel mai frumos din țară?“. La această întrebare, răspunsul a fost: „Geoană, domnu' Năstase, și vă rog să nu vă supărați pe mine și să nu mă deturnați spre alte scopuri, că așa o frică îmi este de întuneric încît nici întunericul genialului dumneavoastră posterior nu-l pot suporta!“. Dar să lăsăm aceste mici neînțelegeri deoparte și să vedem ce citim în primul număr. Evident, o biografie romanțată a lui Mircea Geoană, din care am reținut două episoade. Primul, că Mircică a fost un elev eminent, pe scurt „învăța bine – deși nu a trecut niciodată drept un «tocilar»“. Al doilea, că, după ce a învățat ani la rînd bine, fără a trece drept un tocilar, Mircică a absolvit Politehnica și a lucrat pe șantier. Dar episodul nu se încheie aici, ar fi fost prea banal. După orele de lucru pe șantier, cum crezi că se relaxa Mircică? Nu se uita la video, la filme, fiindcă „nu rezista să le vadă pînă la capăt, spre dezamăgirea soției și a prietenilor, din cauza oboselii acumulate după o zi de muncă pe șantier“. Și-atunci, cum se relaxa totuși acest om? Simplu: „A preferat să facă sport ca să se relaxeze și, la un moment dat, s-a înscris la niște cursuri de arbitri pentru divizia «Onoare». Mergea duminica și arbitra meciuri în localități din jurul Bucureștiului și s-a ales astfel cu o nouă experiență intersantă.“ Dacă cumva domnii Porumboiu, Corpodean și Alexa se întreabă despre ce experiență este vorba, ne grăbim să-i lămurim, cerîndu-le în schimb să citească ce urmează cu maximă atenție: „La fel ca și în munca de pe șantier, aici era vorba de lucrul direct cu oamenii.“ Chestie cu care sîntem și nu sîntem de acord, întrucît pe șantier lucrul direct cu oamenii implică, totuși, un alt tip de înjurături, parcă mai pacifiste. Și, în plus, în comparație cu tribunele de la țară, macaragiul de la oraș îți scuipă în cap un număr mult mai mic de coji de semințe prăjite.

Din același săptămînal de campanie ne-au mai atras atenția bancurile cu Băsescu de pe ultima pagină. Că oamenii ăștia nu au pic de haz, nu ne mai surprinde de mult – de ani de zile nu ne mai distrăm la jafurile lor. În timp ce dumneavoastră veți citi bancurile pesediste cu Băsescu din facsimil, o să încercăm și noi unul, dacă permiteți: De cîți pesediști e nevoie pentru a nu schimba nici măcar un bec în București timp de 4 ani? De 5, plus independentul Vanghelie, care a furat becul.

Bile de papagal

BANCURI POLITICE

–Pe scările Primăriei, o doamnă se împiedică și cade. Traian Băsescu, aflat în apropiere, o ajută să se ridice și o conduce la biroul unde avea treabă.

– Cum aș putea să vă mulțumesc?, zise doamna la despărțire.

– Votîndu-mă pe mine și Alianța pe 6 iunie!

– Mă scuzați, cînd am căzut m-am lovit la genunchi, nu la cap...

–După ultimele sondaje, liderii Alianței discută triști situația:

– Eu mi-am pierdut orice speranță, spune Cătălin Chiriță. Mi-am pierdut și somnul!

– Și eu la fel, spune Andrei Chiliman.

– Nici eu nu mai dorm, adaugă Liviu Negoiță...

– Dar Dvs, domnule Primar?, întreabă Anca Boagiu.

– Eu dorm ca un prunc!, răspunde Băsescu.

– Cum așa domnule? întreabă toți în cor.

– Ca un prunc, zice Traian: o oră dorm, o oră plîng, o oră dorm, o oră plîng...

–Băsescu, Năstase și Stolojan se prăbușesc cu avionul pe o insulă și scapă cu viață toți trei. După două zile nu mai au ce mînca și Băsescu zice:

– Adriane, ia-o la stînga, Stolo la dreapta și eu înainte, iar cine găsește primul de mîncare, fluieră tare!

După jumătate de oră de căutari, Năstase simte miros de carne friptă și, întorcîndu-se, dă peste Băsescu învîrtind la un proțap. Atunci, Năstase, gîndind că e momentul prielnic de discuție, spune:

– Măi Traiane, să știi că mie nu prea îmi place Stolojan ăsta!

– Nu îți place, nu mănînci!, răspunde Băsescu.

– Primarul General vizitează un ospiciu unde 52 de nebuni se dădeau drept Traian Băsescu. La intrare, toți nebunii au aceeași privire zbanghie și aceeași chelie. Băsescu încearcă să le vorbească, dar nebunii îl atacă:

– Uite un impostor! Se dă drept Băsescu! Să-l linșăm!

Din îmbulzeala care a urmat, staff-ul nu l-a mai putut recunoaste pe primar, așa că a luat unul la întîmplare! Acesta și-a anunțat, a doua zi, candidatura pentru un nou mandat.

România.
Mici fragmente de neant.

Un adidas nu vine niciodată singur

Nu știam de șmecheria cu mirositul pantofilor ca să îți dai seama dacă e piele adevărată. Am învățat-o de la un cerșetor bătrîn, care s-a oprit la niște țigani ce vînd adidași în fața redacției și le-a luat vînzările la mirosit. M-am prins mai tîrziu de ce făcea chestia asta. Inițial am crezut că îi era atît de foame încît voia să-i mănînce. Am trecut mai repede pe lîngă el pentru că ai mei erau și din piele, și proaspeți, și calzi.

Steaua Bookarest

La Universitate, în spatele unei tarabe pline pe jumătate cu volume Humanitas, doi vînzători discută aprins despre viitorul copiilor. Ba se alarmează că puștanilor nu le mai arde de carte, ba că profesionala aia ar fi mai bună ca ailaltă, sau că liceul cutare ar fi mai nimerit. La un moment dat, unul conchide pe un ton sentențios și imperativ, referindu-se la propria odraslă: „Ce să mai? E clar! Să-și bage mințile-n cap și să se țină acolo serios de fotbal, să nu mă mai supere atît!". Și cînd mă gîndesc că taică-meu m-a retras de la fotbal din cauza olimpiadei de matematică; dacă ne-am băut mingea, așa ne trebuie.

Punk și de la capăt

Reiau apelul pe care l-am mai făcut acum cîteva numere: punkerii fioroși cu creastă din autobuzul 311, cu care vin eu acasă de la serviciu, vă rog, nu vă mai faceți cruce cînd treceți pe lîngă o biserică, că înnebunesc! Ce fel de punkeri sînt ăia care din 500 în 500 de metri își fac cruce ca bunică-mea? La dracu', în România, și punkerii sînt români: în loc să dărîme autobuzul, ăștia protestează la adresa societății făcîndu-i cruce lui Teoctist ca babele de la Patriarhie! Rușine, Sex Pistols!

Pomme de guerre

În timp ce mă deplasam liniștit cu autoturismul proprietate personală și fluieram o melodie relaxantă, de pace, un șofer al unei companii de distribuție a chipsurilor care ajung staruri m-a bruscat și m-a scuipat prin parbrizul deschis al mașinii mele. Îi anunț pe această cale pe oamenii care fac acele chipsuri că voi renunța la acest obicei prost de a rontăi chestiile alea pline de E-uri și mă voi îngrășa de-acum încolo cu ceva mai ecologic. Vă mulțumesc.

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Primarul Mahalache

„Vasile Mihalache s-a născut în 26 Mai 1939 în comuna Izvoarele, județul Olt, într-un sat de câmpie. Urmează cursurile școlii generale în satul natal, Liceul de Arte Plastice «Nicolae Tonitza», apoi absolvă Institutul de Arte Plastice «Nicolae Grigorescu» din București – Facultatea de Muzeologie. Este repartizat profesor de desen la Școala Generală nr. 1 Fundeni, după care este transferat la Școala Generală nr. 189, din cartierul Berceni, sectorul 4. Din 1968 și până în prezent, a fost director la Școlile Generale nr. 189 și 194, ambele aflate în sectorul 4. Consilier P.D.S.R. la Primăria Sectorului 4 din anul 1992, până în luna iunie 2000. Din luna iunie 2000 a fost ales Primar al Sectorului 4 – București. Căsătorit, are un copil: Iulia Mihaela Mihalache, absolventă a Facultății de Filologie – Secția de Limba Germană, actualmente profesoară de limba germană la Școala Generală nr. 194 «Marin Sorescu», din sectorul 4 – București." Ați citit biografia oficială a primarului Mihalache, un soi de listă de cum ar trebui să ne mințim în viață pe noi și, dacă e posibil, și pe cei din jurul nostru. Care e sloganul acestul Vasile? *Faptele contează.* Sigur, dar ce-ar fi să rezumăm viața lui: șeful de PCR în școală a ajuns director și și-a angajat fata la școala sa. O banalitate. Cu toții asigurăm un viitor mai bun prietenilor, rudelor, fiicelor. Dar ceea ce ne arată ce trebuie citit în biografie s-a întîmplat pe 26 mai 2004, la exact 65 de ani de la nașterea marelui Mihalache. Hanul Haiducilor e o crîșmă ascunsă printre blocurile din Pridvorului și bălăriile de trei coți din parcul din spatele Palatului Copiilor din București. Cum să vă explic mai pe scurt: nici picior de oficialitate de la primărie, ADP, ApaNova, REBU n-a venit pe aici decît în calitate de consumator și șpăgar. E, printr-un miracol, Hanul nostru a fost aprins brusc de o abnegație neobișnuită. Pe 26 mai, nea Vasile și-a serbat ziua de naștere. Tortuleț, bănănucă, kiwișor, fripturică, creieraș, berică, șampanică, frigăruică, aberică de discuție. Astea chiar nu importă. Cum nu importă nici prezența Mercedesurilor SLK, vreo șase-șapte, trei Opelușe, mă rog, mărci care contează la vîrsta asta și la parteneriatele public-private dezvoltate de primar. Ceea ce însă chiar arată cum se minte singur un om că este șef e felul cum i s-a făcut curățenie domnului primar de jur împrejurul Hanului. Iată cum: la ora zece au descins vreo cincizeci de lucrători ADP. Au fost tunse bălăriile la exact două palme de la trotuar, între strada de acces și Han, au fost bătute patru cuie în băncuța căzută, din drumul primarului spre ziua sa de naștere, au fost tăiate trei crengi din drumul prea sălbăticit al omului spre bătrînețea cinstită consfințită la Han, au fost cotonogiți doi cîini ce nu voiau să-și mute boașele mai încolo. Apoi, funcționarii de la tăiat iarba în zadar au plecat. Cum poate un primar să se simtă primar, cum poate să spună el că faptele contează? Adevărul e că noi sîntem defecți, chiar faptele contează.

Eugen ISTODOR

Cum adică, doamnă, de ce mi-am serbat ziua pe gratis la Hanul Haiducilor? Păi, am fost în control. Aveam o informație mai veche, din clasa a patra, că nenorociții ăștia de haiduci lua de la bogați și dădea la săraci. Adică ce crede ei, că s-a-ntors lumea cu curu-n sus?

Vasile Mihalache, un primar pesedist de sector care, aidoma colegilor lui, și-ar dori să fie reales pentru a continua ceea ce a făcut, adică nimic, pe bani buni

Peștera lui Ali Baba (2)

Nu știu cîți dintre voi vă amintiți un reportaj despre un magazin ciudat, pe care l-am scris în data de 29 martie. Un magazin cu circuit închis, fără firmă, imposibil de identificat, plin de bunătăți, în care, dacă încercai să intri, ricoșai imediat afară din pieptul unui gras. Cu tot cu legitimație de presă, nu au fost în stare să îmi spună cine sînt și ce vindeau.

În fața acestui mister total, pe bună dreptate, am scris în reportaj că ar fi putut fi magazinul extratereștrilor, care, știe o lume întreagă, sînt printre noi.

Partea a doua

Reportajul a apărut înainte de Paște. După sărbători am aflat că magazinul a dispărut. Se ușchiseră după apariția articolului! Wow, ceva era chiar putred la ei acolo! Și așa, m-am reîntors la locul faptei ca să aflu, de data asta serios, cine sînt, și ce și cum vindeau ei acolo. Nu vreau să mă lungesc, ci doar să spun că, la firma care le închiriase spațiul, Concordia SA, tipul care se ocupase de afacere, Dorobanțu, și secretara lor m-au păcălit inițial spunînd că habar nu au cine a fost acolo. Noroc că cei de la magazinele din preajmă și-au amintit un nume. Gastrom. Apoi, cineva de la Concordia mi-a spus clar că era vorba de o firmă numită Gastrom International. Le-am găsit site-ul pe Internet, am pus mîna pe telefon și uite așa am dat de șeful Boiceanu, un tînăr durduliu, cu care m-am și întîlnit la sediul central al firmei din Institutul Bancar Român.

Ce nostim a fost, ce ne-am distrat cînd am citit, ce regrete pe noi că am fost așa de secretoși! Chiar nu trebuia să procedăm așa, mi-au spus domnul Boiceanu și unul din partenerii săi, cu care m-am întîlnit. Gastromul se ocupă cu mîncarea gătită, face catering. Ești firmă și vrei să le dai de mîncare angajaților tăi – Gastromul le aduce păpica gata făcută, aburindă. Gastromul are clienți mari, imenși, mi-a destăinuit domnul Boiceanu. Clienții noștri au posibilități, e vorba de bănci importante, avem contracte cu ei prin care le oferim această facilitate, să ia și produse, în schimbul bonurilor de masă. Magazinul acela era un depozit, veneau oamenii de la aceste firme și luau, totul era în regulă. „L-am închis pentru că *(ușor jenat)* coborau pensionarii din bloc, după articol, și se uitau printre zăbrele. Îi deranja pe angajați!" Discuția era pe terminate. „Mai deschideți un magazin?", i-am întrebat. „Da, avem de gînd, bineînțeles." Mă anunțați și pe mine cînd deschideți? Sînt curios.", le-am spus, amintindu-mi cum unul dintre angajații lor, care mă dăduse afară data trecută, îmi spusese „curioșii mor repede". „Da, bineînțeles, te sunăm și te anunțăm."

Nu știam, la acea dată, că oamenii deschiseseră deja un alt punct de lucru. Au făcut o înțelegere cu cei de la Selgros Băneasa, unde casa numărul 20 este a Gastromului. Vînzătoarele de la Selgros sînt avertizate să nu spună nimănui despre această operațiune pentru că cine are de luat, știe unde să se ducă. Credeți că m-au mai sunat?

Ce-am mai aflat? Cei care vin să ia de la Gastrom fac parte din personalul turnurilor de control de la Aeroportul Băneasa. Aproximativ 500 de oameni. Pentru că asta e aviația, ei trebuie să mănînce foarte bine pentru a fi atenți la tot ce înseamnă dirijarea avioanelor în aer și aducerea lor la sol. Controlorii de trafic au, de aceea, bonuri de meniu în valoare uneori și de 18 milioane de lei pe lună. Alții mai puțin. Ăsta e tot secretul. Nu sînt bonuri de masă, ci bonuri de meniu și de aceea se feresc. Salariații de acolo ajung să cumpere multe din Selgros, inclusiv tampoane. Cum justifică Gastromul asta în acte (pentru că nu are voie să dea angajaților tampoane Libresse în loc de ciorbă de porc), nu știu. Cum ajung să transforme în acte tampoanele în ciorbe și pilafuri? Habar nu am. Important e că sînt necinstiți și e treaba lor să se descurce cu asta. Cum, probabil, s-au descurcat și pînă acum. Cine e în spate și cine îi acoperă? Poate e cineva mare. Un ministru? Care?

Alexandru VĂRZARU
alexvarazaru@yahoo.com

Bursa şpăgilor

Pro TVA e tot ce vrei şi ce nu vrei

Nu ştiu alţi colegi de-ai mei cum sînt, dar eu, unul, simt că rubrica „Bursa şpăgilor“ începe să fie din ce în ce mai greu de făcut. Să nu înţelegeţi cumva că mi-e greu să scriu la rubrica asta! Nu, nici vorbă de aşa ceva, mie îmi place chiar foarte mult să scriu despre şpăgi (de primit m-am lăsat din ziua cînd am renunţat să mai fiu medic, alegînd să dau admitere la ASE). Problema este însă că majoritatea cunoscuţilor & prietenilor & surselor mele au renunţat să mai dea şpagă, habar nu am ce le-o fi venit aşa, dintr-o dată. Şi atunci, ce să fac? Să mă apuc să dau eu şpăgi în stînga şi în dreapta doar ca să am ce scrie la revistă?! (Îmi pare rău, domnule redactor-şef, dar aşa ceva nu fac, mai ales că nici nu mi-aţi cerut să fac asta!) Dincolo de aceste consideraţii tîmpite şi foarte adevărate, am avut noroc, se pare, din moment ce, zilele trecute, o fată drăguţă mi-a povestit o chestie intimă despre tatăl ei. Care are o firmă. Şi care a primit de la Administraţia Financiară o hîrtie. În care se zicea că trebuie să plătească nişte TVA pentru nu ştiu ce. Şi pentru-nu-ştiu-ce-ul ăsta nu se plătea, de fapt, TVA. Şi care tată, ca să scape de problema asta, a trebuit să se prezinte la Administraţia Financiară. Cu o atenţie de 2 milioane de lei, administratorii financiari l-au lăsat pe tata în pace cu TVA-ul. Mai exact, pe tatăl fetei aceleia drăguţe l-au lăsat în pace cu TVA-ul. (Vedeţi acum cît de greu e să scrii la „Bursa şpăgilor“?)

Ursa şpăgilor

La Neamţ, poliţia arestează multe fripturi

Hi-hi-hi! Ha-ha-ha! Hai, că am auzit una bună cu poliţişti şi vrem să v-o spunem şi vouă! Ideea e că atunci cînd Ministerul de Interne vrea să organizeze un stagiu de pregătire pentru ofiţeri, sînt alese, de obicei, două judeţe: Braşovul şi Piatra Neamţul. Deh, aer curat, păduri de conifere, poliţişti care te primesc cu pîine şi cu sare, ţuică, slană, fripturică şi alte alea. În ultima lună, IJP Neamţ a organizat 3 chestii: 1) la Durău cu şefii serviciilor de ordine publică din toată ţara; 2) la Piatra Neamţ cu purtătorii de cuvînt din toată ţara; şi tot aici 3) un schimb de experienţă cu Compania Republicană de Poliţie din Franţa. Ce te faci tu, atunci, ca IJP Neamţ, cînd te pomeneşti cu zeci, dacă nu sute de ofiţeri din toată ţara, care vin să se simtă şi ei bine, iar tu, IJP, trebuie să le asiguri binele? Iar tu eşti plin de datorii la Romtelecom şi Electrica, poliţiştii tăi nu au haine, nu au bani de benzină, iar pe deasupra ministerul nu asigură nimic? Ce te faci? Te faci! Comisarul-şef Aurel Munteanu îl cheamă atunci pe comisarul Ioan Pînzariu, şeful poliţiei economice, căruia îi spune să se facă luntre şi punte şi să aducă de-ale gurii. Apoi urmează şi alte şedinţe şi întîlniri prieteneşti în care şi alţi şefi de servicii din cadrul IJP sînt lămuriţi că trebuie să iasă bine şi că ministerul nu trebuie dezamăgit. Şi, în acest spirit tovărăşesc, toată liota de cadre începe să facă vizite la agenţii economici din judeţ, „să dea şi ei“. Şi afaceriştii dau, şi înjură, dar se şi bucură după aia fiindcă nu le mai vine nici un control pe cap, că s-ar strica echilibrul. Şi apoi vin şi ofiţerii din toată ţara, care mănîncă şi zic: „ia uite-i, dom'le, pe ăştia din Piatra Neamţ, ce bine o duc şi ce de mîncare au“. Iar ofiţerii din IJP, care s-au cam săturat să alerge după merinde din tată în fiu, rîd strîmb şi zic în gînd: „fir-aţi voi ai dreacu', dacă s-ar organiza stagiile astea la voi în judeţe, să vedeţi ce bine aţi duce-o şi voi!“.

Comisar-chef

Cum a pupat Bucă fundul Rodicăi

PALATUL DE JUSTIŢIE OLT
Inaugurat la 6 iunie 2003
LUCRARE REALIZATĂ CU SPRIJINUL DEOSEBIT
AL DOAMNEI Prof. Dr. RODICA MIHAELA STĂNOIU
SENATOR DE OLT - MINISTRUL JUSTIŢIEI

Cînd un faraon corupt cădea de la putere în Egiptul Antic, următorul faraon corupt îi ştergea numele de pe toate tăbliţele şi zidurile. Noi nu avem aceeaşi pretenţie în legătură cu Rodica Stănoiu, ba dimpotrivă, chiar am vrea să îi vedem numele în tot felul de acte, ca de exemplu pe vreo decizie judecătorească prin care e obligată să restituie statului măcar trei sferturi din banii pe care i-a luat pe casa de la Filiaşi vîndută Petromului. Dar asta e altă poveste, iar ceea ce vedeţi în imagine este placa pe care Bucă, preşedintele Tribunalului Olt, a pus-o pe clădire anul trecut ca să se simtă Rodica eternă, cînd vine la inaugurare. Deşi, vă imaginaţi, Rodica nu a dat nici un ban din buzunarul ei plin de cel puţin 100.000 de dolari, ci l-a lăsat tot pe domnul Stat Român să o facă. Pe deasupra, clădirea fusese începută pe vremea administraţiei CDR şi piatra de temelie o pusese Valeriu Stoica, fostul minstru al Justiţiei. Sperăm, de aceea, că ne împărtăşiţi sentimentul de greaţă la vederea pomelnicului de titluri ale fetei. Tocmai această linguşeală fără măsură ne-a dat o idee: dacă tipa nu e eternă, placa asta comemorativă plină de nesimţire de ce ar fi? Nu credeţi că ar trebui să cadă?

Alege şi ordine

Geoană face bancuri cu părinţi ingineri

Într-un interviu mai vechi din revista *Cariere*, Mircea Geoană, fiul generalului Geoană, a afirmat că tatăl lui este inginer. Adică nu general, nu militar, nu cu grade şi responsabilităţi în apărarea ordinii militar-socialiste – ci simplu inginer. După logica asta, nici Priboi n-a fost securist – ci simplu jurist. Iar de Hitler nici nu mai e cazul să pomenim – ce dictator, ce criminal? E limpede ca lumina zilei că omul n-a fost decît un banal zugrav.

Institutul Mirciurin

Concursul „Compromiss România 2004“

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Aflat în vizită la General Turbo, o întreprindere desprinsă din IMGB, Năstase s-a trezit atacat de damele cu halate mai rău ca Roman, odinioară, de fetele de la APACA. „E frumos rău, e febleţea mea!“ , „Nu ne mai spălăm pe faţă pînă după alegerile de preşedinte. Arată mai bine ca la televizor!“, „Îi dau şi o mie de voturi, că e frumos!“ şi „E mai frumos ca domnul Iliescu!“, au declarat, ude la subţiori de excitaţie, muncitoarele. Iată-ne puşi aşadar în faţa unei noi dileme. Tocmai noi, care i-am urmărit îndeaproape pe primii doi oameni în stat ori de cîte ori şi-au ridicat fustele (toate 7), ne-am propus abia acum să luăm o hotărîre: cine-i mai frumos, Iliescu sau Năstase?

NĂSTASE

Alin IONESCU

Pentru că nu mă pot pronunța asupra frumuseții bărbaților, eu fiind bărbat heterosexual, și deoarece trebuie totuși să votez, am la dispoziție două variante: ori îmi imaginez că sînt eu femeie, iar varianta asta cade, ori îmi imaginez că sînt ei femei, varianta corectă, și aleg. Buun, deci cine e mai frumoasă, Ioana Iliescu sau Adriana Năstase? Eu, unul, așa alege-o pe Adriana. De ce? Pentru că e mai plinuță, ai și tu pe ce să pui mîna, are păr în cap, nu-mi plac chelioasele ca Ioana, și, cel mai important, e putred de bogată.

Marius DRĂGHICI

Cine este mai frumos, Năstase sau Iliescu?! Cînd îl privesc pe Năstase văd imaginea unei domnișoare neo-liberale, cu obrăjorii înroșiți de mărimea contului și mâinile tremurându-i după plăcerea unei mașini plinuțe cu cai-putere. Iliescu parcă-i reprezentarea criogenată a unui trecut permanentizat. Răspunsul meu este, în consecință, fără echivoc: Da, Năstase e mai frumos!

Ştefan AGOPIAN

Amărîtele alea de femei au și ele dreptate: și dracu' e mai frumos decît Iliescu.

ILIESCU

Alexandru DUŢU

Și fără să fiu băut, Iliescu mi se pare mai frumos decît Năstase. Pe de altă parte, ca să fiu corect, aș zice că Nelu' se ține mai bine ca Năstase, chiar mai în vîrstă fiind, și pentru că n-a avut copii. Bombonel, la fel ca orice reprezentant al sexului slab, știe foarte bine că femeile se trec mai repede decît bărbații, mai ales dacă au și făcut doi copii.

Alexandru VĂRZARU

Eu cred că Năstase e mai frumos decît Iliescu doar pentru că e mai tînăr. Ar trebui să comparăm un Iliescu tînăr cu un Năstase tînăr. Cred că atunci am observa că premierul e cam osînzos, că nu are fundul bombat, ci doar foarte multă grăsime. Pe de altă parte, Iliescu e mai bine proporționat, nu are burtă, și asta e o mare realizare, chiar și la vîrsta lui. Trupul plin de slănină al lui Năstase stă pe niște picioare subțiri, ceea ce e grețos. Eu voi fi de aceea pentru Iliescu.

NU ŞTIU

Dragoş MUŞAT

Mie nu-mi place nici unul. Așa că eu propun să se bată, și care bate ăla să fie ales cel mai frumos dintre Iliescu și Năstase. Îl vedeți pe Năstase trăgîndu-i un pumn în bot lui Iliescu, iar Iliescu să-l apuce de testicule pe Năstase și să-l trîntească la podea? Și îl vedeți pe Micky Șpagă strigînd de pe margine: „Adi! Arde-l pe boșorog!“ – și pe Dan Iosif urlînd la Iliescu: „Domnu' Nelu, domnu' Nelu, pîrliți-l pe umflat!“? Doamne, și ce Rege frumos aveam, dacă nu venea tata lui Iliescu cu tancul ca să-i pună conducători pe urîții de Dej, Ceaușescu și, cu voia dumneavoastră, ultimul pe listă, Ion Iliescu!

Ioan T. MORAR

Hai să reformulăm datele și luatele problemei. Nu știu dacă Iliescu e mai frumos decît Năstase, dar, după părerea mea, Năstase e mai urît decît Iliescu!

Viorel MOŢOC

Personal (știu toți colegii de redacție), eu le prefer pe alea mai cu forme și cu sînii mari. Deci, ar trebui să-l aleg pe dl Năstase. Dar dl Năstase este mare bărbat de stat cu multe ouă. Pe de altă parte (iar asta e bine să nu știe chiar toate colegele), îmi plac cele mai coapte și mai puțin fițoase. Deci, ar trebui să optez pentru dl Ion Iliescu. Dar dl Iliescu este, parcă, totuși, un bătrînel prea modest în sărăcia cinstei dumnealui. Așa că le las pe doamnele de la Generalturbonuștiucum să decidă care o fi mai frumos. Mie mi se par la fel de nasoi amîndoi.

Iulian TĂNASE

Iliescu are burtă. Năstase are și el burtă. Iliescu are gușă. Năstase are și ea gușă. Iliescu e genul de femeie bătrînă care votează cu Năstase. Năstase e genul feminin de bărbat care votează cu Iliescu. Iliescu are – pardon! – fundul lăsat, Năstase are – de ce nu? – sînii lăsați. (Lăsați, că știm noi!) Iliescu e săracă și cinstită, Năstase e bogată și grizonată la cap. Amîndouă sînt frumoase cu spume. Morala: Nu există politicieni urîți, doar alegători care n-au băut destul.

ABŢINERI

Marius BORŢEA

Prefer să fiu prudent cînd fac astfel de alegeri. În primul rînd, alegîndu-l pe unul îl jignești pe celălalt. Iar dacă-i refuzi pe amîndoi, lumea începe să te bănuiască de obiceiuri normale. Colegii m-ar bănui că sînt heteroliberal. Așa că aleg să spun: nu Iliescu-i urît și nici Năstase nu-i nasol – adevărul este că democrația-i prea puțină. Condiție în care mă tem că nici o pernă pe față sau pe spate (după caz) nu mai poate ajuta.

Dragoş VASILE

Domnilor, eu sînt bărbat însurat, nu mă luați cu chestii d-astea. Cel mult, eu nu aș putea spune cine e mai sexy dintre Mitzura Arghezi și Rodica Stănoiu. Cît despre sex-appeal-ul lui Năstase, mai bine-l întrebăm pe Mircea Zară de la MTV. Iar despre cît de frumos e Iliescu în comparație cu, de exemplu, Stalin sau Lavrenti Beria, propun să vorbească, mult mai avizat, Ana Pauker, dacă-i convingeți pe cei de la *Revista fenomenelor paranormale* să-i ia un interviu fulger.

Dan STANCIU

Ce poate fi mai frumos pe lume (pe lumea asta românească) decît un Ion Iliescu? Un Adrian Năstase. Și decît un Adrian Năstase? Un Ion Iliescu. O frumusețe bicefală, cele două chipuri ale aceleiași hidre hîde. Comparați și cumpărați! Votați și vomați! Pentru mine, frumusețea e în altă parte, departe de ei și de ai lor. Dacă-i vorba de aceste două personaje, cu adevărat frumoasă e greața.

NU CONTEAZĂ

Daniel GOACE

Hai să fim serioși, dom'le! În ziua de azi cine se mai uită la un bărbat dacă e frumos sau nu? Dacă are pe el banu' gros, nu mai contează că are în pantaloni ditai burdihanu' sau că fălcile îi atîrnă peste gușa aia de porcină îndesată.

Senzațional! Securiștii ursari își recapătă elanul! Torționarul de cerbi ochește din nou

Ristea Priboi va chinui suflete și în Finlanda. Acum, ca simplu vînător!

Există, în țara asta lăsată de Dumnezeu pe pămînt pentru amuzamentul securiștilor, în dauna animalelor la fel de inteligente ca ei (scuze pentru jignire animalelor care ne citesc), o specie pe cale de înmulțire necontrolată ce trăiește pe lîngă casele omului Năstase și are ca pasiuni vînătoarea și furatul. Dar nu vînătoarea și furatul sportiv, aceste nobile îndeletniciri de veacuri ale regilor de pretutindeni (în cazul vînătorii) ori din Sibiu (în celălalt caz). Ei nu pot face nimic la modul sportiv, totul trebuie trecut prin sabia meschinului, prin lancea șmenului și prin pontoarca Securității. Aveți mai jos povestea fericită a unui elan finlandez care abia așteaptă să fie împușcat de Ristea Priboi, pe suma de 20 de euro.

Adunarea generală a Consiliului Internațional al Vînătorii, ale cărei lucrări s-au închis festiv pe 30 aprilie a.c. la Palatul Parlamentului, în prezența premierului Adrian Năstase, a permis maestrului de ceremonii, Ristea Priboi, să facă dovada tradiționalei ospitalități românești, cea care, alături de vitejie, blîndețe, dîrzenie, mămăliguță și mititei, a făcut din poporul român ceea ce este astăzi pe plan internațional.

La tombola vînătorească organizată mai cu seamă pentru oaspeții străini (la care, într-o țară normală, organizatorul n-ar fi participat), cu un singur bilet costînd 20 de euro, premiul cel mare – vînarea unui urs brun absolut protejat – a revenit, n-o să credeți, lui Ristea Priboi. Neîntîrziat, printr-un gest de o generozitate regească, acesta a oferit favoarea uciderii moșmartinului reprezentantului Finlandei care, bucuros, a acceptat darul. Delegații din sală au aplaudat entuziaști și fericiți.

Gurile rele, sincere și nebătute spun că totul a fost aranjat. Vînătorii adevărați știu însă că norocul e orb, că la vînătoare toți sînt egali și că acest lucru putea să se întîmple oricăruia dintre ei. Ei știu de asemenea că, deși Ristea Priboi e cine a fost, deși e membru în Consiliul AGVPS, unde șade de-a dreapta președintelui Năstase, ai cărui prunci i-a botezat, el este vînător cu cotizația la zi și are dreptul, ca oricare, la un astfel de trofeu. Că l-a dăruit, ține de firea sa de om bun.

Tot gurile rele și sincere, dar nebătute spun că Ristea Priboi își dorea de multă vreme o vînătoare de elan în Finlanda. Dar nu una așa cum fac prinții, conții și alți occidentali anonimi care-și plătesc totul – casă, masă, transport și vînat – la fața locului, ci una mai pe de-a moaca. Așadar, el va vîna elanul finlandez, la schimb cu ursul de 15.000 de euroi, cumpărat, cum spuneam, doar cu 20. Rețeta acestui turism cinegetic este accesibilă oricărui membru AGVPS, care în schimbul unei cotizații de 6 milioane pe an – cam 150 de euro – împușcă vesel, la plan, ciori și cîini hoinari.

În unanimitate, vînătorii români sînt de părere că, totuși, dobîndirea elanului ar fi fost mai necesară ministrului Ilie Sârbu, care, se știe, tot cu ocazia unei vînători, și l-a cam pierdut.

Nicolae R. DĂRĂMUȘ

Michael Guest a fost dus la cimitir cu căruța

Grigore Luțai, parohul ortodox al Săpânței, a avut ambiția să facă cea mai înaltă biserică de lemn din lume. Cu turla ei de 75 de metri și crucea poleită cu 4 kile și jumătate de aur, biserica Mănăstirii Săpânța nu numai că a depășit recordul norvegian în materie, dar se vede și de la vreo 30 de kilometri din afara țării. Mai bine zis din Ucraina, căci este așezată aproape de frontieră. Apoi, parohul Luțai a avut ideea să-i invite în Săpânța pe Michael Guest, ambasadorul Statelor Unite la București, împreună cu părinții săi, și pe guvernatorul general al BNR, Mugur Isărescu. Oaspeții au fost așteptați la intrarea în sat, duminică, 9 mai a.c., de 12 călăreți și o căruță cu cai, amenajată cu bănci acoperite cu covoare. Guest și Isărescu s-au dat jos din mașini și au aburcat în căruța cu care au ajuns la Cimitirul Vesel. Aici îi așteptau cam 1.000 de săpânțeni și invitați, printre care a fost zărit inclusiv generalul Pavel Abraham. Guest era într-al nouălea cer de fericire și a declarat că poate se va retrage la pensie în Săpânța. Musafirii n-au venit cu mâna goală: Guest a ajutat la asfaltarea drumului spre Mănăstirea Săpânța, iar Isărescu a donat, în nume personal, 100 de milioane de lei pentru restaurarea Cimitirului Vesel și a mai confecționat medalii din aur și argint, reprezentând Săpânța. Nici Guest, nici Isărescu nu au rămas de căruță, deși au lăsat merțanul pentru căruță.

Europa de Guest

Spitalul de campanie

Lăsați copiii să leșine la mine

Acest fotodocument, realizat extrem de recent, în zilele de campanie ale lui Adrian Năstase, ilustrează un copil cu flori care iese dintr-o Salvare. Să-l analizăm. În ciuda șepcii pe care scrie *New York,* simpaticul băiețel este, așa cum zice și numărul Salvării, din Botoșani. El a fost chemat să participe la ziua vizitei lui Adrian Năstase, ceea ce explică buchetul de flori. Singurul lucru inexplicabil este ce caută copilul în Salvare. Ei bine, în ciuda aparențelor, tatăl său nu lucrează la Spitalul Județean ca să îl aducă cu mașina instituției la manifestare. Adevărul este că acest copil l-a așteptat ce l-a așteptat pe premier, după care a leșinat. Salvarea a venit, i-a administrat calciu, după care l-a trimis acasă. Poza ilustrează exact momentul în care copilul pleacă acasă, lucru care explică zîmbetul inexplicabil de pe fața lui. Gata cu explicațiile. În concluzie: nu vă trimiteți copiii la întîlniri cu Adrian Năstase decît dacă i-ați pregătit bine înainte cu flori, calciu și vitamine.

Șoimii pariei

Vara, ne iau Foculescu motoarele

Iar am ieșit pe balcon. Dacă acum cîteva săptămîni v-am transmis în direct de la mine, de la 6, despre manifestația electorală a unei coloane de Dacii care susțineau PMR și ziua de 1 Mai, acum, la cîteva săptămîni, am din nou ceva interesant să vă povestesc. Tocmai am fost martorul coloanei oficiale de campanie a candidatului Foculescu, cel care ne spune să nu ne fie frică, marinarul/trandafirul pică. Coloana lui Foculescu era formată din: 2 motociclete vechi, rusești, cu ataș, una neagră și una verde fosforescent, 2 motociclete Ij vechi, fără ataș, roșii-ruginite, o dubă cu afișe, o Mobra Hoinar, un Damas cu afișe din care ieșea un imn de campanie prost și, la final, un Harley (?) argintiu, fie rătăcit de ceilalți bărboși, fie cumpărat de Foculescu să-i arate nevestei pe ce a dat banii de campanie, în cazul în care nu cîștigă alegerile.

Foculescu de tabără

Trampa și ecranul

★ Miercurea trecută, la emisiunea *Alege și votează* de pe TVR 2, patru candidați dădeau din gură și spuneau ce vor face și ce vor drege dacă îi vom alege. Spre final, moderatoarea a grăit cam așa: „…după atîtea promisiuni electorale, probabil că telespectatorii noștri se întreabă «Eu cu cine votez?», cum se întreba și Caragiale, acum cîteva sute de ani“. Cred că aici s-a strecurat o eroare: acum cîteva sute de ani, nu Caragiale își punea acea întrebare, ci Ștefan cel Mare, cînd turcii erau la hotare și el trebuia să aleagă între izolare și integrare.

★ Am prins Național TV că a difuzat același film erotic și vineri noaptea, și sîmbătă noaptea, în reluare. Probabil că au mai fost telespectatori care nu au înțeles din prima cine stătea deasupra în poziția misionarului cu care a debutat filmul.

★ Aș vrea să îi mulțumesc echipei McLaren Mercedes pentru că m-a ajutat și în acest weekend să-mi scriu „trampele“ la timp, de duminică. Este a patra oară cînd idolului meu, Raikonnen, i-a explodat motorul după cîteva ture, determinîndu-mă să mă apuc de scris și să nu mai stau cu ochii în televizor. Dacă se mai întîmplă de multe ori chestia asta, ori îmi arunc televizorul pe geam, ori mă reprofilez pe fotbal și devin rapidist, ceea ce e cam același lucru.

★ Emisiunea de mobilier și decorațiuni interioare de pe TVR 2 m-a anunțat că își suspendă activitatea pe perioada verii pentru că „voi, telespectatorii, o să plecați în vacanță“. Păi, normal! Ani de zile am plecat de la televizor în vacanță și nu i-am anunțat și pe realizatorii de la TVR 2, să nu-și mai bată capul cu filmările degeaba. Și mai luau și salariu pentru asta, săracii.

★ Nu pot să vă zic cine comenta ciclism duminică, pe la 17, pe Eurosport, dar pot să vă zic ce spunea despre micile avioane care brăzdau cerul orașului Milano: „Mare atenție cu aceste avioane. Multe dintre ele s-au zdrobit de sediul unor firme din Milano. Ele sînt folosite fie de oamenii de afaceri, fie de niște simpli demenți care vor să își pună capăt zilelor“.

★ De la prezentatorii jurnalului *Brigada mobilă* am aflat că, după căpșunari, spaniolii mai au nevoie și de ciobani români cu vastă experiență în domeniu (eventual, și cu masterat în transhumanță). Bănuim că experții noștri vor fi nevoiți, printre altele, să învețe la tilincă melodii păstorești hispanice, fiindcă nu credem că oile lor vor reacționa la doine. Plus că și o bună cunoaștere a limbii spaniole va constitui un avantaj, deoarece clasica expresie „Bîr, oiță, bîr!“ va trebui înlocuită cu „Olé, oveja, olé!“. Interesant este de urmărit dacă nu cumva oile spaniole vor învăța mai repede limba română, cu tot bagajul său de pitorești înjurături tradiționale; ar fi în avantajul ciobănașului român, care ar înțelege astfel cînd bîrsana favorită îl va avertiza că baciul irakian și cu cel afgan vor să mi-l cam zboare la apus de soare, cu tot cu tren.

★ La rubrica de știri externe a jurnalului *Focus* am prins acum cîteva seri un material despre adunarea iubitorilor de tequila, care a avut loc în orașul mexican Guadalajara. Cel mai tare și mai tare ne-a sărit nouă în ochi aglomerația iubitorilor de tequila în fața badoalcelor pline, îmbulzeală care ne-a amintit de acele vremuri de tristă amintire în care românii se veseleau și ziceau vecinilor că pleacă în concediu la „Coada-la-Hala“.

★ De ceva vreme încoace, noapte de noapte, imediat după ora 0,00, la PRO TV se difuzează mici filmulețe care ne prezintă candidatele la „Miss *Playboy*“ România. Din cît am văzut noi, prima candidată s-a lăsat cu țîțele goale și s-a tăvălit cu fundul într-o căruță cu paie, iar a doua tînără prezentată a făcut exerciții fizice la aparat, arătîndu-ne că în următorii ani necesarul de silicon pe cap și mînă de locuitor ne este asigurat. Cea de-a treia duduie s-a despuiat pe o motocicletă BMW, din alea cum are poliția. Această imagine, cu o fată dezbrăcată și cu recuzită polițienească, ne face să credem că PRO TV bagă în programele de noapte și ce mai pică la montaj la *Știrile de la ora 5.*

★ Fiindcă tot veni vorba de „Miss *Playboy*“*:* nu ne-am prins care este rostul lui Pepe acolo. Acesta apare de fiecare dată în imaginile de început, se dă niței șmecher latin prin cadru, încearcă o nostimadă-două, nu-și dă seama că nu-l țin bateriile la așa ceva, după care iese din schemă pînă în noaptea următoare. O fi jucînd rolul băiatului care aduce pizza și pleacă repede, în timpul preludiului, cu hainele și bijuteriile clientelei.

★ Zilele trecute am aflat de la televizorul lui Adrian Năstase că viticultorii din județul Prahova pot să răsufle și să voteze ușurați, deoarece la ei a fost inaugurat sistemul de apărare pe bază de rachete antigrindină. Probabil de acum încolo va cădea peste recolta oamenilor mai puțină grindină și mai mult MIG.

★ Huidu și Găinușă încep să se creadă părinții umorului românesc. Asta nu e nici o problemă, e treaba lor. Dar recent, crescînd în ei tărîța autoamăgirii, au acuzat grupul Divertis că ar fi ciupit din producția lor. Hoț care strigă *hoții* am mai văzut noi! Așa că, să nu le fie cu supărare, le cerem cîrcotașilor să facă poante măcar două luni fără să citească săptămînal *Academia Cațavencu!* Părerea mea!

★ De văzut, eu îl văd pe Brucan luni dimineața, în reluare, pe la 6,30. Săptămîna trecută, moș Silviu era supărat rău că negociatorii români au greșit cînd au negociat cu UE cotele de producție pentru carne. Că cică noi nu producem decît vreo 1.500 de tone din nu-ș‘ ce carne, iar ăia au negociat 9.000 de tone. Săptămîna asta, în schimb, negociatorii erau lăudați că ce deștepți au fost cînd au negociat cota aia de 9.000 de tone, pentru că, chiar dacă porcii noștri fac acum doar 1.500 de tone, mai încolo or să facă mult mai multă carne, pe care o s-o dăm de mîncare la europeni. Bre, nea Brucane, te hotărăști odată cu analizele dumitale? Că i-ai derutat complet pe întreprinzători. Dacă stau așa după matale, ba că așa, ba că invers, eu cînd dracu’ mai tai porcul ăla de-l țin pe balcon? Îi dai matale de mîncare pînă intrăm în UE?

★ Tot în reluare m-am uitat și la *Cîrcotași* și vreau să vă zic, stimați telespectatori, că nu de Lenuța Scîrțea m-am deranjat. Care Lenuță venise c-o bîtă ca să glumească cu băieții după ce se luaseră de ea din cauza unei ieșiri în decor la *D.3xf.m.i.,* deși putea să vină foarte bine și c-o piscină ca să aibă și ea la ce folosi bîta aia. Altul este obiectul acestei „trampe“: după ce lor, la Kiss FM, CNA-ul le-a dat numai o licență, iar ălora de pe la ProFM și Național FM mai multe, Cîrcotașii s-au enervat și au zis de televiziunea lui Sârbu ceva gen „de partid și de stat“. Bravo, măi independenților, echidistanților, curajoșii lu’ tata, așa îmi place de voi cînd luptați pentru creșterea manivelului de obedință…

★ Cristina Țopescu citea știrile despre Mihăilești și, la un moment dat, o aud zicînd că cei răniți „au suferit arsuri de gradul doi virgulă trei și patru“. Să fi fost scris pe prompter „arsuri de gradul 2, 3 și 4“? Nu cred. Mai degrabă e vorba de precizia la care au ajuns ăștia cu măsuratul arsurilor. Acum stau și mă-ntreb de ce grad o fi fost arsura aia pe care mi-a făcut-o o picătură de ulei cînd prăjeam ouă: de 0,135(4) sau de 0,13676898? Sau undeva la mijloc?

★ Stăteam și eu, ca omul, cu telecomanda în mînă și mă uitam pe PRO TV la Universitatea-Steaua. Minutul 90, scor 1-1. În timpul ăsta, comentatorul Mironică sau Pescaru (îmi pare rău, dar n-am ajuns să le deosebesc vocile, eu pînă și pe Cristian și Cristina Țopescu îi mai încurc) zice: „Așadar, Universitatea învinge pe Steaua cu 2 la 1...“. Mă, ăștia s-au uitat la alt meci sau ce? Îmi derulez rapid în minte partida și-mi dau seama că nu mă-nșel, fusese 1-1 (în litere – unu la unu). Clar 1-1. Ce poate fi așa de greu să ții minte un scor de 1-1? Dacă era 12.435.567 la 12.434.329, mai înțelegeam să se-ncurce-n cifre, că pînă aici doar Zidane și Ronaldo știu să numere în lumea fotbalului.

★ Luni dimineață, la Radio 21, Daniel Buzdugan a zis ceva despre o reclamă la Nescafé, cu un slogan cretin: *Prizonierii bunei dispoziții.* Buzdugan a avut ghinion, se pare, din moment ce poanta pe care dat-o – „Eu aleg să fiu prost dispus, dar liber.“ – o citisem deja, identică, în ultimul număr din *Dilema veche.*

La firma mea suedeză de *multi-level marketing*, adică „vînzări cu traista din ușă în ușă“, am creat mii de directori de bronz, de aur și chiar de platină. Dacă vorbesc cu Amway, Avon și HerbaLife, am putea transforma Capitala într-un oraș numai de barosani. Evident, dacă toți ar recomanda în provincie, măcar la rude, ultima gamă de produse de îngrijire și slăbire din oferta noastră de primăvară.

Monica Tatoiu, un candidat care deține rețeta sigură de reabilitare a centrului istoric al Capitalei: un lifting facial

Anacronica TV

Cu mască, fără masă

Între emisiunile de fashion-lifestyle și cele de bucătărie sînt multe asemănări. Se vor lupta astăzi pentru supremație: *Bucătăria* lui Radu Anton Roman și emisiunea de „măști de frumusețe“ a Danei Sota de la Prima TV.
Avantaj Radu: în timp ce mîncarea lui Radu rămîne pe barbă, mîncarea Danei Sota trebuie aplicată cu mișcări largi pe față și gît. Inestetic.
Avantaj Dana: mîncarea lui Radu te scapă de riduri îngrășîndu-te, în timp ce a Danei nici nu ajunge în stomac. Riscant.
Avantaj Radu: ambii folosesc multe ouă și castraveți. Combinația lui Radu Anton se mănîncă separat, să te bucuri de gust. Cea a Danei Sota se aplică gata mestecată, felul întîi + desert la un loc. Plictisitor.
Avantaj Dana: timpul de preparare. Poate fi servită rece. Rapid.
Avantaj Radu: măștile Danei se folosesc o dată și nu mai pot fi încălzite a doua zi. Ineficient.
Avantaj Dana: mîncărurile grele ale lui Radu Anton nu pot fi întinse pe piele decît dacă femeile au mușchii lui Busu. Uscarea unui bulz ardelenesc pe frunte necesită multă răbdare și efort. Titanic.
Avantaj Radu: Încă nu există rețete tradiționale românești de măști pentru față. Sper.

Cătălin MATEI

Mitica Înțelegere

La PRO TV, într-un decor de zgîrie-nori și șosele de carton, la emisiunea *Angajăm primar*, nea Mitică a-nceput circul. Timp de vreo cinci minute a dat din gură la ralenti, să se-ncălzească limba-n ea, apoi dă-i viteză maximă, vericule! Dăruia minute de vorbit Tatoaicei, lua de la Băsescu, negocia cu Tabără, scotea strigăte scurte, țipa la operator să-i dea prim-plan la un ziar, îi lua Monicii ce-i dăduse, se mai gudura puțin pe lîngă ea, mai-mai s-o scoată la un suc. Apoi urla la Geoană că e criminal. L-am studiat cu atenție și am impresia că schema aia cu ochii care se bulbucau instantaneu la cameră e lucrată acasă în fața oglinzii.

Alin IONESCU

Bomba cu neuroni
Scenetă TV

La o zi-două după ce *Academia Cațavencu* a arătat cît de bine (plătit) păzește TVR secretele instituției de intruziunea presei, se anunță brusc, într-o după-amiază, pe la orele 18, alarmă cu bombă în TVR.
Spionii noștri infiltrați în strașnic păzita instituție au înregistrat cu acea ocazie un dialog savuros între doi angajați ai televiziunii publice:
– Hai, bă, să plecăm, auzi că-i amenințare cu bombă...
– Ce să plecăm, nu-l vezi pe Nicolau ce liniștit pufăie din țigară? Dacă ar fi fost ceva, pleca primul. Le trebuie justificare pentru milioanele cheltuite pe jandarmi, gărzi, camere de supraveghere. Mai dă-i în mă-sa dacă ei cred că sîntem tîmpiți. Să ne speriem de o sperietură cu bombă! N-am fugit noi la Revoluție, cînd părea mai real, și-o să fugim acum?

Adio, alarme!

De care primar zici că vor să te facă ăştia, Mircică? General? Păi, ca s-ajungi general ai trei condiţii: să fii barosan în partid, ca mine - şi eşti, să te pricepi la chestii subterane, ca mine - şi te pricepi, şi să fii ofiţer, cum eram eu - şi aici sper că nu m-ai făcut de rîs. Aşa că, ia zi, cînd te face? De ziua Armatei sau de 23 August?

Tupeu 2004

România – cel mai mare exportator de Securitate

Bărbătușul parfumat Mircea Geoană se umflă în costume pe la emisiuni despre termoficări și propune soluții pentru calorifere. Pupă copii în bot ca Ceaușescu și ca Hitler, deși coloanele lui oficiale stropesc și calcă femeile cu copii în brațe de pe străzi cu Salvările cu girofarele pornite. Pupă muncitori, pupă muncitoare, deși pînă acum s-ar fi spălat cu spirt numai dacă ar fi stat la mai puțin de 1 metru de clasa muncitoare. Într-un cuvînt, acest partid de hoți ne vrea brusc binele, cu toate că și pînă acum s-ar fi putut opri din furat măcar 10 minute ca să asculte țara care moare de foame și-n afară de o „m…e“ pe stadion nu are cui să strige de bine. Îl vedeți voi pe Geoană că nu mai poate să doarmă noaptea din cauza debranșaților de la IMGB? Hai sictir, prefăcuților, de cîte ori v-ați spălat pe mîini după ce v-ați atins de nespălații care vă aplaudau la IMGB speriați să nu fie concediați pentru dezinteres față de PSD și să nu-și piardă salariul de 3 milioane de lei?

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **Statul securist din România.** După ce n-a lăsat puterea din mîini în '89 de dragul unui rahat de democrație, Securitatea nu se lasă în veci dezvăluită și, ori de cîte ori se produce o defecțiune în sistem – cum ar fi cazul candidatului Geoană, făcut de un tată militar cu Securitatea –, *băieții* se regrupează la comandă. Și, aidoma unui gîndac cu carapace, încep să emane și o substanță otrăvitoare pentru democrație – aruncîndu-și în luptă și arsenalul tactic: ziariști cumpărați, guriști și pupincuriști. Faptul că fața unui securist a fost încurcată cu a altui securist este, de fapt, consecința unui singur lucru: statul securist nu și-a trădat niciodată copiii de dragul societății civile și dă vina pe presă pentru că nu știe cu exactitate gradul generalului Geoană, mutînd șmecherește discuția în alt plan. Cum ar veni, în România, Mircea Geoană, care a dat presa în judecată, va putea să cîștige procesul doar pentru că tatăl său a fost general-maior și nu general-locotenent, cum a insinuat cu răutate proasta aia de presă ținută în întuneric de statul securistic al lui Ristea Priboi și finu-său Adrian Năstase!

Presupusul general Ioan Geoană, de la subterane, cel care-i poate arăta fiului său toate dedesubturile Bucureștiului, și Mircea Geoană, candidat la Primăria de Externe a Capitalei

Tîmpeu 2004 (2 puncte): **Ion Iliescu.** Președintele a declarat la BBC, referindu-se la Irak, că *„democrația nu poate fi impusă din afară“*. Știam asta, domnule Iliescu – încă de cînd l-ați bătut pe fratele meu cu minerii în Piața Universității ca să-i impuneți democrația în cap, de cînd ați impus democrația din interior cu un glonț în burta lui Frumușanu și Crăiniceanu în '91, și încă de cînd ați impus democrația din interior cu tancurile și kalașnikovul, din 22 pînă în 25 decembrie, peste tinerii care au crezut că vor scăpa de comuniști și n-au scăpat nici azi de Iliescu.

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	24 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	11 puncte

Autodenunț

Subsemnatul Ioan T. Morar, doresc să aduc la cunoștința Oficiului pentru spălarea banilor următoarele: În anul 2003, într-o dimineață de februarie, soția mi-a spus să-mi scot tot ce am din buzunarele pantalonilor și să-i dau la spălat. Dintr-o neatenție regretabilă am lăsat în buzunarul de la spate al blugilor o bancnotă de 50.000 de lei care a ajuns în mașina de spălat. După această operație, bancnota era ferfeniță, așa că nu a mai putut intra în circuit. Aceasta este singura operațiune de spălare și clătire a banilor la care am luat parte în viața mea.

Ioan T. MORAR

Amenințare de nerefuzat

Grea e, dom'le, viața de ministru! Uite, săptămîna trecută domnul Blănculescu zice că a fost amenințat cu 600.000 de dolari... Pe care să-i ia, normal, că doar nu era să-i dea... de unde să aibă un ministru cinstit atîția bani? Tot dînsul mai spune că, dacă ar fi acceptat deal-ul, trebuia să dea un anunț în *Adevărul:* „Caut partener pentru expediții polare“. Vă întrebați cum trebuia să procedeze domnul Blănculescu dacă voia să ceară mai mult? Păi, uite așa: „Am partener pentru expediții polare. Aș mai avea nevoie doar de niște poli“.

Fram, ursul olar

Codul brunelor maniere

Mai mulți membri ai Asociației non-guvernamentale „Help" au colindat zilele trecute prin județul Iași pentru a-i învăța pe rromii din cîteva localități – de la Mironeasa pînă-n Pașcani, trecînd prin Hîrlău și Tîrgu Frumos – codul manierelor elegante, în lumina unui program finanțat de Uniunea Europeană. Pe lîngă normele de comportare într-o societate aleasă, conlocuitorilor noștri li s-au mai ținut cursuri de igienă și de educație pentru viața de acasă. Din cîte am aflat, publicul a fost numeros și hentuziast, iar cei care au asistat au plecat acasă lămuriți. Prin urmare, de-acum încolo, foștii cursanți vor spune „Dragi reprezentați mascați ai forțelor de ordine, vă rugăm să aveți amabilitatea de a ne permite să vă întîmpinăm după datina noastră străbună, cu puradei și jeturi de lapte proaspăt!".

Luigi Puradello

21 de ani – o viață de spermatozoid

Cică în Anglia a fost fertilizată o femeie cu un spermatozoid vechi de 21 de ani. Vă imaginați că pînă la 21 de ani, spermatozoidul ăla se săturase deja de atîtea femei și începuse să se uite după alți spermatozoizi.

Spermatozoe Petre

Dialogurile lui Blaton

Bekalides și Parvenide, însoțiți de Mhemesis Stoicul, Pitzis Cinicul și Falemides, s-au dus în vechea peșteră, unde Blaton a improvizat un kinematograf, pentru a privi împreună teatrul de umbre al Iliadei, *proiectat pe un perete de stîncă. S-au delectat așadar cu vitejiile lui Ahile și fiecare a avut cîte ceva de învățat.*

BEKALIDES *(către Pitzis Cinicul):* Bă, ia dă-i jos lu' Falemides lanțurile dă la picioare și trimite-l pîn-afară să aducă dracu' ceva să rontăim, că mai e nițel și-ncepe.

PITZIS CINICUL: Ce să ia, șefu'?

BEKALIDES: Niște semințe dă spart.

FALEMIDES: Și de băut?

BEKALIDES: O amforă d-aia cu Spirite, da' vezi, zi-i să fie acidulate, nu pișoarcă. Și hai mai repede, că se face beznă!

Falemides iese alergînd din peștera inundată de beznă.

BEKALIDES *(către cel din față):* Bă, lasă-te-n pizda mătii mai jos, că nu văd scrisu'! Ai dreacu' intelectuali, a venit să-mi strice chefu'!

Torțele se sting și pe peretele din fața lor încep să danseze fel de fel de umbre. La început apare umbra Afroditei.

BEKALIDES *(fluieră):* Mamă, nene, ce gagică! Să n-am parte, Parvenide, da' Hermafrodita asta e bună rău, bă, e tragedie curată! Da' cred că e-o curvă, mamă-mamă!

PARVENIDE: Cam e, șefu', dar stai s-o vezi pe Elena. Are niște craci…

Apare umbra Elenei și, imediat, umbra lui Paris, care se repede la ea, o înșfacă și o duce în Troia.

BEKALIDES: Auzi, Parvenide, Paris ăsta are copii cu gagica asta, Elena? C-am io o rudă, tot cioban, care duce oili la apă pă Dîmbovița și cică ar fi p-acolo o cetate a lu' ăla micu' a lu' Paris?

PARVENIDE: Posibil, șefu'. Da' fii atent c-a apărut Ahile!

BEKALIDES: Și ce mama dracului, Falemides ăla pă unde umblă, că mi s-a uscat gîtu' dă la femeile astea? Pitzis, vezi ce face nenorocitul ăla!

PITZIS CINICUL: Șefu', ce zici, Ahile ar fi bun să-l luăm pă banda dreaptă, că fuge ca turbatu'.

BEKALIDES: Hmm, ar fi o treabă, da' numai dacă să tunde, c-așa, cu părul ăla-n cap, dă păduchi la toată echipa. Nu e-așa, Mhemesis?

MHEMESIS STOICUL: Da, șefu', da' să vedem întîi cît cere Hoțomer ăsta pe el, că dacă zice că vrea zece mii de drahme, îi bag una-n figură de-l las chior pe viață.

PARVENIDE: E deja orb.

BEKALIDES: Și ce, dacă e orb, nu poate să rămînă și chior? Da' unde e broasca aia a lu' Ahile, că io pă broască vreau s-o văd…

PARVENIDE: De data asta nu mai apare broasca, șefu', ci calul, calul troian. Uite, grecii se strecoară în calul ăla făcut din lemn și pe urmă așteaptă ca troienii să-l bage în cetate. E o strategie.

BEKALIDES: Păi, ce să facă, mă, c-un cal așa dă urît? Uită-te și tu ce față are!

PARVENIDE: Nu contează fața, șefu', contează că e plin de greci care or să-i căsăpească pe troieni, cînd or să-l bage înăuntru.

BEKALIDES: Bă, io nu sînt de-acord. Nu e bine că e cal, că calu bate la ochi. Trebuie să fie un măgar, că, una la mînă, măgaru' e mai încăpător în burtă, că mănîncă mai mult dă nesătul ce e și, doi la mînă, are așa o față dă prost și ți se face o milă dă el, că-ți vine să-l bagi în cetate să-i dai niște iarbă.

PARVENIDE: Eu știu ce să zic, șefu'?

BEKALIDES: Ce să mai zici, zi c-am dreptate, că io mă pricep la chestii d-astea, nu ca Ahile care n-a văzut măgar în viața lui.

PARVENIDE: Fii atent, c-acu' îl omoară pe Patrocle!

BEKALIDES: Bă, da' la ce mama dracu' film m-ai adus, bă Parvenide? Numai cu animale? Și ce are troienii ăștia cu săracu' Patrocle, că e și el un amărît dă șoricar, vai de capu' lui. Acu', parcă văd c-o belește și pă Lizuca, 'r-ați ai dreacu' dă sadici, ptiu!

Apare Falemides, bîjbîind prin beznă ca un somnambul, cu brațele încărcate cu amfore pline ochi cu Spirite. Se împiedică și cade peste Bekalides, murdărindu-l din cap pînă-n picioare.

BEKALIDES *(lovindu-l peste ceafă):* Bă, boule, nu ești în stare să ții niște amfore! Te vînd, gata, te dau la galere, să vezi tu acolo ce-nseamnă sclavie.

Făcliile se aprind și umbrele dispar de pe pereții kinematografului. Bekalides se ridică, iar Parvenide începe să-i curețe toga de resturi.

BEKALIDES: Bă, Parvenide, m-ai dezamăgit cu filmu' ăsta. Data viitoare cînd om mai veni la kinematograf, vreau să văd un film porno cu zei. Să-nceapă cu băiatu' care sună la ușa Olimpului cu o pizza cu ambrozie și, pă urmă, să bage, nene, poziții cu Zmeus, Hera și cu Hermafrodita pînă mă ia cu leșin.

(Va urma)

Filosofia Vicoveanca

miliția spirituală

Cornel Codiță, de la kakiul apevist la verdele ecologist

Pentru cei care au deschis televizoarele mai tîrziu, adică după '89, figura analistului militar & civil Cornel Codiță poate părea interesantă. Mai ales că s-a spus despre el că, înainte de a intra în rezervă, a fost cel mai tînăr general al armatei române. O armată în care s-a avansat pe timp de pace ca la alții pe timp de război. Singurele bătălii purtate de ostașii români erau cele pe fronturile culesului de porumb și de alte produse agricole. Da, armata nu ducea lupte, dar Cornel Codiță se înfrunta mereu cu inamicii. Adică cu toți cei care, în opacitatea lor, nu înțelegeau opera teoretică și practică a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Iar Codiță, aliat de nădejde al generalului Ilie Ceaușescu, în echipa căruia lupta, le explica pe larg cititorilor de ziare și cărți cît de genial este comandantul suprem. Vă oferim un mic exemplu apărut în *Era socialistă* din 10 mai 1987: *„Problemele dezarmării și păcii ocupă, constant, în gîndirea teoretică și în activitatea practică ale secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, un loc de cea mai mare însemnătate, personalitatea politică proeminentă a conducătorului partidului și statului nostru afirmîndu-se, și pe acest tărîm, prin noutatea și pertinența abordărilor, prin amploarea orizontului ideatic, prin analiza riguros științifică a realităților lumii contemporane, prin viabilitatea soluțiilor propuse, prin fermitatea și consecvența cu care militează pentru crearea, în sistemul relațiilor internaționale, a tuturor condițiilor de natură să contribuie la realizarea unei lumi mai bune și mai drepte, în care dezarmarea și pacea să fie, înainte de toate, realități concret istorice, izvorîte firesc dintr-o nouă arhitectură a raporturilor dintre state“*. Cum spuneam, un mic exemplu, o singură lovitură strategică a lui Cornel Codiță în care i se văd toate calitățile de pe epoleți! Nu vă mai indicăm și cărțile scrise de același autor (una dintre ele prefațată de Vasile Secăreș) în care militarul român spală pe jos cu capitalismul contemporan și dă la gioale marilor puteri. Probabil că, văzînd cîte gunoaie ideologice a produs în cariera sa, Cornel Codiță s-a convertit la ecologie, drept pentru care candidează la primăria Capitalei din partea PER, fiind recomandat de lupta cu natura. Cu natura sa umană de oportunist.

Dans, căpitan de plai

poliția presei

Ștergeți varul de pe liniuță!

Domnu, director i-o nu mam jucat pe saitu proSport în timpu programului ci în pauza de măsa deci nu ave-ți de ce săm-i da-ți penalti adică penalizare. I-o folosesc saitu duar în scopuri ieducative adică de aici m-ai învăț și i-o cum să scriu corect da tre să recunosc că mă și dixtrez în aceleași timp. Păi unde m-ai po-ți să dai șapte goluri ca în curtea școliii să te dixtrez-i, și să î-ți și mulțumească miniclip ăjtia că ia-i dixtrat, ai? I-o una îs de-accord cu domnu Țopescu care zice în editorial că drumul pare lung dar este posibil” să d-ai zece goluri înt-ro singură pauză de măsa. Să ve-zi atuncia mulțumi-ri nenică!

Roxana BODEA

Unde-i capotă, vai de parlamentare

Mașinile parlamentarilor de Buzău au fost surprinse în campanie electorală cu megafoane instalate pe capotă. E un progres: înaintea campaniei erau prinse nu cu megafoane, ci cu pensionari pe capotă.

Diurna de vot

cu mîinile curat murdare

Primarii PSD nu strîng gunoaiele muzicale

„Duşmaniiiiii-mi poartă picăăăă, că n-au valoareaaaaa meaaaa!!!!" etc., etc., etc. Dar una e să citeşti şi alta e să auzi noaptea acest vers inteligent, urlat din nişte ditamai boxele mari cît un bulibaşă cu burtă, în floarea vîrstei. Iar tu să stai într-un bloc alături, cu bebeluşul îndoctrinat cu manele încă de pe cînd era în burtica nevestei şi care urlă nu se ştie din ce cauză. Ori că e rocker şi protestează, ori că e manelist şi ar vrea să coboare, să vadă fetele cum dau din buric. Noapte de noapte, anul trecut, în zona terasei Rustic din parcul IOR, locatarii blocurilor din jur aşa şi-au petrecut timpul. De ajunseseră, Doamne iartă-i, să se întrebe ce-i cu hipercorectitudinea din al doilea vers, pentru că mai normal era „ca n-are valoarea mea". Dai şi în perversiuni lingvistice din astea după ce milioarde de decibeli cu manele ţi-au scuturat varul de pe pereţi. Muzica vine din nişte boxe cît un stat de om şi este produsă, variabil, ori de formaţia de manelişti a terasei, ori de sidiurile şi casetele cu manele ale patronului. Terasa a apărut în 1996 şi de atunci nu a mai plecat, ci s-a şi extins ilegal pe spaţiul public, de unde au trebuit să plece, în schimb, copacii. După atîţia ani de zile, îşi pun problema să se care şi locatarii din blocul de peste drum, de care vorbeam mai înainte. Într-o ţară civilizată, presiunea opiniei publice ar putea determina închiderea unei terase cu manele. Locatarii ăştia chiar au încercat să facă din România o astfel de ţară şi s-au plîns în nenumărate rînduri la autorităţi. Autorităţile, sub forma primarului PSD al sectorului 3 din Bucureşti, Eugen Pleşca, au venit prompt de mai multe ori în inspecţie şi au luat prînzul la Rustic, lucru pe care sutele de băbuţe ale zonei sper să îl ţină minte ca să ştie pe cine să nu voteze. Eh, da, am atins, iată, şi o problemă sensibilă: alegerile locale. Ca să vedeţi tărăşenie, pentru că e perioadă electorală şi Pleşca are nevoie de linişte, în ultima vreme maneliştii au lăsat-o mai moale, dar nu se pot abţine să se oprească abia pe la 12 noaptea, cînd în sfîrşit bebeluşii pot să adoarmă, iar băieţii ca mine să viseze la arme şi trandafiri. Adică la Guns'N'Roses, ce credeaţi voi?!

Ecologică Contra

Atenţie, cad drumuri!

Domnule Miron Mitrea, domnule Gabriel Oprea, ţinem să vă felicităm şi pe această cale pentru viteza cu care aţi reuşit să astupaţi groapa de la Mihăileşti. Adevărul este că, la pregătirea şi puterea dumneavoastră de muncă, aţi putea astupa în 10-15 minute şi Groapa Marianelor – şi probabil că aţi şi face acest lucru dacă Prima TV ar avea şi ea capacitatea să vă transmită isprava în direct. Desigur, din înaltul competenţei dumneavoastră vă este uneori dificil să vă manifestaţi vitejia şi în cazurile mai mărunte, acolo unde suspinul alegătorului majoritar, fără maşină mică, îşi pierde sensibil din intensitate. Ne referim, bineînţeles, la craterul din imaginea pe care v-o prezentăm alăturat. Nu, dumneavoastră nu ştiţi cum s-a produs, fiindcă nu le aveţi cu drumurile decît dacă acestea vă pot aduce un cîştig electoral pentru PSD ori un cîştig pecuniar pentru drumarul Umbrărescu (felicitări OLAF şi *Evenimentului zilei* pentru hotărîrea cu care s-au legat zilele trecute de filiera asfaltieră Mitrea-Sechelariu-Umbrărescu). Un pic de răbdare vă mai solicităm, cît să vă explicăm despre ce-i vorba. Găuroiul acela zace pe DN7, spre Rîmnicu Vîlcea, la intrarea în localitatea Milcoiu. Să ştiţi că el s-a căscat nu de la viitură – aşa cum încearcă proiectantul să se explice – ci chiar de la proasta lui proiectare, aşa cum am încerca noi să vă explicăm dacă am avea convingerea că aţi înţelege. Să mai ştiţi că aici nu a murit nici un om, deşi putea foarte bine să moară. Poate că acesta este şi motivul pentru care nu v-aţi prezentat la faţa locului. Şi cu siguranţă acesta este motivul pentru care găuroiul a aşteptat să i se înceapă astuparea ceva mai mult de o lună.

Ştim că în adîncul sufletelor dumneavoastră vă pare acum foarte rău că nu v-aţi pus cizmele alea de cauciuc din piele de crocodil şi nu v-aţi dus acolo, aşa cum aţi procedat în cazul nenorocirii de la Mihăileşti. Să ştiţi însă că mai aveţi o şansă: la 2-3 kilometri distanţă, tot pe DN7, au apărut cîteva fisuri despre care drumarii cred că se vor lăsa în scurt timp cu un găuroi la fel de mare, dacă nu şi mai şi. Poate că de data asta o să aveţi noroc şi moare cineva în el, ar fi un bun prilej să vă arătaţi la televizor, că ştirile de la ora 5 rămăseseră singurele pe care PSD-ul n-avea monopol.

Ariel Şopron

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Maria a avut piciorul umflat toată săptămîna. Dar mai ales în ziua exploziei de la Mihăilești a simțit că nu mai e om. Piciorul o ridicase deasupra supărărilor. Așa, deasupra a tot și a toate, a simțit cu piciorul întregul dezastru.

Vergilică: *Salut, Virgil!*

Maria: Ai ajuns să te saluți singur!

Vergilică: *Dacă nu te salută nimeni, nu te respectă nimeni, atunci eu mă respect singur.*

Maria: Aici mare dreptate ai, că și oamenii ăia de la Mihăilești așa au făcut. S-au respectat singuri și s-au dus ca proștii la fața locului și au sărit în aer.

Vergilică: *Adică, de ce să n-o spunem că erau mulți gură-cască, iar dacă e s-o zicem pe-a bună, și pompierii, și polițiștii tot niște gură-cască erau. Se beleau la foc.*

Maria: Că se zice că nu e Dumnezeu la post...

Vergilică: *Bre, femeie, Dumnezeu nu e nebun să pună în pungă la leneși și proști. Autoritățiile romîne, așa se cheamă, hai că mă apucă rîsul, pe cine apără ăștia, bre, pe ei? Da, averile, prostia lor și-o apără! Fiindcă nu mai e, mă, nimic în capul unora care vor numai și numai să se îmbogățească ca Adrian Năstase.*

Maria: Bre, Vergilică, dar comicii rîsului erau Oprea, Mitrea, Toma Zaharia, procurorul țării. Păi, ăștia erau în campanie electorală. Facem, dregem, astupăm, în 24 de ore nu mai e nici o urmă.

Vergilică: *Bre, Mario, pe cîmpul ăla vor ieși din pămînt la toamnă rinichi, stomac de om, inimă, cap de om. Astea or să iasă și o să mergem, o să le culegem și o să le mîncăm toată iarna viitoare. Astea o să mîncăm, ofertă specială de la Guvernul Romîniei, cum zic ei, program de cultivare realizat de către Guvernul Romîniei.*

Maria: Fugi de-aci, Vergilică, chiar că ai dreptate! Au băgat în asfalt oameni și sub arătură. Ce le-au dat la proști să îngroape... niște alea, niște plastice.

Vergilică: *Eu zic că oamenii din Buzău ar fi trebuit să deschidă coșciugele, că la cît de bine au lucrat băieții noștri din poliție cred că le-au pus niște mortăciuni de pulpe americane și niște prezervative folosite.*

Maria: Ha, ha, ha, că mă făcuși să rîd!

Vergilică: *Bre, sîntem popor ales, bre, Mario, bre, popor ales, că de unde nu e nici Dumnezeu nu cere. Ăștia ai noștri sînt viteji, dar să nu te pune dracu' să arzi cu totul, că zic: bre, dar tu de ce nu ne-ai anunțat cu 245 de ore înainte, că ne-am uitat instrucțiunile acasă. Salut, Virgil!*

Maria răspunde

Pe Argeș în jos, Darabont are castel frumos

Dan Darabont e un primar foarte destoinic. Atît de bun este încît sectorul 6 nu-l mai încăpea și și-a extins activitatea și în alte sectoare, mai exact în județul Argeș, la vreo 150 de km de aerul împuțit al Capitalei. Declarația de avere a edilului – este vorba de cea nouă, căci aia veche a dispărut în neant și nu se poate executa o comparație – este absolut năucitoare: între 2001 și 2003, furnicuța pesedistă a adunat două apartamente, un teren intravilan de 1.500 de metri pătrați și două mașini (second hand). În conturi freamătă aproape 35 de mii de cocari. Omul nu are acțiuni la nici o firmă, nu are „alte bunuri producătoare de venituri nete care însumate depășesc echivalentul a 6.000 de euro pe an", deci este extrem de liniștit, poate să se dedice total cetățenilor. Sau construcției de tip bloc din imagine, care se ridică la Curtea de Argeș și bine face, căci nu vedem nici un motiv să nu se ridice. Dan Darabont este vecin acolo cu viceprimarul pesedist din localitate, un bun prieten al său cu care discută probabil pe teme de cornier, faianță și doctrină. Cum eforturile aparatului de fotografiat nu au fost de-ajuns pentru a prinde și drumul ce duce la casa lui Dan Darabont, trebuie să vă spunem că acesta este neasfaltat și plin de gropi. La urma urmei, trebuia să-i amintească ceva primarului de locul său de muncă din București.

Biroul de Investigații

Marius Drăghici citeşte pe afişele electorale:

– „Maaare iluzie, maaare! Maestrul Dâncu transformă dolarii în pro-cente-ameţitoare!";
– „Rus se duce la Primăria Cluj ca să asfalteze comisioane americane!";
– Geoană iubea de mic Capitala şi atenţiile bucureştenilor!".

dosarele chiX

PSD stă bine în sondaje de milioane de dolari

Câţi bani cheltuie PSD-ul pe campania electorală la locale? Ia, ghiciţi, daţi în bobi, consultaţi o vrăjitoare sau numărăţi afişele cu Geoană & PSD. Nici una dintre variante nu dă un rezultat valid, aşa că vă recomandăm următoarea introspecţie: câţi bani ar cheltui Metro Media Transilvania pe sondajele pesediste pe care le face? După unele surse, firma lui Dâncu numără 380 de puncte de eşantionare pe tot teritoriul României. Suficient cât să acopere cele 55 de oraşe mari, reprezentative sociologic, oraşele medii şi satele. Buun. Calculaţi acum cât costă, să zicem, un focus-grup. Preţurile cele mai mici, pe piaţă, sunt între 600-700 de dolari. Să se le facem o reducere la pesediştii şi să închidem ochii la 600 $ pe focus-grup. Metro Media Transilvania sondează cu mo-toarele la maximum cam de două ori pe săptămână toată suflarea românească, după cum gâfâie pe la colţuri cei care trudesc. Asta ar face cam jumătate de milion de dolari pe săptămână. Înmulţiţi din nou cu patru şi ajungeţi la vreo dooooă (!) milioane de parai pe lună. Cam ăsta pare preţul pentru locale, dacă nu cumva domnu' Dâncu prestează gratis pentru partid.

O autostradă politică cu două benzi: PSD şi UDMR

Alianţa PSD-UDMR de ocupare a primăriei Clujului, avîndu-l ca protagonist pe ministrul Ioan Rus, nu are nimic politic. PSD aparţine Internaţionalei Socialiste, iar UDMR este afiliat la Partidul Popular European. Baza protocolului o constituie interesul economic comun, autostrada Braşov-Borş. Nu este o coincidenţă că, înainte de instalarea firmei Bechtel, concesionară, fără licitaţie, a autostrăzii, cele două partide surori cu părinţi diferiţi aveau candidaţi proprii: Vasile Soporan, prefectul de Cluj pentru PSD, respectiv avocatul Levente Maté pentru UDMR. Imediat după instalarea sediului central al firmei Bechtel la Cluj, PSD şi UDMR aveau să-şi retragă candidaţii şi să cadă de acord asupra candidatului comun, barosanul Ioan Rus, singurul verificat deja pentru capacitatea sa de a face afaceri cu statul prin propriile firme sau prin interpuşi. Rus, ales primar, ar urma să coordoneze subcontractările pe tot parcursul construirii autostrăzii, Bechtel urmînd să se adapteze la realitatea românească, după ce a obţinut lucrarea fără licitaţie. De altfel, parteneriatul economic PSD-UDMR a fost prevăzut şi în cazul construirii Dracula Park la Sighişoara. Nu întîmplător, cea care a condus campania SOS Sighişoara, Smaranda Enache, preşedinta Ligii Pro Europa, candidată AP la primăria Clujului, este astăzi ţinta atacurilor vîrfurilor UDMR. Marko Bela a declarat recent, la Sfîntu Gheorghe, că a vota la Cluj cu Smaranda Enache înseamnă a vota cu Gheorghe Funar! Substratul îl constituie panica PSD-UDMR că societatea civilă ardeleană ar putea să monitorizeze subcontractările şi lucrările autostrăzii Braşov-Borş şi, poate, cu sprijinul înnoit al prinţului Charles, să dea în vileag matrapazlîcurile dlui Rus şi ale partidelor care-l susţin, înrudite doar prin mîinile lungi.

Lui Geoană i se zicea, în copilărie, Porcuşorul

A locuit într-un bloc de nouă etaje, pe strada Alexandru Marcovici, numerele 5-7, care dă în Cişmigiu, alocat cadrelor superioare ale MApN. Blocul este plasat strategic, lîngă fostul sediu al Ministerului de Război, din Piaţa Cpt. Valter Mărăcineanu, unde a funcţionat, până în anii '80, Ministerul Apărării. Repartiţia cadrelor în bloc era după funcţii. Aşa se face că generalul Geoană locuia la etajul patru, în timp ce coloneii Nubert, Sibianu şi Gheorghe ocupau etajele superioare. La vârsta preşcolară, viitorul ministru de Externe, azvârlit acum ca o carne de tun în gura electoratului, era foarte gras. „Probabil că părinţii lui îl îndopau ca pe gâşte", îşi aminteşte fiul colonelului Gheorghe, care se juca cu Mirciulică. „Noi îi ziceam Grasul sau Porcuşorul, pentru că era rotund ca o minge. Când îl prindeam pe scări, îi dădeam castane în cap. Mircea ne ameninţa cu tatăl său, care era general. Sincer să fiu, nu s-a ajuns niciodată la un scandal între cadre, din cauza castanelor pe care i le ardeam în frează lui Mircea Geoană", şi-a depănat amintirile fiul colonelului Gheorghe. Prin anii '80, când sediul Ministerului s-a mutat în Drumul Taberei, familia generalului Geoană va primi o repartiţie în Domenii, într-un imobil şi mai confortabil. În locul majorităţii militarilor din Marcovici, se vor muta securiştii şi activiştii lui Ceauşescu, deoarece zona Cişmigiu a fost inclusă în inelul de securitate al sediului Comitetului Central.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Bucureşti, cîştigi cu soacra lui Geoană!

Familia Geoană este foarte modestă atunci când îşi prezintă agoniseala bugetară de-o viaţă. Mama-soacră a ministrului de Externe, Margareta Costea, este proprietara acestor superbe case din Cartierul Primăverii. La doi paşi de unul dintre palatele lui Ceauşescu, casa nr. 1 are brazi, terasă, renovări ultimul răcnet şi mai multe camere: la parter, la etajul unu şi la mansardă. Din motive de modestie socială, nici unul dintre membrii familiei Geoană nu poposeşte acolo. Casa a fost închiriată unor străini, care ne-au spus că doamna Costea este „the owner". Alte aventuri imobiliare ale mamei lui Ionuţ Costea, fratele Mihaelei Geoană, soţia de Externe a României, sînt chiar pe strada de alături. Vila nr. 2, păzită de pomi, ascunde domiciliul Margaretei Costea, imposibil de contactat la vreuna dintre vilele sale. Oare foloseşte tunelele cuscrului Geoană ca să treacă dintr-o casă în alta? Chiria o fi subterană sau la lumina zilei?

Casa Geoanărălilor

Adriene, îmi spun servicile secrete că muncitoarele din întreprinderi încep să te considere mai frumos decît mine. Ai grijă, măi dragă, că eu am mai avut un premier de genul ăsta care se dădea mare prin Apaca şi acum a rămas cu un partiduleţ minuscul. Mie să-mi zici clar ce vrei: să faci carieră lîngă mine sau să strîngi telefoane de la gagici?

Ion Iliescu şi Adrian Năstase, doi frumoşi urîţi de tot mai multă lume

Bravo, băi Oprea, ai asfaltat la fix după explozie! Cu atîta presă pe cap, muncitorii de la drumuri au făcut treabă prima-ntîi! Te-ai gîndit cîte bombe de-astea ne trebuie ca să reasfaltăm ca lumea toată România?

Miron Mitrea şi Gabriel Oprea discutînd neregula de trei simplă: cîte zeci trebuie să moară în explozii ca să nu mai moară mii în accidente?

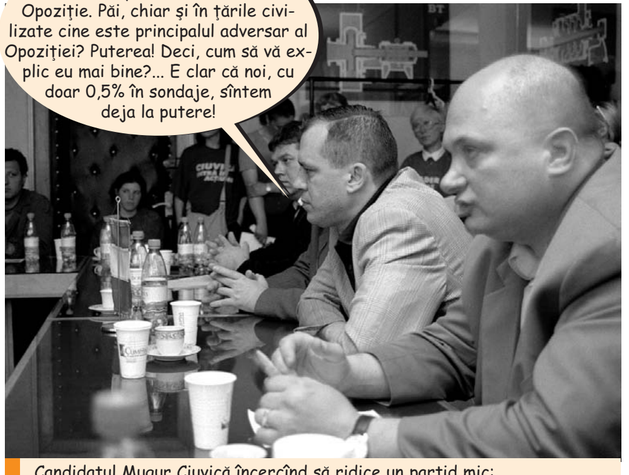
Stimaţi alegători, normal că atacăm în primul rînd actuala Opoziţie. Păi, chiar şi în ţările civilizate cine este principalul adversar al Opoziţiei? Puterea! Deci, cum să vă explic eu mai bine?... E clar că noi, cu doar 0,5% în sondaje, sîntem deja la putere!

Candidatul Mugur Ciuvică încercînd să ridice un partid mic: „Frecţiunea Populară"

Domnu' Geoană, ca lu' copilu' meu îţi spun... nu că n-avem apă în prelungirea Ferentari şi că vecinu' meu rrom să urcă cu mai mult de patru cai în lift, cît e voie, da' vă rog din suflet, dacă ajungi primar general, să rezolvaţi problema arabo-israeliană, să nu ne mai deranjeze cu atentatele lor de operetă la ştirile cu violuri serioase de la ora 5.

Externalizat de PSD la Primărie în faţa maselor de alegători, fostul ministru de Externe a devenit un biet Mircea Goană

dosarele chiXXL

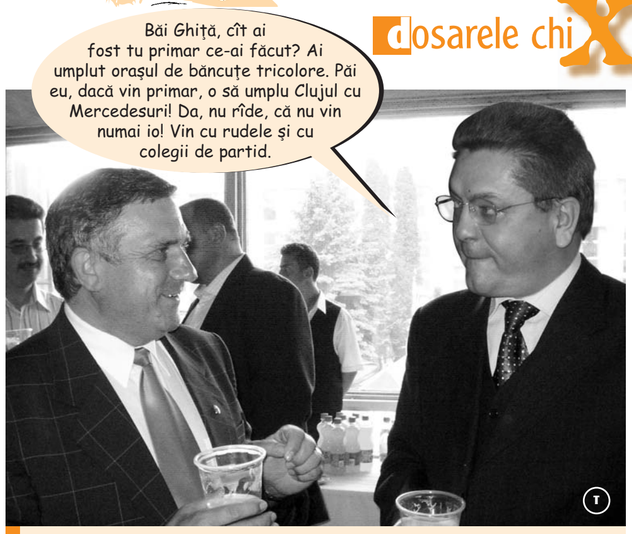
Băi Ghiţă, cît ai fost tu primar ce-ai făcut? Ai umplut oraşul de băncuţe tricolore. Păi eu, dacă vin primar, o să umplu Clujul cu Mercedesuri! Da, nu rîde, că nu vin numai io! Vin cu rudele şi cu colegii de partid.

Gheorghe Funar, zis Ghiţă a lu' Curnegru, şi Ioan Rus, zis Ucu al lu' Beşa, la o întîlnire a candidaţilor cu poreclele

La Cluj, PSD şi Ioan Rus învîrt morişca electorală „ai ti"

Din lipsă de IT s-a întîlnit ministrul Comunicaţiilor, Dan Nica, cu oameni de afaceri gata să ocheasă fonduri PHARE pentru un parc de înaltă tehnologie la Cluj. Ioan Rus urmează să se ocupe de înfiinţarea unei societăţi ce va administra proiectul în chestiune, proiect ce va beneficia de de vreo 10 miliarde de la Guvern. Consiliul Judeţean Cluj va pune la bătaie un teren de 3.000 mp. La Cluj s-a mai proiectat un parc IT, care a devenit, în timp, „parc industrial de tehnologii avansate" şi poartă numele de Tetrarom. La început, japonezii de la Yazaki Corporation au decis să investească 20 de milioane de dolari aici. Ambasadorul Japoniei la Bucureşti, Naotoshi Sugiuchi, a declarat, după întîlnirea cu prefectul PSD Vasile Soporan, că mai multe firme japoneze vor să-şi deschidă filiale în parcul industrial clujean. Dar ce ştiu niponii de IT-ul electoral? Pentru încălzire, lucrările de construcţie au fost efectuate de o societate în care regăsim tot capi ai PSD – anume ai SC Construcţii Napoca SA, acţionari fiind Ioan Rus şi Ştefan Dimitriu. Acţiunea făcînd parte din programul de parcuri industriale al Ministerului Administraţiei şi Internelor, Tetrarom SA, care se ocupă de Parcul Industrial Cluj, a primit 26 de miliarde de lei din fonduri guvernamentale. Să adăugăm contribuţia PSD-ului local (capii Consiliului Judeţean), care a alocat pentru proiect peste 700.000 de euro, şi fonduri PHARE de 3,6 milioane de euro. Rezultă 5 milioane de euro. Evident, pînă în prezent, nu au fost cheltuiţi decît o treime din banii aceştia. Iar parcul, deşi ar trebui inaugurat în luna august, e departe de finalizare. Dar avem alegeri şi mai la toamnă...

Preşedintele Consiliului Judeţean Cluj, Şerban Graţian, anunţa în februarie un proiect de cooperare cu firma germană Ruwel A.G., care şi-ar fi anunţat intenţia de a cumpăra teren în Parcul Industrial. Ruwel intenţiona să cumpere 60.000 mp, la preţul de 5 euro/mp. De curînd, însă, Tetrarom a scos la licitaţie 7,4 hectare din suprafaţa parcului. Singurul cumpărător interesat fiind SC Ruwel România SRL. Pentru că în rest, potrivit contractului intermediat chiar de Ministerul Integrării Europene, Tetrarom SA trebuie să concesioneze (nu să vîndă) terenul. Numai că investitori, ioc! Proiectul prevedea ca cele 22 de parcele existente să fie viabilizate, anume ca aici să fie asigurate căile de acces, telefonia, electricitatea etc., urmînd ca apoi să se identifice investitori „strategici" care să concesioneze cu 2,4 euro/mp terenul pe care să-şi dezvolte ulterior afacerile. La finele anului trecut, nu mai puţin de 14 firme au achiziţionat caiete de sarcini în vederea licitaţiei. Normal, nu s-a mai prezentat nimeni la licitaţie! Totuşi, un investitor strategic s-a găsit. Anume, Distrigaz, care a închiriat în mod strategic o bucăţică dintr-o parcelă. Probabil, în aşteptarea japonezilor. Circa 85% din parc, vreo 17 hectare, îl reprezintă terenul direct concesionabil, în rest pe 1,5 hectare se va amplasa un incubator de afaceri, şi tot cam pe aceeaşi suprafaţă se va ridica un centru pentru servicii: restaurant, sedii de bănci, firme de asigurări, vamă etc.

În rest, încălcate fiind stipulările contractului de finanţare PHARE, prin vînzarea terenului, n-ar fi exclus ca Guvernul să trebuiască să returneze cele 3,6 milioane de euro. Iată, deci, un nou succes cu care încearcă PSD să cîştige electorat. Propulsînd povestea investiţiei în IT, direct în campania alegerilor generale.

AMBRUS Béla

Funar recidivează ca măcelar

Prima preocupare a unui candidat la primărie este să-şi dea măsura competenţei. În plină cursă electorală, primarul în funcţie, dl Gheorghe Funar, nu oferă o mostră de muşchi şi creieraş. Patriotul reuşeşte încă o dată să nimicească un temut inamic: istoria Clujului. Un bloc de 5 etaje a fost înfipt de urmaşul lui Avrămuţ fix în ficatul unui spaţiu protejat ca monument istoric. Zona vizată de primar este strada Pasteur, mai precis, la nr. 22. Aici, fără să solicite opinia Comisiei Monumentelor Istorice, primarul a decis, peste propria lege a PUG-ului, să acorde un aviz de construcţie de parcă ar fi primar în Vama Veche, iar nu la Cluj: un P+5, ca un monument al absolutismului miserupist. De fapt, avem de-a face cu o recidivă: în urmă cu câţiva ani, a-

Găbiţă Drogeanu s-a luat cu mîinile de cap

după ce a citit textele de mai jos, apoi le-a lăsat pe tastatură ca să vă invite să le urmăriţi cu mare atenţie. Veţi afla despre:
– IT, euro şi ardeleni;
– poteca şefului de la Romsilva către punga supremă;
– disputa lui Funar cu istoria, un semn că nici prezentul nu îi este prea limpede primarului de la Cluj.

celaşi hotentot a atacat istoria, demolând un monument istoric ca să facă loc unei biserici. Atunci decizia primarului Funar a stârnit aproape un război civil. De ce a fost nevoie ca o biserică să poarte în cârcă asasinatul istoric, nu e uşor să înţelegi. Azi devine aproape limpede că Funar are nu un inamic, ci doi: legea şi trecutul Clujului. Aliaţii lui ar putea fi şpaga şi prostia, dar nu avem curajul să stabilim ordinea.

Cum se pregăteşte directorul Romsilva pentru alegerile locale

Nu i-ar ajunge că l-a uns Năstase director la Romsilva şi vicele filialei PSD pe Dâmbovîţa. Nici că l-ar chema Ion Dumitru, nume mai detestabil ca malaria şi mai irespirabil ca răpciuga. Dar Dumitru se pregăteşte acum şi pentru alegerile locale. La care va candida pentru funcţia de preşedinte al Consiliului Judeţean Dâmbovîţa. Cum şi cu ce fonduri candidează, vă lăsăm pe dumneavoastră să apreciaţi singuri. Bunăoară, fondurile alocate regiei Romsilva pe anul 2004 sunt de 678 de miliarde de lei. Din care patruzeci de procente au înfăcat direcţiile Bucureşti şi Târgovişte, respectiv 29 de miliarde şi 33 de miliarde, plus centrala Romsilva, cu 205 miliarde, ceea ce face, în total, 267 de miliarde. În 2004, Direcţia Târgovişte a mai beneficiat şi de alte 198 de miliarde de lei din fonduri extrabugetare, pentru construirea de drumuri forestiere. Nu ştim ce înseamnă fonduri extrabugetare, dar ştim că Năstase este dâmboviţean, că vânează la Bolovani, pe terenuri dâmboviţene, şi că ţine puşculiţa fondurilor speciale ale Guvernului. Practic, în acest moment, Dâmbovîţa beneficiază de cele mai astronomice investiţii din ţară, cu care candidatul Dumitru cumpără electoratul, aşa cum aţi putut citi în paginile revistei noastre. În prima fază, cumpără presa, aşa cum aţi putut constata din paginile cotidianului *Adevărul*. Care cotidian, pe 17 mai a.c., denunţa mănăriile prin care Remus Truică, şeful de cabinet al lui Năstase, punea mâna pe pădurea Snagov, asta după ce, în prealabil, *Academia Caţavencu* pusese prima mâna pe subiect. Pe 28 mai, *Adevărul* se pocăia subit, publicând un interviu publicitar cu Ion Dumitru şi în care Romsilva apare ca una dintre cele mai prospere instituţii economice din ţară. C-aşa-i în presa „justiţiară". În faza a doua urmează licitaţiile, care se fac la modul următor: drumul forestier Răchitaş-Şoimu, în valoare de opt miliarde, a fost adjudecat prin fraudă, de societatea Crilory Panciu, în spatele căreia se află Marian Oprişan. Cu ce-i rămâne din enormele fonduri extrabugetare alocate drumurilor, Dumitru îşi netezeşte calea spre înalta societate.

Biroul de Investigaţii

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Andreea ia lecții de viață în particular

Andreea Marin a declarat: „Țiriac îmi dă zilnic o lecție de viață". Corect. Mai ales că ea tocmai e la vîrsta la care învață cum se conduce Merțanul în sufragerie și cum trebuie parcat avionul lui Țiriac în curte fără să dărîmi blocul.

Geoană, probleme cu disciplina, mă?

Revista *VIP* îi face campanie lui Geoană. Despre elevul Mircică aflăm că „A învățat foarte bine, dar nu a fost niciodată un tocilar. Bîrfitorii spun că la un moment dat a avut mici probleme cu disciplina". E clar, Geoană a fost un nonconformist și dădea dovadă de un tupeu aproape golănesc de cîte ori îi cerea voie dirigintei să candideze la funcția de comandant de detașament.

Mutu citește „Decarul" lui Molière

Adi Mutu a donat 5.000 de euro unui centru de plasament din Pitești. Mare zgîrcit! La banii lui, putea să dea măcar 500.000, ca să aibă și copiii ăia amărîți cu ce să-și cumpere uniforme școlare de la Dolce & Gabbana și cornulețe cu somon de la Nababbo, iar de restul să-și ia celulare de platină.

Falemi a refuzat convocarea la scrot

***Gardianul* ne informează că, invitat fiind de Laura Andreșan la o partidă de sex de 90 de minute, stelistul Nana Falemi a refuzat. El s-a obișnuit să intre numai 5 minute, pe final.**

Mașina de făcut sex Curvette

***Jurnalul* e de părere că Andreșanca i-a vîndut pe cei patru fotbaliști cotidianului *Atac* pentru 30.000 de euro. Asta înseamnă că, la valoarea Laurei, ea a cerut 50 de euro pentru fiecare „scurt" și restul de 28.000 – pentru conversația obositoare de după.**

Laura Andreşancru

muzeul figuranților de ceară

PSD are un nou imn electoral: „Trei soliști cunosc pe lume"

Referitor la problema aceea cu imnul, un cititor fidel și revoltat ne-a trimis o scrisoare fără precedent. Iată ce ne-a scris domnul Ș.I. din București (îi dăm doar inițialele din motive lesne de înțeles pentru melomani): *„În numărul 20 din săptămîna 18-24 mai a.c. aveți un articol referitor la un drept la replică al lui Adrian Plești (Artanu') la afirmația că el ar compune pentru campania electorală a lui Mircea Geoană. Nu este adevărat! Adevărul e că el compune pentru toată campania electorală a PSD București. Probabil, luni, după ce a fost în redacție, a uitat ce-a spus și s-a apucat de treabă. Vă sînt martor (ocular) la faptul că luni, 17 mai, în incinta școlii generale nr. 26 din strada Cobiliței, sector 2, împreună cu tot grupul Partizan, se străduia să compună o melodie de susținere a primarului sectorului 2, Neculai Onțanu. Ca meloman (sper că nu mă exprim pretențios), îmi place muzica fostului grup Timpuri Noi, dar ca om țin să fiu corect și cinstit cu mine și cu cei din jur."*

Ca melomani, și noua ne place muzica formației Timpuri Noi (mai ales bucata cu „Bă, Geta-i sormea"), ba chiar și melodiile grupului contemporan Partizan – din creația căruia am ascultat recent, la recomandarea domnului Artanu, albumul „București" (cu frumoasele sale cîntece muncitorești „Sălăjan – Sălăjan" sau „M-am născut în București"). Dar, ca ziariști, ținem să fim corecți și să spunem adevărul pînă la capăt, așa cum a fost el cîntat. Ei bine, adevărul e că trupa Partizan a participat, vinerea trecută, la concertul din Colentina (Noa..., pardon Nada Florilor/Tei), organizat de celebrul Centru Cultural „Mihai Eminescu" din sect. 2, în cinstea primarului Onțanu și a campaniei electorale PSD. La fel de just este că Adrian Plești (Artanu') ține să transmită pe această cale organizatorilor un călduros „Mulțumesc frumos", că doar nu era fraier să cînte pentru bandiții ăia moca.

„Space Music", ultima frontieră PSD

Dar nu mai puțin adevărat este că imnul electoral PSD-București, interpretat cu această ocazie festivă, nu este compus pe genunchi de Partizan, ci, foarte probabil, de veteranii de la VH2 (sau direct de compozitorul favorit al formației, Mihai Pocorschi – specializat în melodii de dragoste și imnuri pentru echipa națională de fotbal). Interpretează: Gabriel Cotabiță, Marcel Pavel și Andra. Acum: toată lumea știe cine a fost Cotabiță și cît a transpirat el pentru diverse cauze artistice, încă de pe vremea comuniștilor. Deci, nu mă miră. Mult mai interesantă este această distribuție din punctul de vedere al melomanului Nicu, un jupîn de afaceri foarte controversat (ca să fim finuți), pe care partidul și poliția l-au lăsat întotdeauna în pace, să-și facă legea lui. Mai ales atunci cînd se zvonea că este prietenar cu un alt iubitor de muzică scumpă, intitulat Micky Șpagă. Or, solistul Marcel Pavel este exact finul acestui domn Nicu (Gheară), vedeta nr. 1 de la „Space Music". Iar despre talentata solistă Andra putem spune că activează la aceeași casă de discuri, alături de celebrele manechine de la Spicy. Cu care, la o adică, s-ar fi putut face un imn mult mai tare, irezistibil chiar, cu dedicație pentru toți mahării din PSD: „Mi-e frică, mi-e frică, să fur singurică…"

Space, the last rentier

Ce se-ntîmplă? Tii, uite-l pă Cotabiţă!... Maestre Gabi, hai, dom'le, şi pe la masa noastră! P-aia cu „Păsărică, mută-ţi cuibul" o ştii?... Nu? Atunci bag-o p-ailaltă cu „Am mucit şi nopţi, am mucit şi zile"... Pardon, nici p-asta n-o ştie? Bă frate, da' de ce l-am angajat pe ratatul ăsta? Ia să-mi vină Nelu Ploieşteanu să-mi cînte imnul electoral! Părerea mea!

Nea Nicu Văcăroiu zicîndu-i lăutarului PSD Gabriel Cotabiță să-i cînte una bătrînească, de vodc'n'roll

Ritmurile urbane în luptă cu spiritul de turmă al țării

Revoluția spirituală continuă: pe ei, pe mama lor!

Și-acum, o poveste urîtă, pe ritm de drum & bass, cu pesediștii din underground-ul brașovean. Într-adevăr: tupeul social-democrat nu cunoaște limite și nici genuri muzicale. Să începem în la minor (maestre, bagă mare!): în zilele de 22 și 23 mai a.c., PSD Brașov a organizat în Piața Sfatului o serie de concerte electorale, punînd la bătaie înspăimîntătoarea sumă de 2.000 de coco pentru a tocmi niște trupe. În prima zi (sîmbătă), ele s-au numit Aria Urbană (de sub poalele Tîmpei), Șuie Paparude și Partizan (din București). În acest scop, revista locală *Sunete* s-a ocupat de aducerea artiștilor la locul faptei: o scenă frumos împodobită cu bannere PSD („Continuăm împreună" și alte vrăjeli de-astea). La vederea cărora, normal, muzicienii au început să facă gît, de vreme ce mîrlanii de la *Sunete* nu-i informaseră că, ooops, I did it again, e vorba despre un concert electoral. Cei mai oficiați pe bună dreptate s-au dovedit riveranii de la Aria Urbană *(foto)*, care, odată urcați pe scenă, au dat cuvîntul vocalului Toni: *„Cei care au scris acest slogan nu au spus tot adevărul, ar fi trebuit să scrie:* Continuăm împreună să ne batem joc de voi! *(…) Cei care ne conduc ne sfidează! Mai putem continua împreună cu cei care ne sfidează?!".*

Firesc, la faza asta oficialii PSD din spatele scenei au sărit ca arși cu fierul de călcat al lui Priboi. Vicepreședintele local Vasile Kraila a ordonat sunetiștilor să taie microfoanele, iar redactorul-șef de la *Sunete* i-a informat pe băieții de la Aria Urbană (care, între timp, băgaseră, nu întîmplător, bucata aia cu „Pregătim revoluția spirituală / Cu detașare față de trăirea normală") că mai au de cîntat doar o singură melodie, după care la revedere, drum bun, că punem sepepiștii pă voi! Lucru care s-a și întîmplat, la final, cînd un malac trimis de Kraila (bodyguard la sediul partidului, probabil, sau șofer pe TIR-ul care aduce de la București banii de campanie electorală) s-a îndreptat amenințător spre Toni, pentru a sta de vorbă cu el pîn' la loc comanda. Moment în care vreo 30 de fani ai trupei, băieți de comitet, din public, au intervenit salvator, înconjurînd gorila PSD, pentru a o jena puțin în mișcări. „Urbanii" au ajuns cu bine la mașină, scăpînd cu fața curată și, mai ales, nespartă, lăsînd în urmă niște pesediști negri de supărare, care dădeau mărunt din buze: „Lasă că-i găsim noi și le rupem capul!". Față la care, oricît de spirituali am fi noi, ne cam piere dracului tot umorul și nu putem încheia altfel decît la modul serios, citîndu-i pe colegii noștri de la www.freeex.org: „Toni se teme acum să-și parcheze mașina în fața casei sale, să se plimbe liber prin Brașov, ca nu cumva să-l ajungă furia PSD. Și totul se petrece, spre uimirea și revolta mea (și nu numai), într-un oraș mare al unei Românii democratice, 2004, NATO, Europa… iar nu Uniunea Sovietică sau Cortina de Fier."

Drum & boss

P.S. Spre rușinea lor și a noastră, bucureșteni pașnici și anticomuniști, trupele Șuie Paparude și Partizan au cîntat apoi bine mersi, fără comentarii.

Localul bălan

Casă, scumpă Casă

Casa Doina este, oricît am ocoli-o din cauza aricilor care ne găuresc buzunarele, un loc de referință al Capitalei. Dacă alte localuri se află în buricul tîrgului, prin amplasarea sa, *Casa Doina* e chiar în stomac. Construită de arhitectul Mincu pentru o Expoziție Mondială, clădirea are un aer autohton de bună calitate, e o casă boierească înconjurată de o grădină foarte mare și foarte de vară. Sper ca noile mișcări pe planșeta dorințelor de construcție să nu se oprească, cu un deget amenințător, și asupra acestui loc și să îi tragă un zgîndăre-nori din beton chiar în curte. În acest caz, ne vom găsi suficienți cetățeni care să ne îmbrăcăm în șorțulețele morții și să strigăm *Salvați Casa Doina!* Bun, pentru că am epuizat și această temere, să revenim la local, la saloanele sale de lux. Față de acum cîțiva ani, se pare că reamenajarea interioară și remobilarea s-au mai rafinat și fac față standardului de local cu clasă. Meniul e și el diferit de anii '90, cînd am mai fost pe aici. Avem de-a face cu o selecție bine echilibrată, dar într-o listă scurtă, așa cum se practică, acum, la marile restaurante din toată lumea. Două-trei feluri la fiecare tip de carne, cu o insistență mai mare la preparatele din pește. Felurile de mîncare sînt descrise mai în detaliu, fără a lăsa dubii asupra a ceea ce comanzi. Dacă discutăm de prețuri, apăi tot cam ca la restaurantele din lumea civilizată e, dar la alea medii. Adică, aici ajunge un fel principal cam la șapte-opt euroi. Am comandat feliuțe din carne de vită picantă cu ciuperci și orez sălbatic, iar unul din comeseni a optat pentru un platou al casei care a inclus chiar și doi mici foarte gustoși. Mîncarea foarte gustoasă, serviciul atent, fără să agaseze. Desertul e și el bine echilibrat, cu eternele clătite, dar și parfait-uri și combinații de înghețată și creme, chiar și la acest capitol denumirea fiind inventivă. Iată un exemplu: „izvor cald de ciocolată în crustă cu înghețată de vanilie". Cartea de vinuri e și ea bine garnisită, cu soiuri fine românești, dar și cu vinuri franțuzești sau italienești. Și o notă bună pentru taraful de trei persoane care cîntă aici la masă, nu la mese, fără amplificare, direct în urechile clientului. Numele șefului de „orfestră" face toți banii: Nicu Gigantu! La mai mare!

Bucătarie: ✕✕✕✕; preț: 🚗🚗🚗🚗; WC: 🚽.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🚽 *poți să și adormi;*
🚽🚽 *curățel;*
🚽🚽🚽 *ai grijă pe unde pășești;*
🚽🚽🚽🚽 *n-ai putea să mai rabzi?*

Dosarele hardcore

Afaceristul Marius Vizer a repurtat încă o victorie răsunătoare

Irina de la A.S.I.A. a fugit pe un tatami cu președintele Uniunii Europene de Judo

Să ne-nțelegem: Marius Vizer e un mare jmeker. În Oradea, toată lumea îl cunoaște, îl, cum să vă spun, respectă și, după ce am vorbit cu cîțiva oameni (care, din motive explicabile, nu vă supărați, nu știau absolut nimic despre Vizer!), am căzut puțin pe gînduri înainte să încep această știre în definitiv inofensivă. Vă rog să mă înțelegeți: Marius Vizer este, printre multe altele, președintele Uniunii Europene de Judo și vicepreședinte al Federației Internaționale. Este prieten cu Putin (Vladimir!), el însuși un practicant de judo și un mare fan al trîntei pe tatami, cu care merge din cînd în cînd la vînătoare, în Rusia. Deci c-un om de afaceri (cu biznisuri grase în Austria, de pildă, și în nordul Europei, în general – nu intru în detalii) care a făcut judo și stă la taclale cu Putin (ca în poza alăturată) nu e de joacă. Însuși președintele Iliescu îl, cum să spun, simpatizează puțin mai mult.

Marius Vizer este deci, ca să mă exprim așa, un tip complex, fascinant. Un model de reușită căruia – și iată-ne ajunși la subiectul delicat care ne interesează – o femeie obișnuită cu succesul nu-i poate rezista. Este, total întîmplător, cazul Irinei Nicolae *(foto).* Poate ați auzit de ea: e fata aia cu codițe de la A.S.I.A., care la televizor vorbește mult și mai ales în locul colegelor ei de trupă. Asta pentru că, la A.S.I.A., ea e un fel de șefă. Director de marketing sau cam așa ceva, în calitate de gagica lu' Florin Ionescu, managerul trupei. Ei bine, avem o veste proastă pentru fanii trupei (care citesc în acest moment *Libertatea* și *Popcorn):* Irina a fugit puțin din trupă! Timp de două săptămîni – pînă luni, săptămîna trecută, cînd am văzut-o cu toții la Teo – a fost dată dispărută (din țară) și adevărul e că n-a fugit de lîngă Florin de la București așa, de capul ei. Ci de mînuță cu Marius Vizer, afaceristul seducător despre care vă povesteam, cu respect, cît de tare este el în Oradea și peste hotare. În acest răstimp, trupa de succes A.S.I.A. a stat, s-a uitat la contractele pe care nu le putea onora pentru că nu ieșea la număr și și-a așteptat fiica risipitoare de bani. Care, după toate probabilitățile, l-a însoțit puțin pe Vizer, prietenul lui Putin, la o vînătoare de blănuri.

Mistrețul cu Colt de argint

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

● Aristocratica doamnă Dana, crescătoarea de găini de la Cornu, s-a cam fîstîcit auzind întrebarea obraznică a unui jurnalist pus pe fapte rele: „Unde v-ați operat alunița de pe obraz?". Madam Năstase s-a vernilit la față pe sub fondul de ten, dar pînă la urmă a reușit să rostească limpede: „Nu am operat-o, mi-a căzut în somn!". Și abia atunci am înțeles de ce duduia prim-ministru are cearcănele destul de crăcănate sub ochi. Pericolul e enorm. Într-o noapte îți cade alunița. În alta te pomenești fără obraz. Și-apoi, într-o bună dimineață, te trezești cu tupeu din somn fără o bucată de bun-simț și cu șapte-opt vile de la bărbatu-tău în plus.

● La solicitarea CNA, IMAS a realizat un sondaj de opinie privind modul în care, printre altele, jurnalele de știri influențează convingerile intime ale electoratului. La capitolul „încredere", cele mai influente emisiuni de știri s-au dovedit a fi, în ordine, *Știrile PRO TV, Observatorul* și jurnalele de la Realitatea TV. Surpriza vine de la locul 3 și e un semn că Realitatea pesedistă a lui Prigoană + Bahmuțanca = 2 divorțuri certe avea mai puțină credibilitate decît are acum Realitatea lui Turcescu + Andreea Marin = 1 știre incredibilă.

● Trecem la adevăratele probleme cu care se confruntă țara și, odată cu ea, electoratul PSD format din pensionari și tăntici: în emisiunea *De 3 x femeie,* Andreea Marin s-a jurat că se uită la *Tînăr și neliniștit,* dar habar n-a avut să-i spună apoi lui Teo cum o cheamă pe fata lui Sharon (întrebare la care mamaie ar fi răspuns fără să clipească). „Nu, nu m-am supărat", a spus mieros Andreea la ieșirea din emisiunea în care Teo i-a demonstrat în direct că e, de felul său, cam mincinoasă. Dar a întors posterioru-i rîvnit și a plecat țăcănind mincinos din tocuri.

De 3 xyz femeie

Paradoxurile șifonierului social-democrat:

Ion Iliescu poartă bretele burgheze la pantaloni de proletar

Săptămîna trecută, președintele Ion Iliescu s-a aflat într-o vizită de lucru la Bușteni. Aici, la Casa de Cultură din localitate, s-a desfășurat cu această ocazie o plenară lărgită a „Intelectualilor de la sate", la care au participat și candidați PSD intelectuali la primăriile din zonă, care și-au făcut campanie ca la țară, cu hăulite și hore electorale-n bătătură *(aplauze prelungite).* Ion Iliescu nu a ratat prilejul de a purta hainele alea de duminică și o pereche de bretele imperialiste (à la Larry King, via Marius Tucă), despre care putem spune că au făcut deliciul asistenței de la sate și nu numai. Pe această temă, cunoscutul critic de modă Ovidiu Buta, specialist, fost consilier politic pe probleme de vestimentație, face – în exclusivitate pentru APACA și *Academia Cațavencu* – următoarea analiză și sinteză:

„În sfîrșit, marele mister vestimentar al președintelui Iliescu a fost dezvăluit. Ne întrebam cu toții de ce pantalonii domniei sale stau atît de ridicați, într-o poziție tipică celor suferinzi de hemoroizi. Iată de ce: Ion Iliescu poartă bretele, un simbol mic-burghez, departe de forma proletară care l-a consacrat în tinerețe. Acest accesoriu vestimentar (semnificînd comoditatea dusă la extrem) îi conferă o bonomie familiară, sfătoasă, și vine să-i reconfirme inspirata poreclă de Bunicuța. Singura problemă este că, în politica adevărată și în țările integrate de mult în eleganța vestimentară europeană, bretelele pot fi purtate și la nivel înalt, cu condiția să nu se vadă. *Dar presupun că asta nu-i o problemă pentru electoratul cu care se identifică președintele Iliescu: pensionari care poartă pantaloni din stofă tare și cămăși cadrilate. Oricum, pentru mine surpriza a fost alta: burta președintelui. Nu pot să nu observ că Ion Iliescu s-a îngrășat în ultima vreme, nu mai e tipul ăla uscat și cinstit de acum cîțiva ani."*

Jacques Bretel

Povestea Mariei Marinescu, zîna cea bună la cumpărături

Ehei, dragii moșului, și așa aflarăm noi din Gazeta Sporturilor *cine este noua iubită a lui Cristi Chivu, eroina unor povești pline de erotism și parai, pe care le-am depănat împreună, la „Dosarele hardcore". Ați recunoscut-o: tînăra domniță Maria Marinescu, fosta logodnică a lui Bobby Păunescu, atît de sexy și de inabordabilă încît la soare te puteai uita, dar la dînsa ba, dacă nu cotizai (cazul lui Bobby) c-un Mercedes de 100.000 de euro sau măcar cu niște straie de firmă în valoare de 10.000 de parai ședința de cumpărături, la Milano sau Roma.*

Or, această irezistibilă știre din viața greuceanului nostru preferat de la A.S. Roma ne prilejuiește, iată, cîteva precizări epice, mai tari decît aventurile Ilenei Cosînzeana și aproape la fel de pragmatice ca acelea ale lui Janine (fostă Sârbu, ex-Botezatu, Chișu, Răducioiu și, mă rog, așa mai departe).

În treacăt fie spus, Maria Marinescu a început odată ca niciodată, alături de Nic Ianul, fiul vicepreședintelui dinamovist Vasile Ianul (anchetat în anii '90 pentru delapidare de fonduri). Ea era puțin minoră, iar Nic – un băiat generos și cheltuitor. Povestea a durat doi ani, după care a intervenit Bobby, o partidă mai bună și mai lungă, după cum se știe. Epopeea trio-ului Bobby-Maria-Bîrlădeanca (istorisită din toate pozițiile, la momentul oportun) s-a sfîrșit în vara anului trecut, cînd Maria, încă prezentatoare e emisiunii *Pakua* de la B1 TV, a plecat într-o mică escapadă la Monte Carlo, alături de Tudor Vasile (fiul unui poet de largă respirație sămănătorist-țărănistă, fost premier în timpul liber). Adevărul, așa cum îl spun inițiații, e că Maria tocmai ieșise dintr-o combinație periculoasă și avea nevoie de o vacanță însorită: combinația (foarte scurtă și pe șest) cu Elan al Mihaelei, adevăratul motiv pentru care Răduleasca i-a sărit apoi Mariei la beregată, prin toată presa, și a umplut-o de sînge. Corect. Cu Tudor, domnișoara Marinescu a avut de împărțit un inel de logodnă (scump al dracului) și cîteva sejururi și mai costisitoare în Maldive și la New York. După care omul s-a predat, speriat, cînd Maria (obișnuită, timp de opt ani, cu stilul irezistibil al lui Bobby) a vrut să cumpere o poșetă de vreo 5.000 de euro, pentru care conturile și generozitatea lui Tudor nu erau încă pregătite. Deloc distrusă, Maria a plîns puțin pe umărul familiar al lui Bobby, profitînd de plecarea Monicăi Bîrlădeanu în America.

Acum două săptămîni a apărut la orizont o alternativă de mare efect vizual, care are avantajul de a-i da o lovitură de imagine direct în meclă fostei rivale, Bîrlădeanca (cu care Chivu n-a catadicsit să se cupleze, în 2002, după ce i-a probat puțin calitățile, din multiple poziții). Lipeala cu Chivu i-a fost înlesnită de cuplul Ion Miriș (acționar la „Office") – Anca Măgureanu (fiica „Șarpelui cu ochelari" de la SRI). Amănunt interesant, întrucît Anca obișnuise să fie cea mai bună prietenă a Andreei Raicu, în epoca ei de glorie cu Chivu… Eh, dragii moșului, și cu asta am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea îmbîrligată a Mariei Marinescu așa, un *love story* generalizat care nu se termină, vă garantez, aici. Ar fi prea simplu: poveștile adevărate se termină ca aceea a Janinei (fostă Sârbu), cu cîteva milioane de parai în cont.

Ossama bîr Lădean

De lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

După playmate, Miss *Playboy* vrea să facă playback!

Cîștigătoare a concursului Miss *Playboy* România, desfășurat miercurea trecută la clubul Kristal, s-a dovedit, după mai multe probe îmbrăcate sau dezbrăcate, blonda și tentanta Oana Ioniță. Din păcate, fata venise la club însoțită de iubit, așa că n-am putut s-o conducem acasă. Dintre planurile de viitor ale învingătoarei am selectat pentru dumneavoastră unul care ne-a emoționat: împreună cu alte două bălăioare de același calibru, Oana a înființat o trupă pop care se numește Knock Out. Fetele lucrează la un album, dar pe noi ne interesează, recunoaștem, mai ales videoclipul. Juriul format din vedete *Playboy* precum Anda Adam, Nicoleta Luciu, Ana Maria de la Demmo, Roxana Ciuhulescu, Cristina Teodorescu și Crina Matei au desemnat și o miss Playmate în persoana fără celulită a Cristianei Maria Cristescu. Dar nici la aceasta nu ne-am uitat prea pofticios, deși ar fi meritat, fiindcă am aflat că este iubita constantă și, pe cît posibil fidelă, a unui rugbyst de la Dinamo. Noroc că ne-au bucurat ochii ceilalți nenumărați iepurași, care țopăiau cu atîta foc prin clubul Kristal, încît tresăreau cu voioșie toți morcovii pe o arie de un kilometru de jur împrejur.

Șah și playmat

Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

CC al BCC

De vreo doi ani încoace observ cum ia amploare o nouă formă de comunicare pe Internet. Nu, nu e chat, nu e nici messenger, nicidecum forum de discuţii. Seamănă mai degrabă cu o publicaţie on-line sau, să-i zic aşa, cu un buletin de ştiri digital. Pun pariu că şi unii dintre voi îl primiţi în fiecare zi sau poate chiar puneţi umărul la difuzarea lui. Mă refer la acele mesaje, unii le-ar spune „spam“, care practic nu-ţi comunică nimic ţie personal, ci ţie plus celorlalţi două sute de andrisanţi cunoscuţi/necunoscuţi, adică vecini cu tine de CC ori de BCC. Primul lucru pe care-l faci dimineaţa cînd ajungi în birou este să deschizi mesageria şi să parcurgi cele şapte-opt (în alte cazuri douăşpe-şaişpe) e-mail-uri „haioase“ de la cei trei prieteni care ţi le furnizează cu conştiinciozitate în fiecare zi. Mail-urile respective sînt uşor de recunoscut. De regulă, Subject-ul lor începe cu FW şi au alăturat semnul că există şi un Attachment. Ce n-are semnul Attachment trebuie să fie vreun banc cu ardeleni.

Ca să puteţi verifica ceea ce vă spun am să redau aici o listă cu mesajele care au circulat pe mail-uri în ultima săptămînă şi căreia o să-i spunem simplu:

Best Of FORWARD. Mai 2004

Locul 1. **Bonuri** – anunţul din ziar „Brunetă, 19 ani, primesc şi bonuri de masă“.

Locul 2. **Profesor în Irak** – poza cu soldatul român care îi învaţă pe irakieni să vorbească cu p... şi cu p...

Locul 3. **Administratorii revine** – serialul cu anunţuri dezlipite de la panoul de la parter.

Locul 4. **Dermatina** – oferta de prezervative a fabricii timişorene („cu gust de peşte oceanic, cu bumbişori, cu desen în relief cu Madonna“).

Locul 5. **Misiva** – scrisoarea adresată de un locatar enervat pe proprietarul unei maşini cu alarmă (cu titlul: „Ti fut în gură porcu pulii miele“).

Locul 6. **Noul model Nokia pentru Palestina**, în formă de grenadă, normal.

Locul 7. **Cioromila Ghiţulina, Candidata PSR la Primărie.**

Locul 8. **Unde oare e Mihăileşti,** în ziarul *Washington Times* – „43 miles south of Budapest“, evident.

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ Mi-am dat seama că există un animal domestic defavorizat de soartă şi de istorie în acelaşi timp: rata. Gâştele au salvat Capitoliul, câinele e cel mai bun prieten al omului, pisica are 9 vieţi, a existat cică o găină care făcea ouă de aur, vaca e animal sacru în India, dar rata nu e nimic, nu are puteri speciale şi nu te poţi împrieteni cu ea decât când este pusă pe varză. Se pare că nu sunt singurul care am avut această revelaţie, din moment ce nişte artişti au produs **www.duckomenta.de**, un site cu lucrări de artă dedicate acestei nobile creaturi.

■ Mai demult, când eram eu mic şi pionier, am fost în vizită la Întreprinderea de Comercializare a Laptelui, pe scurt ICIL. Mi-a plăcut foarte mult pentru că la sfârşit ne-au dat multă îngheţată gratis. După care am fost la baraj la Vidraru. Acolo mi-a plăcut mai puţin pentru că am rău de înălţime şi nici nu ne-au dat nimic moca. Am prins şi o vizită la Porţile de Fier I, soldată cu creşteri de cunoştinţe şi atât. Oricum, pentru la vară îmi scot viză de SUA şi plec în turul fabricilor, uzinelor şi instituţiilor de la **http://factorytoursusa.com,** de unde sper să mă aleg cu mai multe suveniruri.

■ Degeaba zice lumea că au IQ-ul comparabil cu cel al unui şifonier. Degeaba zice lumea că arată ca nişte scânduri lipsite de viaţă. Degeaba zice lumea că după o anumită vârstă sunt bune numai de aruncat la gunoi. Degeaba, mie îmi plac manechinele. Blonde, brunete, îmbrăcate, dezbrăcate, manechine să fie. Pentru cei asemenea mie, **www.mannequingallery.com**, una dintre cele mai cuprinzătoare colecţii de fotografii de manechine de pe net.

■ Ca parte a acţiunilor efectuate cu scopul cuceririi duduilor, mersul la film este de o importanţă majoră şi cu rezultate notabile. Ce ne facem însă dacă alegem greşit filmul? Dezastrul poate lovi oricând dacă în loc de un film romantic ne ducem Dulcineea la ultimul film cu Arnold? Sau dacă, în loc de un film de groază care să o sperie pentru ca noi să o apărăm, o ducem la o comedie care o face să uite complet de noi? Ei bine, există o soluţie: vă uitaţi împreună cu ea la trailere de film pe **www.apple.com/trailers**, notaţi reacţiile şi acţionaţi în concordanţă.

Net plus ultra

single player împotriva tuturor

No, woman, no Farcry!

Așa cum poate am mai anunțat, nu avem pretenția că am fi jucători profesioniști de jocuri pe calculator. De aceea am să tai puțin din spațiul alocat jocului **Farcry** pentru a face cuvenitele precizări. Așa e, dragă cititorule de *Academia Cațavencu* doar în pauza dintre „Level“ și „Xtreme PC“! **Legacy of Kain** despre care vă spuneam că e RPG (Roll Playing Game) e, de fapt, un Action. Iar **Shrek 2**, cel tratat săptămîna trecută de colegul meu, nu e în nici un caz RTS (Real Time Strategy).

Acestea fiind zise, pot să vă spun cu o mînă pe inimă și cu cealaltă pe mouse că ultimul produs Ubisoft, **Farcry** (distribuit de Best Computers), este un FPS (First Person Shooter). Povestea sună cam așa: se dă un paradis tropical (cuvîntul de ordine în joc este „verde“) pe care un profesor dement l-a transformat în baza lui militară și laborator experimental. Se mai dă o gagică de-a ta... Ba nu, se ia o gagică de-a ta, pentru că ea a fost răpită și sechestrată undeva pe insulă. Și se mai dau, de această dată la tine, niște monștri ciudați, rezultate nefericite ale experimentelor genetice ale lu' nenea doctorul. În tot filmul ăsta tu ești un turist într-o cămașă roșie cu floricele care, în loc să stai și să

dai la pește cu o marguerita în față, trebuie să omori monștrii, anihilezi soldații, găsești doctorul, salvezi fata și parcă îi mai făceam ceva...

Ce mi-a plăcut mie. 1) Grafica: sînt niște peisaje de-ți vine să uiți că băieții ăia care stau ascunși în tufișuri abia așteaptă să-ți dai jos vesta antiglonț ca să te umple de sînge în timp ce faci baie în lagună. 2) Tipul moare realist – ți-ai luat un glonț în cap, ești pa, tătucu', nu o mai duci pe picioare pînă la primul *medical kit*. La fel și dușmanii: dacă tragi în plin, n-ai făcut nimic pentru că rakeții au veste. 3) AI-ul foarte dezvoltat: dacă văd că ești șmecher, tipii abordează strategii de învăluire mai ceva ca alea ale lui nea Puiu.

Ce nu mi-a plăcut. 1) Jocul cere resurse enorme. 2) Sistemul de salvare bazat numai pe „save point“-uri. Iar acestea sînt puse, de regulă, exact în spatele șirului de soldați de care trebuie să treci. 3) Faptul că nu mai apar odată **Doom 3** și **Half Life 2**-u' ăla, ca să mai rupă gura la neaveniții care profită de nerăbdarea noastră.

Game Ovar

Geții, cei mai vrăjitori dintre traci

Să fie clar, domnule Năstase: bulgarii ne-au luat și la jocuri. Mă rog, încă nu fac ei FPS-uri cu castraveți teleghidați și aruncătoare de gogoșari, dar producătorii cu ceafă groasă de la Haemimont Games au lansat cel puțin două titluri războinice care au intrat în Europa înaintea noastră: „Celtic Kings“ și „The Punic Wars“. Românii de la Digital Summoners* mai au cîteva capitole de închis, dar vestea bună e că lucrează la două jocuri inspirate din trecutul patriei, reunite sub titulatura ancestrală „Getica“. Despre primul dintre ele, „Cultul Moșilor“, legenda spune că va fi un RPG fantasy bătrînesc, populat de orătănii magice și vrăjitori cu barbă albă, care scot fulgere din tolbă. Să-l lămurim și pe domnul Năstase, care nu se pricepe: RPG înseamnă că ai un rol, îți poți personaliza personajul, iar alegerile pe care le faci de-a lungul jocului influențează acțiunea. Ca să fie clar, în „Cultul Moșilor“ vei intra în pielea mițoasă a unui „hultan“ (un soi de Gandalf cu opinci, din mitologia getică), care, cîndva între anii 1000 și 500 î.Cr., hălăduie prin lumea înconjurătoare și se întîlnește cu omologii săi nordici, celți și greci. A doua parte, „Războaiele romane“, se va ocupa, într-o cheie mult mai strategic-realistă, de cafturile daco-romane din sec. I-II e.n., cînd vraja devine anacronică, iar cetele de arcași – indispensabile. Dar veștile bune românești trebuie să se oprească undeva: producătorii n-au anunțat vreo dată de lansare a celor două jocuri, oricît de heirupistă ar fi fost ea; nu ne scot ochii cu niscai screenshot-uri cinstite, ci doar cu cîteva artwork-uri studiate; și, mult mai important, nu suflă o vorbuliță despre motorul lor grafic (și nu cred că-l așteaptă ei p-ăla de la NASA, cu care o să meargă Half Life 2). Sper să nu le pună pe un motor de Dacie 1310, ca să iasă o treabă românească pînă la capăt. Totuși, ca urmaș al celor mai viteji dintre traci, sînt încîntat să aud că ceva pixeli se vor mișca și-n direcția asta digitală. N-am să dorm însă liniștit pînă nu voi afla că Digital Summoners pregătesc un FPS inspirat din istoria recentă, gen „Vice City“, cu mafioți pesediști, pe care să-i iau la ochi cu sniper-ul pînă înroșesc mouse-ul.

Getica nicomahică

* www.geticagame.com

Din nou la cassă

● Pe 5 mai a.c., a fost publicată în *Monitorul Oficial* revocarea din funcție a președintelui Oficiului Național pentru Prevenirea și Controlul Spălării Banilor, pe nume Ioan Melinescu. Hotărîrea de revocare a fost semnată de premierul Adrian Năstase, ministrul Justiției, Cristian Diaconescu, și Alin Teodorescu, șeful Cancelariei prim-ministrului. Cu aceeași ocazie revocatoare, fostul milițian Melinescu a fost ușuit și din calitatea de membru (numit din partea Ministerului Justiției) al Plenului Oficiului. Biroul de Investigații al *Academiei Cațavencu* și, personal, Yasser ArAPAPS au scris în repetate rînduri despre președintele Melinescu, un prieten devotat al infractorilor, care a prevenit nu spălarea banilor, ci pe spălătorii de bani. Unul dintre ei se numește Genică Boerică, prieten de cazino cu Ristea Priboi, despre care am scris de-atîtea ori încît am reușit să ne și plictisim, atît de el, cît și de locomotivele și sacoșele lui pline de miliarde. După ce a fost revocat din funcții, Melinescu a mai adăstat la Oficiu vreme de cîteva săptămîni, participînd la ședințele de Plen și dînd mai departe cu subsemnatul pe diverse documente. Abia cu cîteva zile în urmă Melinescu s-a gîndit să părăsească Oficiul, nu înainte de a mai lansa niște făcături pe piața adevărurilor de doi lei. ● Lui Yasser ArAPAPS i-a ajuns pe la cele trei urechi din dotare că Nicolae Dănilă, președintele executiv al BCR, și-a ridicat în sfîrșit beneficiile pe anul 2003. Aveți idee cît a luat Dănilă? Yasser a auzit că suma se ridică la 80.000 de euro, o sumă frumușică, din care ziariștii care caută adevărul cu orice preț sînt rugați să afle dacă și cît a primit Ovidiu Mușetescu, fostul șef al APAPS, actualmente deputat PSD. ● Prin Ordonanța Parchetului de pe lîngă Înalta Curte de Casație și Justiție, doi experți contabili judiciari au fost desemnați să facă expertiza contabilă în dosarul de urmărire penală nr. 108/P/2003, privind cazul FNI. Expertiza s-a făcut, e gata și arată foarte bine. (Yasser s-a întîlnit cu ea pe stradă și poate să confirme.) Se întîmplă însă că în acest dosar vor trebui să fie audiate nu mai puțin de 250.000 de persoane (da, ați citit bine!), și se mai întîmplă ceva: dacă o singură persoană (din cele 250.000) contestă expertiza, totul se poate bloca, și sănătate! Ceva de genul ăsta a declarat acum cîteva zile și procurorul general, Ilie Botoș. Pe cît punem pariu că va exista cel puțin o persoană care va contesta expertiza?

Yasser ArAPAPS

Spune cu cine te-nrudești ca să-ți spun cît primești

3.6. Acceptăm ☐ ☐ nu acceptăm obținerea certificatului cc
Transilvania; în cazul acceptării suntem de acord să suportăm contravaloarea taxei ORC și a serviciului prestat

3.6.1. Subsemnatul (a) _____ declar că la data prezentei:
☐ Sunt implicat(ă) politic ☐ Nu sunt implicat(ă) politic
☐ Sunt membru al unei familii implicată politic ☐ Am legătură cu persoană(e) implicată(e) p

3.6.2. Subsemnatul (a) _____ declar că la data prezentei:
☐ Sunt implicat(ă) politic ☐ Nu sunt implicat(ă) politic
☐ Sunt membru al unei familii implicată politic ☐ Am legătură cu persoană(e) implicată(e) p
așa cum sunt definite în art. 32^1 din Normele BNR nr. 3 /2002 modificate.

3.7. Altele *(la solicitarea băncii)*_____

Precizăm că am luat la cunoştinţă despre CONDIŢIILE GENERALE DE AFACERI practicate de B respectăm întocmai. De asemenea cunoaştem că în cazul în care se dovedeşte falsul în declaraţiil încălcat regulile de uzanţă bancară în ce priveşte operaţiunile în cont, atunci banca este îndreptăţită s

Data_____ Ştampila *(specimen)* Semnăturile

Politica e o curvă. Ea nu are rușine de sex, rasă, vîrstă, portofel sau cearceaf. Politica sucește mințile tocmai unora care au capul la spate prin natura meseriei. N-o să vă vină să credeți și să vedeți ce a inventat Banca Transilvania în formularele pentru deschiderea unui nenorocit de cont. La capitolul de declarații pe propria răspundere există un paragraf unde trebuie să bifezi căsuțele dacă ești implicat politic sau dacă rudele tale au de-a face cu politica. Dar cum număratul banilor pentru cei de la Transilvania e prea puțin, ești obligat, tot pe propria răspundere, să mărturisești dacă ai sau nu relații cu persoane implicate politic. După ce ți-ai dat în gît rudele cu mai mult simț civic decît tine, ce-ți rămîne decît să semnezi? Oricum, dacă nu completezi căsuțele, nu ai parte de cont. Să spunem că banca asta te obligă să minți, fiindcă o asemenea întrebare e dubioasă fără nici măcar o explicație, și atunci românul știe să mintă cum respiră? Nu, nu spunem asta. Spunem doar că politicii, fiind curvă, i se deschide condicuță la Banca Transilvania.

Mars, Engels și Bounty

Românul s-a născut prolet

Ce, credeați că ați scăpat de rubrica asta? N-aveți voi nervi cîte dovezi foto putem aduce noi în sprijinul ideii că românul are, totuși, obiceiul să muncească în sînge. Prin venele lui curg milenii de trudă, pe frunte i se citesc veacuri de trebăluire și găleți de sudoare. Apropo de sudoare, priviți-le pe doamnele muncitoare din imagine. Veți înțelege că nu ne referim la obiceiul muncii ca la o dramă, ci mai degrabă ca la o vitejie. Acum, pe bune, cîte suedeze și cîte nemțoaice ar fi făcut ce fac aceste brave românce? Cîte ar fi putut la vremea aia să lase plajele și stînele românești ca să-și verse o vară sudoarea într-o întreprindere, iar nu într-o căpiță mioritică? Prea puține ar fi avut acest har. Căci în muncă e ca la măritiș: șpaltul te alege pe tine, nu tu pe el.

Sfinții muncinici

ANCA are tratat de mere

ANCA are șase anișori. În '98, cînd s-a născut, a născit-o poetul Radu Mischiu Vasile. Apoi a lăsat-o de izbelițe, să se julească în genunchi și fără să-i șteargă mucii de la nas. Pînă cînd fetița a împlinit cinci anișori, anul trecut, și a observat-o Ilie Sârbu, care a adoptat-o imediat și a trimis-o la produs, prin „negociere cu o singură sursă". Pînă cînd Sârbu a devenit singurul ministru monotesticular, ANCA de-abia s-a produs cu 16 surse de vreo 5 melearde jumate. De atunci, însă, adică de la începutul lui 2004, mai înverșunat ca oricînd, testiculul-minune a negociat-o pe copila de pripas cu 40 de „surse", cît să strîngă peste 27 de melearde în numai patru luni. Și acum, să vedem cu cine a combinat-o: păi, unu' ar fi un anume Dan Andronic, care nu ar fi tocmai străin de o anume firmă „One Communication", care a tipărit de dragul ANCĂi „Programul pregătirii și desfășurării campaniilor agricole în anul 2004" și „Programul de susținere a agriculturii". După aia, perversul Iliuță a băgat-o pe copila de la țară în brațele unui CTP, care ar fi făcut-o de peste un miliard jumate, cică pentru 2.000 de exemplare de adevăr economic. Nu, asta nu-i tot. Iliuță a negociat-o și cu un șeulean de stat, pentru „difuzarea unui număr de 305 interviuri în vederea popularizării activităților de consultanță și extensie desfășurate de ANCA", totul pentru numai 600 de meleoane. Altfel, să știți că Sârbu nu a fost chiar așa de cîinos. Nu, i-a asigurat ANCĂi dreptul la studiu, cumpărîndu-i niște cărți de lux: pe 3 exemplare din lucrarea *Proiecte tip pentru înființarea și întreținerea pînă la intrarea pe rod a plantațiilor de arbuști fructiferi (coacăz roșu, coacăz alb, coacăz negru, agriș, afin, trandafirul de dulceață, zmeur și mur)* a dat fix 120 de meleoane de lei la firma Cardinal & Consulting din București. Să nu ne mai întrebați, însă, de ce Sârbu a ținut neapărat să-i cumpere copilei 340.000 de exemplare, pentru peste 5 melearde, din revista *Agricultura României* sau de ce i-a cumpărat „numai" 36.000 de exemplare (pentru peste două melearde de lei) din revista *Agricultorul Român* sau 112.800 de exemplare (pentru peste 4 melearde jumate) din revistele *Cereale și plante tehnice, Horticultura, Zootehnie și medicină veterinară* și *Mecanizarea agriculturii.* Și asta, în condițiile în care ANCA deja știe cam tot ce mișună prin presă, că doar nu degeaba a plătit aproape un meleard jumate pentru „realizarea și transmiterea zilnică, în limba română, a unui raport de monitorizare a materialelor jurnalistice" firmei Admonitor din București (ceea ce înseamnă că un raport zilnic costă în jur de 4 meleoane). Una peste alta, dacă o întîlniți pe ANCA pe stradă, o recunoașteți după următoarele semnalmente: răspunde la numele de Agenția Națională de Consultanță Agricolă și are tatuat pe portofel *PSD.*

Tac'su pe valoarea adăugată

Anul 2007 va exista sau nu va exista deloc?

Capitolul „agricultură" din *acquis*-ul comunitar este ca și încheiat, după ce, în urma negocierilor cu UE, România a fost practic, îngenuncheată. Adevărul despre cifrele negociate cu Comisia Europeană a fost îngropat în cele mai blindate fișete. Dacă ar ști ce-i așteaptă, țăranii ar vota integrarea europeană mai ceva ca la 1907. Bunăoară, am solicitat o cantitate de o jumătate de milion de tone de furaje uscate. Comisia Europeană nu a aprobat nici o cantitate națională garantată, motivând că nu există unități de procesare specializate în uscarea furajelor. La zahăr, am solicitat o cotă de producție de o jumătate de milion de tone zahăr alb și o cotă de procesare de patru sute de mii de tone. Oferta UE este o cotă de producție de o sută de mii de tone și una de procesare de trei sute de mii. Am solicitat o cantitate de patru sute de mii de tone de tomate proaspete, pentru care se acordă ajutor de producție. Oferta UE este una de doar cincizeci de mii de tone. La masculi bovine, am solicitat șapte sute de mii de capete și am luat-o în mână, cu patru sute cincizeci de mii. Exemplele pot continua, în mai toate domeniile. O primă concluzie pe care o putem trage din această poveste este că deși România se laudă că e o putere agricolă, se pregătește să devină, după integrarea în UE, o țară cu agricultorii în șomaj tehnic. De producția agricolă se vor ocupa, ca și până acum, țările bogate ale Uniunii Europene, unde fiecare litru de lapte, kil de roșii sau fleică de vacă sunt obținute cu subvenții și garanții guvernamentale. Prin încheierea capitolului „agricultură", România va depinde și mai mult de uleiul, zahărul, carnea, legumele și fructele comunitare. Țăranul va cultiva menta încă din tinerețe, pe care o va freca până la adânci bătrâneți.

Biroul de Investigații

Ce căuta România în lume?

– știri din presa străină de la ei –

● După ce și-a îndeplinit unul cîte unul toate obiectivele mandatului ce trage să moară, guvernul Năstase face o bucurie și poporului nigerian, contribuind la înălțarea Centrului Ecumenic Național din Abuja, Nigeria, cu modesta suma de 5 milioane de naira (sau, pe românește, 37.465 de dolari), zice cotidianul local ***This Day***. Donația a fost făcută prin Ambasada României de la fața locului. Dar cel mai mult nigerienii s-ar fi bucurat cică de copacul pe care l-a plantat oficialul nostru în curtea oficialităților lor. Vă dați seama, asta înseamnă încă o locuință pentru tinerii nigerieni din Capitală, ceea ce înseamnă că au și ei un fel de ANL al lor.

● Din cotidianul ***The Telegraph*** aflăm că prințul Charles se pune de-a curmezișul în calea proiectului autostrăzii ce ne va scoate în Europa, motivînd că o treabă așa serioasă nu e de noi și, în plus, ar distruge 200 de sate transilvănene – nemaipunînd la socoteală flora, fauna și omenetul din zonă. Bineînțeles că autoritățiile de la București nu s-au arătat prea interesate de ofurile prințului și, prin vocea președintelui Iliescu, au replicat că asemenea argumente sînt nejustificate și chiar anacronice. Chiar așa, ia să-și vadă el de Camilla lui și de pur-sîngii ăia arabi de la palat și să zică mersi dacă PSD-ul îl va lăsa să se dea și el pe autostradă după ce va fi gata. Că, pînă acum cîțiva ani, nobilii ca el erau întorși cu mașina încă de la ieșirea din Otopeni.

● În ***Las Vegas Sun*** scrie că 11 membri a două bande de interlopi români, cu servicul în Las Vegas, au fost arestați mai zilele trecute pe motiv că furau cărți de credit, pe care le tocau mărunt-mărunt prin cazinourile din oraș. Pe-ăștia or să-i ducă într-o închisoare federală, așa că îmi imaginez cum or să iasă dintre vietășii negri de acolo: cînd vor da de o masă de cărți, le va fi cam greu să se așeze.

● După Iugoslavia, România este țara cu cei mai mulți grași din Europa Centrală și de Est, citim într-o știre apărută la **France Press**. Adică sîntem un fel de fenomen contra naturii, în sensul că, cu cît mîncăm mai puțin, cu atît devenim mai lați. Ceea ce înseamnă că atunci cînd mîncăm slăbim, lucru perfect adevărat, cu condiția ca actul să fie de cel puțin trei ori pe zi și executat profesional de milițieni calificați la locul de muncă.

Andreea Rompresca

MĂI, DRAGĂ, CHARLES, PENTRU MUTAREA AUTOSTRĂZII TREBUIE SĂ VORBEȘTI CU PRINȚUL MOȘTENITOR ADRIAN. DA' TREBUIE SĂ RENUNȚI LA FUSTĂ...

Cisterna și fascinanta Românie

Parchetul – Parchetul acela din sufrageria PSD, pe care e mult mai bine să pășești încălțat cu Botoșei – nu a găsit încă vinovații în cazul catastrofei de la Mihăilești, deși procurorul general, Ilie Botoș, și-ar fi dorit să găsească la Mihăilești nu doar mîini și picioare, ci și niște vinovați. N-a fost să fie, însă, din fericire, putem răsufla ușurați: explozia n-a fost provocată de Al Qaeda. Surse din interiorul cisternei cu amoniac ne-au confirmat că, într-adevăr, la Mihăilești n-a fost Al Qaeda, ci Al Qamioneda.

Tutankhamoniac

Facem sombrero pământului degeaba

După podul de fete și proxeneți și după atentatele de la 11 martie, săptămîna trecută s-a scris o nouă filă în istoria relațiilor bilaterale, normale și orale româno-spaniole. Un român de 19 ani a reușit să-și facă intrarea în marea finanță din Madrid. Adică a intrat într-o bancă unde a luat mai mulți ostatici. Acest Bonnie și Clyde român, membru al mișcării separatiste Geta, militează pentru separarea dintre bancă și vreo 50.000 de euro, răscumpărarea cerută de el. La sosirea poliției, însă, băiatul s-a răzgîndit și cotația la bursă a ostaticilor a crescut. Dacă știa că-i trebuie bani mai mulți, putea să facă altfel. Dădea o spargere la Real Madrid, îi fura pe Beckham și Ronaldo, că aștia valorează împreună peste o sută de milioane de euro, îi înmatricula cu taloane false în România și p-ormă îi vindea la juma' de preț lui Becali. Cu condiția să nu iasă cu ei din țară în Cupele Europene.

Bonney M și Clyde

Pe ospătari să nu-i atingi nici măcar c-o sămînță de floare

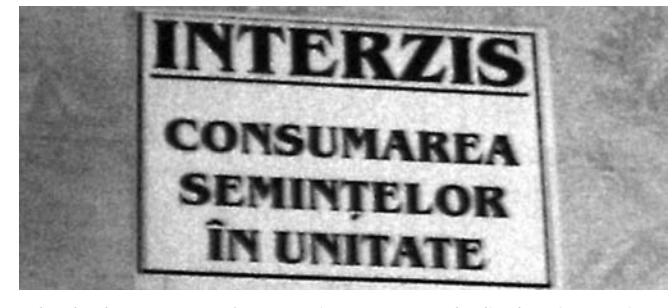

Alo, alo, doamnă, vă rog frumos, unitatea noastră e de elită, la noi nu aveți voie cu semințe prăjite. Ia vă rog frumos, nu vă mai faceți nevoile lîngă țambal și luați loc la masă. Aoleu, de ce v-ați șters cu scutecele la puradel, nu mai era hîrtie? Păi, ce faceți acum, băgați paharele în sîn? Dacă nu vă potoliți, să știți că o să chem paza. Cum, nu vreți să le furați? Vreți să faceți un lapte la cafea?! Cum doriți... Da' după aia, cînd vă vom aduce nota și n-o să mai aveți cu ce să ne stropiți, să nu ziceți că nu v-am zis.

Bostan și Bran

Facultatea de titulești a PSD-ului

În stînga, căminul Universităţii „Nicolae Titulescu", care a crescut într-un an cît a stagnat căminul Universităţii Bucureşti *(dreapta)* în şase

În lupta pentru marile sume de bani, unii îndeplinesc condițiile, alții nu. Studenții Universității private „Nicolae Titulescu" le îndeplineau. Domnul Ion Neagu, patronul de la „Titulescu", marele maestru avocat, este coleg de PSD și prieten cu Adrian Năstase. Așa s-a întîmplat că luna asta ar fi primit de la guvern 30 de miliarde de lei, dacă nu se isca un mic scandal. Alta e situația studenților de la stat, care nu le îndeplineau și care și-ar dori să aibă un rector ca domnul Ion Neagu. Iată două clădiri din București: prima, din stînga, e un cămin al Universității private „Nicolae Titulescu". Wow! Ce mîndrețe! Luni, cînd am făcut poza, macarele argintii rîdeau în soare, din zori de zi și pînă seara, fiindcă aveau un macaragiu care le punea în funcțiune. Schelele erau pline de muncitori care se chinuiau să termine proiectul la data fixată, în toamna acestui an, pentru că durata totală a lucrării nu trebuie să depășească 1 an de zile. Iar cea din dreapta e un cămin al Universității București, cîndva în construcție sau, altfel spus, în curs de dărăpănare de cîțiva ani. Cîîîh! Cine mai știe cînd au început să îl construiască? Prin 1998-99. Ghinionul lui a fost că inițiativa au avut-o cei din guvernarea CDR și, de aceea, guvernul PSD, apărut după 2000, a vrut să îl pedepsească și să nu îl mai termine niciodată. Din acest exemplu concret sperăm ca toți cei care conduc universitățile de stat să înțeleagă că trebuie să intre rapid în PSD și să se împrietenească cu Năstase, pînă nu se schimbă condițiile de acordare a miliardelor. Cine știe, peste o vreme, vor trebui să facă mult mai mult.

Primar de rector

Să nu-i faci chip ciobit

Am găsit chipul de lut de mai sus într-o florărie din Brașov. Stătea acolo stingher și tăcut, nimeni nu voia să-l atingă nici cu o floare. Fragil, delicat și, totuși, cu o ușoară urmă de aroganță cuibărită în sprîncene, ne-a părut că seamănă cu cineva cunoscut. Le-am întrebat pe florărese dacă nu-i din stirpea lor. „Haoleo, domnu', ăsta nu-i neam cu noi, domnu', e dîn alt clan! E dîn clanurile dîn Regat, mînca-ț-aș, e din ăia carele umblă cu căruțele 4x4 prin București! E neam dă țîgani guvernari", ne-au mărturisit, în exclusivitate, doamnele. Din ce neam e nu au vrut să ne spună, dar nu vă va fi greu să ghiciți dacă vă vom spune că era puțin ciobit în fund.

Martin Lut King

Bucur din Tărtășești: trei licitații pentru o singură lovitură

Zilele trecute, pe înserat, cînd umblă bandiții în voie, am descoperit în cutia poștală electronică a redacției un mesaj plecat de la adresa office@capsa.ro, adică de la Restaurantul Capșa, proprietatea lui Marian Bucur din Tărtășești, cel găsit de colegii din presă ca fiind nu doar prietenul, ci chiar vărul lui Adi N. Ni se spunea acolo că Marian Bucur, despre care am scris că a luat la preț de nimic unul din cele mai mîndre și mai cornute IAS-uri din țară, cel de la Făcăeni-Ialomița, și-a tocit în afacerea asta fro cincizeci de miliarde de lei și, pe deasupra, a mai fost și prăduit de un fost director cu minte, inimă și mînă exagerat de largi.

Ei, dacă tot am pomenit de IAS-ul ăsta, despre care am mai povestit că a fost cumpărat de Bucur-Capșa cu vreo 2 miliarde și ceva, iar jumătate din bani erau împrumutați de la angajații societății, iată ce mai aflarăm recent. Că la licitație nu a participat decît firma lui Bucur (concurentul său, prieten cu actualul ministru Gabriel Oprea, a fost expulzat pe motiv de hîrtii lipsă și, probabil, pilă de mic litraj). Că prețul de pornire era cocoțat abia

pe la 37 de miliarde. Și asta după ce, cu ceva vreme înainte, angajații IAS-ului oferiseră ceva mai mult de 80 de miliarde, dar bănuim că nu prea se face să iei și ultimii bani de „Carpați“ fără filtru ai țăranilor. Și, în sfîrșit, că Bucur a cîștigat bătălia cu sine însuși abia după trei licitații dure, care s-au ținut în aceeași zi. Și se mai ținea și pînă în ziua de azi dacă prețul de pornire nu cobora atît de jos încît să se pupe tandru, precum Vivien Leigh cu Clark Gable și Pepe cu Oana Zăvoranu, cu mărunțișul alocat de licitator pentru cumpărăturile pe ziua respectivă.

Ialomița Baston

La căsuța noastră sînt atîtea milioarde la ferești

Nu le-o avea el, Marian Oprișan, cu gramatica, însă la turnătorie se pricepe cel mai bine. Ia priviți termopanele din ferestrele acestei clădiri, așa-i că vin ca turnate? De aceeași părere sînt și locatarii cu drept de vot ai blocului, mai precis rromii care se-nghesuie aici cîte 7-8 într-o garsonieră de 8 metri pătrați fiecare. Clădirea se află în Focșani și numele de cod sub care e cunoscută de focșănenii ce-o ocolesc zilnic este „Blocul NATO“. Locatarii sînt duși de vreo 3 ani cu vorba de cei care împart locuințe sociale mai spațioase și – cum alegerile bat la ușă (obicei puțin cunoscut subiecților acestui articol, indiferent de etnie, care folosesc alte metode cînd dau de o ușă) – oprișanii din Focșani s-au gîndit să le facă rromilor ștampilari din bloc o mică compensare: termopanul în ferești. Hai, că mergea și un lift exterior, de-ăla ca-n Manhattan, să aibă și iapa aer pînă urcă la 10.

Anton termopann

Cu mințile curate

Arma de distrugere sub masă

Cercetătorii americani au lovit din nou: cu impostura care-i caracterizează, ei au susținut că sînt primii oameni din lume care pot fabrica cu piese din comerț arme militare sau teroriste dintre cele mai complexe. Dar noi sîntem gata să le dovedim că nu sînt nici pe departe primii care au făcut treaba asta, iar dovezile le prezentăm mai jos.

Sebi Pîclă, tractoristul, antrenorul și tenorul comunei Prundu, terorist în timpul liber, este primul om din lume care a reușit să fabrice o armă în acest fel. El a făcut un soi de sabie Jedi cu pîlnie, pentru stadioane, construind-o numai cu piese din furt banal. Cu ajutorul becului furat de la farul bicicletei echipei Universitatea Polovragi, care venise să dispute un meci pentru evitarea retrogradării cu Prundu Studențesc, Sebi a reușit să genereze la pauză un fascicul de lumină ce avea să schimbe soarta meciului. Ieșind de la vestiare cu un dezavantaj de două autogoluri înscrise de Sebi în prima repriză (iar aici trebuie să întărim precizarea că Sebi și-a dat cele două autogoluri din poziția de antrenor, deci o altă performanță, despre care, poate, vom mai vorbi), Prundu Studențesc a reușit să reziste eroic pînă în minutul 59, cînd peste stadion s-a lăsat bezna. Normal era ca meciul să se termine în timpul zilei, însă pauza a durat 7 ore, la cererea echipei oaspete, care a fost la poliție să reclame furtul becului de la bicicletă și la întoarcere a greșit drumul spre stadion nimerind într-o cîrciumă. Aici este numai meritul geniului de antrenor al lui Sebi Pîclă, care a pregătit minuțios această strategie de joc, plănuind întîrzierea pauzei împreună cu celălalt terorist al satului, Osică B. Lădeanu, proprietarul și baritonul cîrciumii și finanțatorul echipei de fotbal, cel care a dat oaspeților de băut pe gratis.
Nu cunoaștem culisele acestei strategii – dar cert este că, o dată cu lăsarea întunericului pe stadionul studenților din Prundu, Sebi a aprins becul furat și i-a concentrat lumina spre poarta adversă, prin pîlnia cu care Osică B. Lădeanu finanțează echipa din Prundu de aproape 2 ani. Ce s-a întîmplat este limpede: jucătorii oaspeți au adormit morți de beți (orbiți puțin și de lumina lui Sebi), Prundu Studențesc egalînd în acest fel rapid și reușind chiar și golul 3 în minutul 90. Victoria le-a scăpat însă printre degete, antrenorul Pîclă înscriindu-și un nou autogol în ultimele secunde ale prelungirilor, pe fondul arderii filamentului. Dacă luăm în calcul faptul că becul aparținea echipei din Polovragi, putem spune că, practic, Sebi a intenționat să învingă nu cu băutura și cu pîlnia finanțatorului, ci cu armele adversarilor.

Desigur, curioșii întreabă ce relevanță are în această poveste faptul că Sebi este tenor, iar Lădeanu, celălalt terorist al satului, bariton. Ei bine, aflați că în cinstea acestui egal cei doi au dat un concert la statuia din comună și, cu ajutorul ceasurilor furate de la tifosii locali ce urcau pe scenă să le strîngă mîna, ei au fabricat pe loc prima bombă din lume fără ceas care explodează exact cînd o programezi. Ei i-au dat surdului satului o petardă banală, rugîndu-l să o detoneze în mijlocul mulțimii exact în momentul în care vor termina de interpretat „O sole mio”. Ceea ce surdul satului a și făcut, dar cu o întîrziere de 10 minute, spre disperarea celor doi teroriști, care au fost nevoiți în acest timp să repete cîntecul de două ori. Vestea bună este că, cu ocazia detonării, surdul satului a început să audă. Vestea proastă – că, cu același prilej, fotbaliștii locali, aflați în mulțime, și-au pierdut vederea. Lucru care-i impune antrenorului Pîclă abandonarea pe viitor a strategiei de joc bazate pe lumina de la becurile bicicletelor echipelor adverse. Și reorientarea către o strategie care va folosi sunetele de la claxoanele acelorași biciclete. În acest sens, finanțatorul Lădeanu a asigurat întregul lot că va cumpăra o pîlnie nouă.

OSIM bin Laden

Poliția, între *care este* și *asta este*

Poliția română mai înscrie o filă de aur în ciclul „fatalismul pe înțelesul tuturor”. Din tragediile grecești știm că soarta, destinul implacabil, este acea forță care dirijează, asemeni unui plutonier major de circulație, întreg Universul, pe ambele sensuri de mers. Orice am face, condiția precară de ființe muritoare și conducători auto nu ne-o putem depăși. Putem însă depăși neregulamentar vreo autoutilitară. Și atunci? „Asta este“ – așa stă scris în stele și în procesul-verbal. Mai nimerită ni s-ar părea următoarea formulare: Contravenientul declară că-i umple frigiderul cu carne agentului constatator.

Kafkadorii rîsului

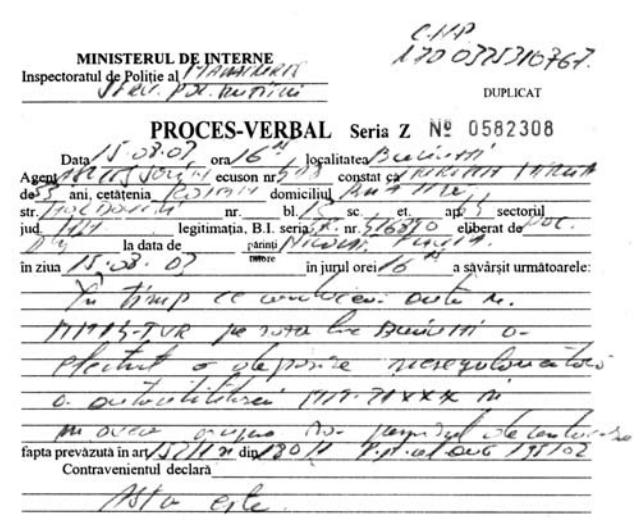

MINISTERUL DE INTERNE
Inspectoratul de Poliție al [illegible]
DUPLICAT

PROCES-VERBAL Seria Z Nº 0582308

Data 15.03.07 ora 16 localitatea [illegible]
Agent [illegible] ecuson nr. [illegible] constat că [illegible]
de 53 ani, cetățenia [illegible] domiciliul [illegible]
str. [illegible] nr. [illegible] bl. [illegible] sc. [illegible] et. [illegible] ap. [illegible] sectorul [illegible]
jud. [illegible] legitimația, B.I. seria [illegible] nr. [illegible] eliberat de [illegible]
la data de [illegible] părinți [illegible]
în ziua 15.03.07 în jurul orei 16 a săvârșit următoarele:
[illegible]
fapta prevăzută în art. [illegible] din [illegible]
Contravenientul declară
Asta este.

V-am print, vrăjitoarelor!

Cațavencu-i cîștigător la Ad'Or

Sîmbătă s-au decernat mult rîvnitele premii ale festivalului românesc de publicitate Ad'Or. Cum deja v-am obișnuit la precedentele concursuri de publicitate, *Academia Cațavencu* a cîștigat două premii mari: – Premiul pentru „Cel mai bun spot la categoria media" și premiul „Cel mai bun spot al anului", cu spotul „Balansoarul", creat de agenția Leo Burnett & Target, Bucharest. Aceeași agenție a fost desemnată cea mai bună agenție a anului, cu 11 premii cîștigate la această a patra ediție a festivalului Ad'Or. Au mai fost premiate agențiile Graffiti BBDO, McCann/Creative Services, Young & Rubicam, Cohn & Jansen, Next Cap, ID Studio, Lowe & Parteners, Tempo Advertising, DDB Bucharest, GMP/MAP.

Și pentru că Ad'Or-ul este un festival românesc de publicitate, organizarea a fost tipic românească. S-au încurcat plicurile cu cîștigătorii, s-a anunțat că nu s-au decernat premii la cîteva categorii, pentru ca peste 3 minute să se revină și să se spună că, de fapt, sînt desemnați niște cîștigători la respectivele secțiuni, nu s-au anunțat nominalizații la alte categorii, deși pe lista juriului apăreau. Apropo, juriul nu a înțeles bîlbele din festival, membrii săi fiind stranieri cu toții. Păcat, dacă s-ar fi prins ar fi putut da un premiu pentru originalitate și organizatorilor festivalului.

Spotaru Manta

Campania anului la Ad'Or 2004 – Leo Burnett & Target

Condica de sugestii și reclame

Lungul drum al difuzorului către bobină

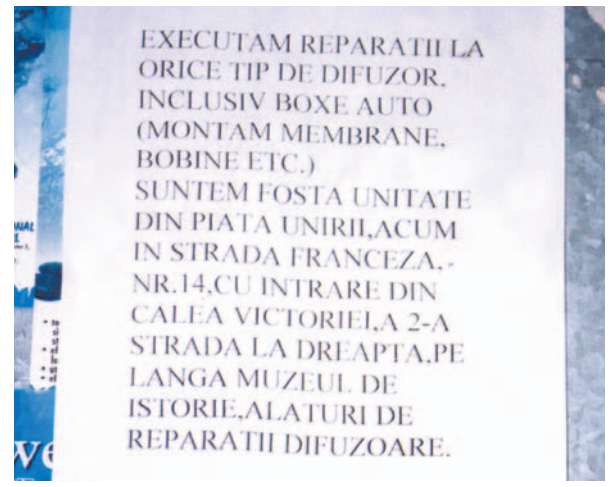

Execut articole despre difuzoare (boxe auto, de bairam, boxe pentru ținut murături, orice tip). Deci m-am mutat aici, la noul sediu, să vă explic cum ajungeți. Mai întîi mergeți puțin la dreapta, nu mai mult. La numărul 14 (cu intrarea prin stînga intrării din spate de la numărul 13 bis) vă întoarceți și, la un moment dat, o luați pe strada aia cu mașini multe. Și faceți stînga, cam 5 minute, maxim juma' de oră. Apoi, normal, a doua la dreapta sau 35 de grade la stînga și doi pași înapoi cu mersul piticului. Țineți-o tot așa! Mă găsiți alături de colegul meu care execută și el, la cerere, tot articole (inclus reparații). Dar mai bine veniți la mine, că el tocmai s-a mutat la biroul de vis-à-vis și durează o oră pînă-l găsiți.

Bobin McFerrin

Programul electoral de noapte

Primarul Mihalache se prezintă în campanie cu faptele sale, după cum rezultă din afișele de mai sus. Citățm la întîmplare cîteva din posibilele fapte care-l caracterizează pe Mihalache: a făcut și va mai face în sector trotuarul, a răspîndit vegetație, a luat poziții bune în cazurile în care a fost solicitat și nu se poate spune în nici un caz că a acceptat să i se îndese șpăgi în buzunare, cum s-a spus că au făcut alți primari pesediști. Cel mult a acceptat să i se pună banul între sîni sau la chiloți.

Nicoleta Merluciu

Comunicare pe care

A cartofí sau a nu cartofí!

Cum e să fii cartof? Cine sunt adevărații cartofi? Ei au tras la revoluție? Cine sunt cartofii care vor să fie luați drept ceilalți, ca să le ia locul? Cum deosebim un cartof de un cartof care nu e un adevărat cartof? Sunt deci cartofi cartofii care nu sunt adevărați cartofi? Ce e de făcut? Are vreo importanță dacă primești în cap cartofi adevărați, aruncați de la balcoane? Mai pot cartofii adevărați să schimbe ceva în țara asta? Chiar să nu se ridice un cartof adevărat, de-al nostru? Iată numai câteva întrebări care se nasc acum, în toiul campaniei electorale, când cartoful, iată, iese la suprafață și se umflă ca biscuitul. Poate că i-ați văzut pe frații Vintilă (servus, Marius, servus, George!) cum crănțăne cartofi adevărați, în timp ce un candidat aparent comic spune zarzavaturi. Legătura cu campania electorală e foarte bine făcută, în sensul că e la fel de proastă. Te gândești la toți monștrii fugiți din borcane ca să zâmbească pe garduri precum vițelul cu trei capete de la „Antipa", dar tot nu reușești să ajungi cu gândul la nivelul unui cartof. Pentru că un cartof adevărat poate fi înțeles doar de alții ca el. De aceea e foarte greu, se deduce, să fii cartof, să rămâi consecvent cu tine însuți. Să fii aproape de oameni, împreună cu ei. Să arăți că, uneori, între unii și alții nu e nici o diferență, că sunt la fel de spirituali. Că nu contează dacă dai cu cartofi în oameni sau cu oameni în cartofi. Dacă am privi viața ca pe o tocăniță, am învăța poate să privim lumea și din punctul de vedere al cartofilor și poate că n-am mai face mișto de cartofii cu față umană. Am fi mai buni și poate ne-am bucura să aflăm la televizor ce e nou în lumea minunată a cartofilor. Dacă, la știrile de la ora cinci, am afla cum a luat o familie de pensionari cinci cartofi mari în cap și unul dintre ei a ajuns la spital, ar fi rău? N-ar fi, dacă am afla că acei cartofi erau adevărați și că din ei a fost preparată o mâncărică extraordinară, care l-a ajutat pe rănit să-și revină. Sau dacă am auzi că o femeie din Buzău a reușit să prepare doi cartofi dintr-un singur cartof adevărat? Vești bune, de suflet, care să risipească vrajba care s-a așternut peste grădina lui Dumnezeu. Și de ce să continuăm să împărțim lumea în cartofi, morcovi, păstârnac, mazăre? Dacă te simți cartof, mergi pe drumul tău, chiar dacă unii vor spune că poate greșești sau că nu ești suficient de adevărat. Sunt mai tâmpiți cartofii decât unii oameni? Nu mai contează. Să sperăm că aceste gânduri vor face ca într-o zi până și un candidat adevărat, care vrea să fie primar al Bucureștiului și spune că intră în acțiune, să anunțe, și după ce nu va ajunge, că iese din acțiune.

Răzvan EXARHU

Aberația de libertate

Iapa de dar nu se caută la prăsele

Săru' mîna, mînca-ț-aș, în legătură cu iapa tă sun. Mai e valabilă? Am și eu nevoe de ea să mut un recamier din dormitor la duș, că prințesa i-a zis ei o prietenă să facem sex la duș și acu' nu-i mai scoți ideea dîn cap nici cu palma. Da' sigur iapa asta a dumitale e blîndă? Să nu se apucă acum să-m tropăe pă marmora dă pă hol, că abea am pus-o și nici să ne căcăm pă ea ca să-i facem botezu' n-am apucat.

Iapa sîmbetei

■ Vînd iapă blîndă 7 ani care a tras în doi de către om. Filoteanu Maria sau Uncești, comuna Bunești. (Sva-1.5)

Stăpînul inelelor solare

Psihologie

■ Medium caut persoane cu aptitudini în hipnoză pentru a devenii stăpânii Carpaților. Legenda Carpaților este vie și vă așteaptă, telefon 07[redacted] (Suceava)**

Bună ziua, domnu', mai faceți angajări? Bineînțeles că sînt specialist în hipnoză, atîta doar că specializarea mea nu e pe munți, ci pe rîuri și oceane. Încă de la vîrsta de 5 ani am cucerit legendele Crișului Repede, atît eu cît și vaca Cici a lu' bunicu', pe care o duceam pe malul rîului la adăpat și yoga. Am cucerit apoi legendele Oltului și cîteva din poveștile Gilortului împreună cu prietena mea cu care făceam dragoste orală, ea pe un mal, eu pe celălalt, numai prin puterea minții. Acum vreau să fiu stăpînul Oceanului Pacific, simt că trebuie și pot. La fel simte și prietena mea, care a emigrat în State, unde se prostituează pe bani și seara vine pe malul Oceanului să facă dragoste cu mine, care ies în balcon în Titan la miezul zilei și adopt mereu noi și noi poziții. Vecinul de dedesubt s-a prins și face și el același lucru, în același timp, tot cu prietena mea, și am impresia că panaramei a început să-i placă mai mult de el. Iată de ce vreau eu să fiu stăpînul Oceanului Pacific. Să-i văd eu după aia pe unde mă mai traduc!

Titankhamon

Primărie, haine grele

Nea Puiule, te-am prins! Hai, că știm că matale ești, nene Iordănescule... Să știi că n-are rost să te mai ascunzi, zi pe față: „Anghel Social-Democratu, Candidatu Pesede, caută pe cutare și cutare"! Apropo, ce are a face Pisoiu? Dacă nu-ți iese strategia cu Voluntariu', mai bine te bagi pe comuna Cățelu.

Puiul lui Pepelea

Anghel Democratu caută pe Șalup și frații lui, Costel (Pisoiu). Tel. [redacted]. București.

răspunsuri la scrisori

Nicolescu Gabriela (Timişoara): Micul tău „eseu patriotic“ e un pic confuz, ceea ce, aşa cum spui, pare să reprezinte „generaţia căreia îi aparţin“. La întrebarea din eseu „Unde s-a dus Dumnezeu originar?“, eu personal nu-ţi pot răspunde, poate că vei găsi răspunsul singură. Succes!

Dr. Harmonis Pauza (Tulcea): Mă bucur că savurezi conţinutul revistei noastre. Nu-ţi bate capul cu Ţiriac şi cu mustaţa lui. La cîţi bani are, cumpără cînd are chef cîte o Andreea Marin, gata şcolită, să cînte măcar la nai, dacă nu la orgă.

L'eu (ro) (Reşiţa): Ne cerţi c-am „brodat“ un text pe poza „ţăranului“ pesedist, în loc să folosim ceea ce poza ne dădea mură-n gură: falnicul falus belit, pe care respectivul „ţăran“ îl ţinea în mînă. Mai greşim şi noi. Noroc că cititorii noştri... Mulţumiri pentru „aberaţii“.

Tismăneanu Ion (Constanţa): Programul politic pe care ni-l propui, FRĂŢISMUL, seamănă destul de bine cu ceea ce neau propus şi comuniştii. Norocul nostru e că nu le-a ieşit. Şi ştii de ce nu le-a ieşit? Fiindcă avem un proverb mai ciudat, care sună aşa: „Frate, frate, da' brînza-i pe bani“.

V.I.Ş. (Bucureşti): Scrisoarea ta va ajunge la colegul meu Dragoş Vasile care se ocupă de partea mondenă a revistei. Dacă mai afli ceva, şi sper asta, scrie-i direct lui. Mulţumiri!

L.H. Marin (Bucureşti): Dacă ai candida pentru vreo primărie din Capitală, ai propune un „tramvai cu motor Diesel“. Eu, în locul tău, m-aş concentra pe „tramvaiul cu cai“. În timp ce balega e un produs ecologic, fumul motorinei, nu. Sînt sigur că orice bucureştean sănătos la cap ar prefera programul meu. Deocamdată trebuie să fim atenţi la tipu' care n-a prea geonit-o p-aici, că dacă cîştigă,ăia sîntem!

Ştefan AGOPIAN

Nu da votul din mînă pe ciorile de pe gard

Pe DN1, la ieşirea din Comarnic spre Sinaia, pe unde rar trec camerele televiziunii spre a-şi hodini lupa pe ceva frumos, a răsărit un monument al luptei anti-PSD. Rusu Nicolae Gheorghe, de 65 de ani, şi-a ridicat în curte, aproape de gard, ca să poată fi văzută cu uşurinţă, această frumoasă operă de artă, dedicată atît cunoscătorilor colecţionari ca Adrian Năstase, cît şi profanilor care n-au colecţionat în viaţa asta decît mandate. Cît despre cele două panouri de alături, prea multe de zis n-ar fi. În primul rînd, Iliescu nu ştim dacă este fiul „lui Satana şi a lui Nero“, fiindcă ăştia doi n-au fost ceferişti, ci doar ilegalişti. În al doilea rînd, Năstase nu cred că vrea să iasă preşedinte în „Bangladeş“ oricît i-am număra noi „oule“, pentru că acolo n-ar avea de unde să adune atîţia negrişori pe plantaţie ca în PSD.

Ali Baba şi cei 40 de voţi

JALES-ROMANES ILIESCU P.S.D.
ION ILICI ILIESCU ESTE FIUL LUI
SATANA SI A LUI NERO,
ESTE TATAL HOTILOR, BORFAŞILOR
ŞI CRIMINALILOR DIN ROMANIA.
ILIESCU ESTE SATANA DIN OLTENIŢA

Florea şi fauna Mureşului

Cititorii din Ardeal ne-au reproşat adesea că prea îi băgăm în seamă pe prădătorii din Regatul Unit al Olteniei, Munteniei, Dobrogei şi (mai ales al) Moldovei. De aceea, prezentăm azi un exemplu finuţ, cu accente telenovelistice, cules din recolta realizată anul trecut de Curtea de Conturi la Primăria Tîrgu Mureş. Găsim în raportul Curţii, la capitolul „abaterea constatată“, următorul enunţ (nu este singurul, vă daţi seama): „efectuarea de plăţi nelegale din bugetul local către firmele Deac&Co SRL şi Conimur SRL din Tg Mureş fără documente justificative“. Aceste firme au dat cu mistria, cu bidineaua, cu berica, parizerul şi alte unelte specifice pe la nişte spitale din oraş, iar consumaţia s-a achitat de la ciorapul primăriei. Explicaţiile se întind pe cîteva pagini şi, ca să nu vă obosim cu chestiuni desprinse din cursurile alea plicticoase de la Studii Economice (secţia Jilava-lux), vom trage linie şi vom spune, scurt, că primarul Florea a finanţat „nelegal“ reparaţii la Clinica de Hematologie păstorită de soţia sa. Şi, după cum spune Curtea de Conturi, le-a finanţat pînă ce i-a dat bugetului local sîngele pe nas.

Donator Quijote

Săptămîna străinilor

● Un iepure turbat a muşcat, în Germania, un motociclist după ce i-a ros un cauciuc şi a fost desprins cu greu de roata din spate. Nu vă vine să credeţi? Ia mai auziţi una: un lebădoi din Anglia a ucis mai mulţi cîini lovindu-i cu ciocul şi ţinîndu-i sub apă pînă la sufocare. Ce se întîmplă cu voi, băi animalelor? Chiar a înnebunit lupul? ● Dar şi unii dintre specialiştii în legislaţia UE au cam luat-o pe ulei: cică li se interzice măcelarilor să dea oasele rămase cîinilor, ei fiind obligaţi să le incinereze. Păi, să rămînă UE fără os de ros?! ● Un cuplu de britanici a reuşit să aibă un copil folosind spermă congelată în urmă cu 21 de ani şi stabilind, cu acest prilej, şi un record de durată a conservării. Probabil că, după ce a stat atîta la rece, viitorul copil va lucra în domeniul frigiderelor! ● Nouă instrumentişti au creat Orchestra vieneză a legumelor şi chiar au reuşit să cînte! În concerte ei folosesc castraveţi, cartofi, ardei, praz şi vinete proaspăt tăiate şi asamblate. Avantajul unei astfel de orchestre este că poate să interpreteze piese de tot felul într-un veritabil ghiveci muzical! ● Celebra sculptură David a lui Michelangelo a fost spălată cu atenţie timp de aproape nouă luni de o echipă de specialişti, în vederea aniversării a jumătate de mileniu de existenţă. Noile generaţii de porumbei sînt recunoscătoare specialiştilor pentru că vor avea la dispoziţie de acum înainte un David mai uscat, mai curat! ● La Praga s-a desfăşurat recent o reuniune a experţilor în obezitate. Cică s-au discutat, cu acest prilej, numai subiecte grase!

AgenCIA de presă

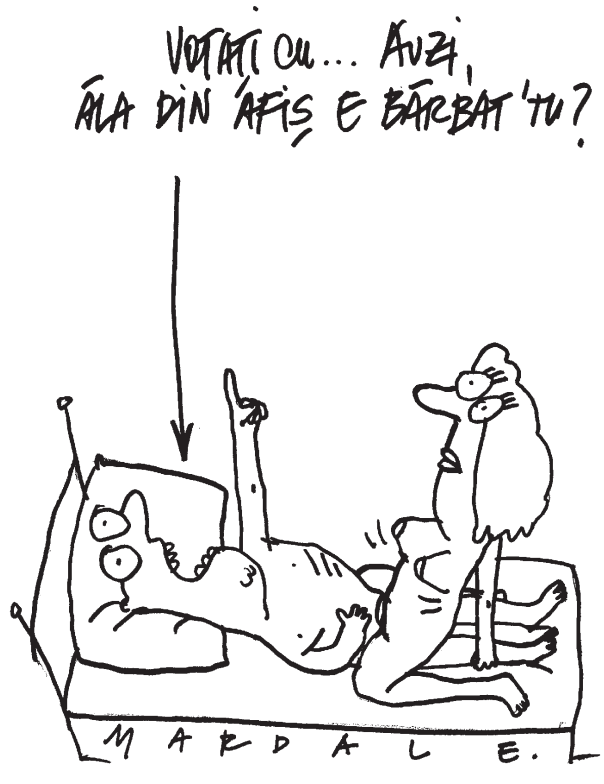

Meteo

În sfîrşit, a venit şi *Vremea* noastră!

Fugiţi, manechini şi manechine de paie din presa de scandal! Faceţi loc, vin intelectualii de la *Academia Caţavencu!* Dacă ninge, dacă plouă, noi avem ce face: citim în case, nu ne dăm cu capul de pereţi că nu ştim ce pantofi cu toc să asortăm la cercelul din buric şi ce tanga să potrivim la umbrela falsă cu Versace sau ce maşină să punem lîngă sînii falşi cu silicon de Bacău. Domnilor şi doamnelor, din cele mai selecte librării direct în *Academia Caţavencu:* doi intelectuali *cool* numai pentru dumneavoastră! Rocsana Marcu şi Fizz, marş la bucătărie, pentru că, în această săptămînă, în exclusivitate pentru *Academia Caţavencu,*

ŞTEFAN AGOPIAN şi DAN STANCIU VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Subiectul *ploaia* ploua. Verbul *ploua* ploua cu complementul ud pe el. Mi-e Fric, mi-e Fric, să dorm singuric. Mai vrea cineva să plouă cu noi?"

Mamaia: un summit pe timp de capace

Cu ocazia foarte mediatizatului summit de la Mamaia, pe lîngă perfuziile administrate palmierilor lui Agathon s-au mai luat şi alte numeroase şi binevenite măsuri; printre acestea, demn de menţionat este faptul că SRI a sigilat cam toate capacele de fontă ale canalelor din staţiune, rezolvînd astfel dintr-un singur tub de lipici problema atît de spinoasă a eventualelor atacuri: cu siguranţă, nici un terorist nu va cuteza să rupă sigiliile, mai ales că după două pungi de aurolac nici nu prea mai ai puterea necesară. Nu ştim de ce, dar din momentul în care am aflat ştirea asta am început să avem senzaţia că, în curînd, centrele REMAT din Mamaia vor primi capace de canal din fontă gata sigilate, vîndute la preţ mai mare, drept amintiri de la lupta împotriva terorismului.

Miron Summitrea

Între ENA şi PeNA

În dimineaţa zilei cînd Traian Băsescu se prezenta la PNA, pentru audieri în dosarul flotei, Mircea Geoană se parfuma în faţa oglinzii. „Bucureşti, acum ai cu cine să te parfumezi", îşi repeta Geoană în faţa oglinzii, graseindu-şi liniştit subţiorile proaspăt epilate. În aceeaşi zi, cînd Geoană se afla la machiaj, pregătindu-se să apară în emisiunea culturală *Bucureşti, cîştigi cu Geoană,* Traian Băsescu ieşea de la PNA. Apoi s-a întîmplat că Geoană şi-a amintit că este absolvent al ENA (Ecole Nationale d'Administration) şi, zilele trecute, a ţinut-o una şi bună că el este absolvent al ENA. Dacă va mai merge mult la PNA, Traian Băsescu ar putea declara şi el că este absolvent nu al ENA, ci al PeNA.

ENA Corcoduşa

Mitrea a dat în folosinţă o televiziune: Beton TV

În cartierul ANL din Drumul Taberei s-au instalat trei camere video conectate la Internet prin care se poate urmări cursul lucrărilor. S-a născut astfel un nou post de televiziune, la care viitorii proprietari vor avea ocazia să privească, o dată în plus, realizările Guvernului. Vă imaginaţi cum se va învîrti Mitrea prin şantier, încercînd să dea bine la camera de pe macara, ţipînd la muncitori în direct şi murdărindu-şi demonstrativ cizmuliţele de piele moale din pui de elefant. Plus că s-ar putea transmite şi emisiuni de divertisment. Spre exemplu, muncitorii ar putea să joace leapşa pe cărămizi, iar cel care ar lua-o mereu pe coajă să fie un muncitor poreclit nea Băsescu. Sau s-ar putea să se organizeze flagranturi aranjate, în care un grup de muncitori, membri PSD, să simuleze un furt de BCA-uri, iar Mitrea să coboare în coardă de pe macara, alături de Cristian Sabbagh, şi să-i aresteze pe hoţi. Ar creşte enorm încrederea în ANL, pe cuvînt.

Radu Mortaru

A fost 1 Iunie, a fost Ziua Copilului, iar părinţii din ţara noastră n-au mai ţinut cont de sărăcie şi le-au dat şi ei cîte ceva plozilor lor. Cei mai mulţi le-au dat voie să se joace afară, cîteva zile, pînă e gata masa.

PSD vrea să cîştige la alegeri şi postul de paharnic pe judeţ

Pentru electoratul care nu e interesat de ce are pe masă, ci de ce condiţii de trai îi asigură aleşii sub masă, pesediştii din Consiliul Judeţean Prahova recomandă această Fetească Neagră care se consumă numai la temperatura camerei (în campanie) şi a cabinei de vot (de alegeri). O idee foarte bună, venită însă în judeţul nepotrivit. Altfel dădea, de exemplu, în Argeş, judeţul de pe listele căruia nea Nicu Văcăroiu încearcă să găsească din nou drumul spre Parlament. Pe etichetă ar fi scris, în acest caz, „Vin recomandat de Consiliul Judeţean Argeş. Să lăsaţi şi pentru candidaţii noştri puţin pe fund, nu fiţi bulangii!".

Jean Claude Vin Damme

Treceţi, batalioane române, pe roşu

Domnule comandant al unităţii militare căreia îi aparţine Dacia albă cu numărul A-1811 sau A-01811 (nu mai reţin), mă numesc Ermolae Sifonescu şi vreau să vă sifonez o sugestie sau să vă sugestionez o sifonărie. Avînd în vedere că subordonatul dvs. care conduce maşina menţionată obişnuieşte să treacă pe roşu în intersecţii, existînd pericolul să bage pe cineva în NATO cu picioarele înainte, vă sugerez să dotaţi maşina cu girofar şi sirenă. Iar dacă nu aveţi fonduri (armata fiind şi orfană, şi văduvă de război), tundeţi şoferul chilug, să scoată capul pe geam şi să facă pe girofarul şi sirena cînd trece pe roşu, să ştie şi proştii că strada este numai a lui.

Revista de afront

Jurnalul lui Tetelu

Tot ce ați văzut la Animal Planet există în realitate și în România, numai că cu oameni. Iar Regele Animalelor este Tetelu. Lectură plăcută!

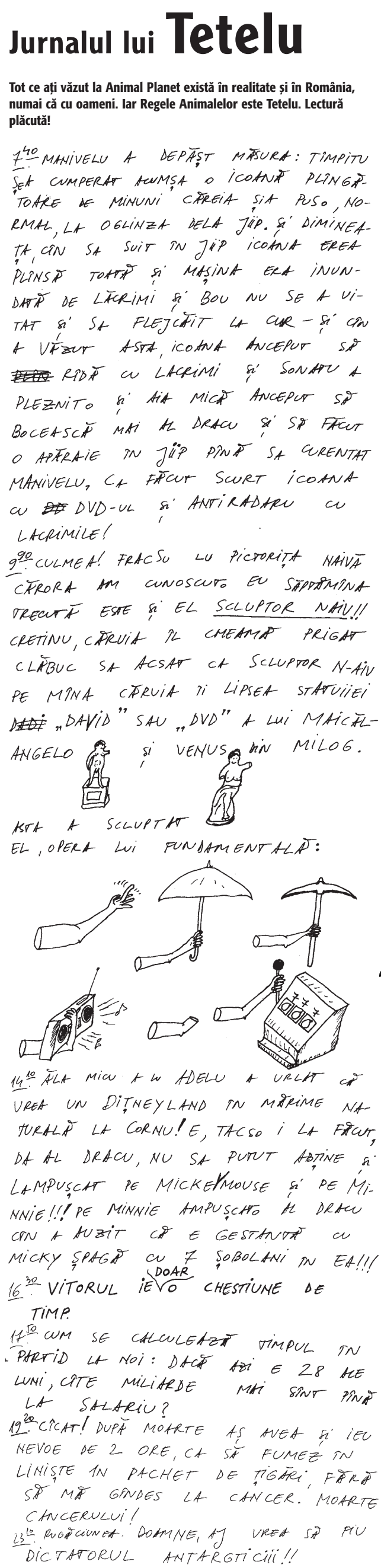
7.40 MANIVELU A DEPĂŞT MĂSURA: TIMPITU ŞEA CUMPERAT ACUMŞA O ICOANĂ PLINGĂTOARE DE MINUNI CĂREIA ŞIA PUS o, NORMAL, LA OGLINZA DELA JIP. Şi DIMINEAŢA, CÎN SA SUIT IN JIP ICOANA EREA PLINSĂ TOATĂ Şi MAŞINA ERA INUNDATĂ DE LĂCRIMI Şi BOU NU SE A VITAT Şi' SA FLEJCĂIT LA CUR – Şi CÎN A VĂZUT ASTA, ICOANA ANCEPUT SĂ RÎDĂ CU LACRIMI Şi SONAIU A PLEZNITo Şi AIA MICĂ ANCEPUT SĂ BOCEASCĂ MAI AL DRACU Şi SĂ FĂCUT O APĂRAIE IN JIP PÎNĂ SA CURENTAT MANIVELU, CA FĂCUT SCURT ICOANA CU DVD-UL Şi ANTIRADARU CU LACRIMILE!
9.00 CULMEA! FRACSU LU PICTORIŢĂ NAIVĂ CĂRORA AM CUNOSCUTo EU SĂPTĂMINA TRECUTĂ ESTE Şi EL SCULPTOR NAIV!! CRETINU, CĂRUIA IL CHEAMĂ PRIGAT CLĂBUC SA ACSAT CA SCULPTOR N-AIV PE MINA CĂRUIA ÎI LIPSEA STATUIIEI „DAVID" SAU „DVD" A LUI MAICĂLANGELO Şi VENUS DIN MILOG.
ASTA A SCULPTAT EL, OPERA LUI FUNDAMENTALĂ:
14.10 ALA MICU A W ADELU A URLAT CĂ VREA UN DIŢNEYLAND IN MĂRIME NATURALĂ LA CORNU! E, TACSo I LA FĂCUT, DA AL DRACU, NU SA PUTUT ABŢINE Şi LAMPUŞCAT PE MICKEYMOUSE Şi PE MINNIE!!! PE MINNIE AMPUŞCATo AL DRACU CÎN A AUZIT CĂ E GESTAVĂ CU MICKY ŞPAGĂ CU 7 ŞOBOLANI IN EA!!!
16.30 VITORUL IEVO DOAR CHESTIUNE DE TIMP.
17.10 CUM SE CALCULEAZĂ TIMPUL IN PARTID LA NOI: DACĂ ASI E 28 ALE LUNI, CÎTE MILIARDE MAI SÎNT PÎNĂ LA SALARIU?
19.20 CÎCAT! DUPĂ MOARTE AŞ AVEA Şi IEU NEVOE DE 2 ORE, CA SĂ FUMEZ IN LINIŞTE IN PACHET DE ŢIGĂRI, FĂRĂ SĂ MĂ GÎNDES LA CANCER. MOARTE CANCERULUI!
23.10 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AŞ VREA SĂ FIU DICTATORUL ANTARGTICIII!!

munca cu cartea

Povestiri la gura istoriei

Dincolo de a fi un mare istoric, Neagu Djuvara este un specialist al supraviețuirii prin istorie. Dar un specialist asupra căruia istoria nu lasă urme amare, riduri resentimentare, ci povești pline de o sevă caldă, în care luciditatea reamintirii reușește să domine durerea celor amintite. Ca un bunic povestind nepoților dramele războiului. Poate că tocmai din acest motiv Neagu Djuvara are curajul să aducă în fața cititorilor un roman*. La o vîrstă intelectuală la care alții își scriu memoriile, marele istoric începe să depene povești interbelice despre aventura măririi, decăderii și apoi a imigrării ultimelor vlăstare ale aristocrației interbelice. Un roman scris mai degrabă ca un document, în care transpar umbrele fantomatice ale unei lumi dragi, ce-și cereau dreptul la vizibilitate. Atunci cînd l-a scris, la Paris, între 1958-1959, Djuvara a fost sfătuit de Cioran să-l mai lase la dospit căci n-ar fi tocmai în tonul „noului roman", în mare vogă la vremea aceea. Acum, după aproape 50 de ani, povestea lui Gheorghe Milescu, personajul central al romanului, oferă sentimentul unei relatări din altă lume, o lume moartă și-nviată doar în cărți. Și fie că istoria literaturii o va reține sau nu, drama lui Gheorghe Milescu, scrisă de Neagu Djuvara, în vremea tinereții sale, va rămîne cel puțin ca o mărturie asupra unei lumi apuse. O lume ca o frescă despre destinul potențial al unui tînăr român născut în elita vechiului regim, aruncat în război și apoi dincolo de hotarele țării sale. Adică „un document de sociologie istorică", cum spune însuși autorul, căruia îi urez sănătate și viață multă. Să povestească el, că nepoți se găsesc din belșug.

Alin IONESCU

*** Neagu Djuvara, *Însemnările lui Gheorghe Milescu,* Ed. Humanitas, 2004.**

rebele arte

Viața ca o rochie strîmtă

Cînd ești perceput drept caricaturist, e greu să convingi lumea că tu poți să faci și altceva, că poți să ataci și alte limbaje plastice. L-am vizitat, acum cîțiva ani buni, pe marele portretist satiric și caricaturist David Levine, un clasic în viață al Americii, și mai mult de jumătate din timpul întîlnirii el a încercat să-mi demonstreze, mie, un ziarist oarecare dintr-o țară oarecare, că el e, de fapt, un pictor important. Ieșirile lui în lume cu expoziții de caricatură erau condiționate de prezența unei secțiuni cu picturi din creația sa. Marea sa dorință era să i se recunoască meritul de pictor, care era umbrit de extraordinara sa faimă de caricaturist. Mi-am adus aminte acest episod la Tîrgul de Carte, unde am văzut ceva extraordinar: expoziția de fotografii semnată de Mihai Stănescu, cel catalogat drept caricaturist. Această expoziție a mai fost pe simezele unei galerii, dar atunci nu am văzut-o. Trebuie să recunosc faptul că după această întîmplare voi desprinde, pentru mine, eticheta de caricaturist de pe numele lui Mihai Stănescu și o voi pune pe aceea de artist plastic complex. Ideea expoziției e simplă, aș spune simplă ca arta: timp de 22 de ani, Mihai Stănescu și-a fotografiat fiica, Daiana, la mare, în același loc, în aceeași atitudine și cu aceeași rochie, pînă cînd, însărcinată fiind, fiica sa a rupt, cu burta, țesătura rochiei. Efectul acestei expoziții este tulburător, e o bio-grafie impresionantă. Și, dincolo de efectul artistic se mai cuvine să subliniez decizia de a duce acest proiect la capăt prin ani și prin vremi, o îndîrjire cu care nu ne-au obișnuit mulți artiști români.

Ioan T. MORAR

cronica pe lîngă teatre

Suicid* cu final neașteptat de deschis

El lucra la un depozit de covoare, fericirea lui nu ducea lipsă de franjuri și, într-o zi, un coleg de covoare îi aduce o carte scrisă de unul Stephen Jay Gould în care era vorba despre plantele trilobate și despre dinozauri și muzicieni și alte chestii dintr-astea, nu lipsite de un vag fior metafizic. După ce citește cartea, individul se duce la un pod pe care îl știa el și se aruncă. Nu moare însă pentru că plantele trilobate, dinozaurii și muzicienii hotărîseră altceva. Sub pod se afla o fată în capul căreia sinucigașul și nimerește de altfel. Ca spectator, ești foarte tentat să crezi că exact sub podul acela se află raiul. Cei doi discută, se și ceartă, țipă, fumează, se și îndrăgostesc nițel, vorbesc în apă, de undeva de sus apare un măr, ea apucă să muște, el nu și așa mai departe. Și ea avusese mai de mult o tentativă de suicid, băuse ipecacuana, o otravă, se pare, dar a scăpat. După ce mai discută puțin despre sinucidere, dragoste și alți demoni (să te sinucizi cu laxative este foarte insignifiant!), cei doi părăsesc scena aparent împreună. Luminile se aprind și noi, spectatorii, primim cîte un buletin de vot cu patru variante de continuare a piesei: a) trăiesc amîndoi; b) ea trăiește, el se sinucide; c) el trăiește, ea se sinucide; d) se sinucid amîndoi. Personal, am votat varianta c), care a și ieșit cîștigătoare. Sînt sigur că mama ar fi votat prima variantă.

Iulian TĂNASE

*** *Alegerea sau Ciudata întîlnire dintre un băiat care a sărit de pe pod și o fată care a băut ipecacuana,* de Benjamin Bettenbender; regia: Theo Herghelegiu; scenografia: Pollo Vandamme; cu: Gabriela Crișu și Romulus Chiciu; Teatrul „Luni" de la Green Hours.**

show biz da' culți

Negru în cerul literaturii

● Un foarte bun exemplu de „aporie", în care a căzut un scriitor român, ne oferă Felicia Antip în *Adevărul literar și artistic* nr. 718, din 25 mai a.c. (v. articolul *Mai mult sau mai puțin onești*). Ocupîndu-se de autorii care folosesc „negri" pentru a-și scrie opera, dna Antip se referă la un moment dat la un caz foarte cunoscut și bine mediatizat (în presa culturală) de la sfîrșitul anilor '70: „După război a devenit notoriu cazul unui cunoscut romancier acuzat pe nedrept de plagiat: *om de bună credință* (s.m.), fusese pus într-o situație penibilă de un membru lipsit de scrupule al propriei echipe de negri, care inclusese fraudulos în *cartea lui* (s.m.) un întreg capitol împrumutat din versiunea românească a operei unui autor rus". „Cunoscutul romancier" nu este altul decît Eugen Barbu. Trec peste nefericita formulare a dnei Antip „om de bună credință", dar și peste „cartea lui", fiindcă orice om se poate întreba „cartea cui?", a lui Eugen Barbu, care-și pusese semnătura pe ea sau a negrului care o scrisese, pentru a observa altceva. În volumul trei al romanului *Incognito* semnat de Eugen Barbu au fost depistate părți importante din alți scriitori (Paustovski, de exemplu) și autorul a fost acuzat de plagiat, o învinuire foarte gravă pe vremea aceea pentru un membru în Comitetul Central al partidului. Chiar dacă activiștii superiori ai partidului nu prea știau cu ce se mănîncă plagiatul, pînă la urmă au fost nevoiți să admită că e un fel de furt, chiar dacă el nu se produsese în dauna statului socialist. Eugen Barbu ar fi putut scăpa ușor de acuzație, mai ales că el fusese – nu-i așa? – un „om de bună credință" cînd angajase un „negru" să-i scrie cartea, recunoscînd că plagiatul nu-i aparținea și că „un porc de negru" l-a înșelat. Asta ar fi însemnat însă o vină la fel de mare în ochii partidului: un om din ierarhie folosește munca la negru. Orice soluție ar fi ales, recunoașterea plagiatului sau recunoașterea faptului că folosea negri pentru a-și scrie cărțile, Eugen Barbu ar fi fost la fel de vinovat. Vă întrebați, probabil, cum a ieșit Eugen Barbu din această dilemă. Destul de mototolit, dar nu destul pentru a nu încerca, pînă la moarte, să se răzbune pe cei care îl puseseră în fața acestei capcane. **(St. A.)**

● La lansarea celor șapte prozatori tineri de la Polirom, lansare care, prin semnificații și prin urmări, e de departe punctul cel mai tare al recent încheiatului Bookarest 2004, autorii au citit din creația lor. Ioana Baetica a renunțat să dea glas unui fragment din prozele sale și a decis să citească niște poezii. Și ele, ca și proza, cu niște pasaje erotice hard. Numai că, atunci cînd toată audiența se aștepta să o audă pe diafana scriitoare rostind micile cuvinte vulgare, ea a preferat să citească foarte cuminte cu „puncte, puncte". Păi, cu chestii de-astea umbli, Ioana? Hai să-ți dăm un îndemn cu iz de Caragiale: Băețico, fii bărbată! ● Urmașii lui Sadoveanu, posesori ai dreptului de autor pentru toată opera numitului, pe vremuri, Ceahlău al literaturii, au o foarte ciudată atitudine față de edituri: dau dreptul de editare numai pentru o perioadă de nouă luni! După care ori renegociezi (și costă ceva!), ori scoți cărțile de pe tarabe. Păi, bine, e adevărat, nouă luni e o perioadă destul de semnificativă, dar ce se fac urmașii dacă în acele nouă luni se mai naște un Sadoveanu care nu va mai fi bunicul lor? ● Andrei Pleșu a fost răsfățatul Tîrgului de Carte Bookarest 2004, fiind răsplătit cu premiul A.E.R., dar a reușit și performanța de a obține Marele Premiu ASPRO și premiul pentru eseu al aceleiași asociații conduse de I.B. Lefter. Care, în *Observator cultural,* a tot adăpostit sudalme la adresa lui Pleșu. Ce să înțelegem, că Lefter înjură cu o mînă și premiază cu alta sau că Andrei Pleșu are îngeri buni? **(I. M.)**

gazeta sporturilor

Cîinii mor de drum lung și adversarii lor de grija altuia

De ce a cîștigat Dinamo titlul de campioană a Diviziei A? Aveți puțintică răbdare! Mai întîi e de văzut cum s-a terminat lupta în Divizia B, seria 3. Așadar, în ultima etapă, ca să promoveze, Jiul trebuia să bată la Petroșani pe Gaz Metan Mediaș. N-a bătut, a făcut egal. În schimb, sub Feleac, CFR Cluj a trecut lejer (3-0) de CS Deva, depășindu-i la potou pe rivalii din Jalea Viului. Primul efect a fost că familia lui Neluțu Sabău, antrenorul de la Gaz Metan, a fost amenințată cu moartea. De cine? De un suporter fanatic al Universității Cluj, dușmanca de-o viață a CFR-ului! Cum ar veni, în urma unui dublu-meci care le-a antrenat pe CFR, CS, Jiul și Gaz Metan, ei bine, cea mai dură replică a venit din partea unei minți rătăcite de la U. Cluj. Fenomenul acesta de „unde dai și unde crapă", după cum văzurăm, n-a ocolit nici măcar Ardealul. Dar a fost ridicat pe culmile perfecțiunii și bălăcărelii pe malurile Dîmboviței. Și astfel ne întoarcem în lumea bună, în vîrful Diviziei A...

De ce a cîștigat Dinamo? Păi, pentru că principalele adversare de pe podium n-au găsit altceva mai bun de făcut decît să fie preocupate de meciurile rivalilor, nu de alea pe care le aveau de disputat. Returul a debutat sub auspiciile duelului vericid dintre Giovanni și Gigi Becali, care s-au tocat mărunt, cu vorbe piezișe și replici belicoase. Pe urmă, după ce Rapidul a ieșit din cărți, a rămas doar Pițurcă să dea la babaroase. Prea multă energie s-a consumat la Steaua doar pe comentarii la adresa lui Dinamo. E drept că și un Borcea, cu mișcările lui de manelist ieftin, o cam caută. E adevărat și că albroșii au avut nu o dată bulan. De cîteva ori s-a nimerit ca arbitrii să greșească în favoarea lor. Dar asta li s-a mai întîmplat și celorlalți. Pîn' la coadă „cîinii" au cîștigat pentru că și-au văzut mai mult de drum decît de grija altuia. Iar aici meritul principal este, zicem noi, al antrenorului Andone. Hopaa, da' ia stați așa, că nu s-a terminat! Mai vine și finala Cupei. Și, înainte de finală, avem ultima etapă. Și cu cine joacă finalistele Cupei în ultima etapă? Fix cu concurentele pentru evitarea retrogradării: Dinamo cu Ceahlăul și Oțelul cu Bacăul. Pomeneam de patrulatere, ricoșeuri și uitături piezișe peste gard? Iaca încă un bun prilej pentru a ne testa toate abilitățile de chibiți îmbătrîniți în bizantinlîcuri fotbalistice. Vom ajunge, oare, să urmărim vreodată numai spectacolul sportiv, fără a mai fi obligați să ne batem mintea cu show-ul din culise? Tot mai sperăm că da. Da, da' aveți grijă cum votați pe 6 iunie, cînd se decernează Cupa și marile trofee la 6 din 49!

Viorel MOȚOC

Așa cum spunea și maestrul meu spiritual, domnul Cornel Dinu, citîndu-l pe faimosul Tzatziki din Aquarium: „Victoria este numai a celor care cîștigînd nu cunosc înfrîngerea". VAE VICTIS ET MVIE STEAVA!

Victoria meritată a prestigiosului club Dinamo este celebrată de un adevărat lord: Cristi Borcea, zis Manele Gatsby

Dinamo a luat Premium I cu coroniță

Ca susținător al unei echipe ce abia a scăpat de retrogradarea în Divizia C, nu prea pot să mă bucur pentru faptul că Dinamo a pus laba pe încă un titlu de campioană. Pe de altă parte, colegul M.B., care visează la o finală de Liga Campionilor Dinamo-Valencia (evident, după o semifinală de răzbunare cu 17 Nentori Tirana ori cu Knattspyrnufellag, sau cam așa ceva), zice să precizez că nu mi-a șoptit el să scriu textul ăsta despre echipa de lîngă Spitalul de Urgență. N-a fost el. A fost chestia asta din fotografii, acest C mare cu un rît de cîine rînjit la trecători, pe care l-am găsit la o stație de alimentare cu GPL înfiptă un pic în curtea Complexului Sportiv „Lia Manoliu", ex-„23 August" pentru admiratorii celebrei generații cu perciuni favoriți „Culae Lupescu". În urma unui sondaj efectuat în redacție, am înțeles că băieții nu știau ce este cu cîinele acela de 14.500 litrul aflat în imagine. Așadar, este vorba de simbolul pe care l-a pictat Cristian Borcea, director la Dinamo, pe lîngă stațiile cu gaz pentru mașini ale uneia dintre firmele sale, mai precis cea botezată Crimbogas 2000. E un semn clar că tipul e pătruns rău de chestia asta cu fotbalul și cu cîinii roșii de la Dinamo, mă întreb cînd o să-și facă și o fabrică de hrană pentru căței. Evident, cu aromă de stelist, de rapidist, de craiovean. Și mă mai întreb dacă e vreo legătură între gazul de la Borcea și maidanezii ăia care latră la unele mașini: or fi niște trădători care simt carburantul acelui rînjit?

Coana Giani Kiriță

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Așadar, s-a dus de rîpă efortul lui Gigi Becali de a le pune un brînci dinamoviștilor, pe ultimii două sute de metri ai Diviziei A. Pentru cei care s-au întors mai tîrziu de la grătare, trebuie să spunem că singura șansă a echipei Steaua la titlu era ca ea să bată în cele două meciuri rămase pînă la finișul final, iar Dinamo să se împiedice de Alba Iulia și de plăieșii lui Gheorghe Ștefan de la Ceahlăul. Deși a promis băieților de la Alba o baniță de parai ca să facă măcar egal cu Dinamo, cîinii roșii au realizat un 5-1 simplu, scurt, eficient, ca în curtea grădiniței. Era vorba de 150.000 de parai, bani împrumutați, pare-se, de la cămătari – dovadă că Gigi B. are trecere la această breaslă iute de mînă și de alte chestii contondente, inflamabile sau ascuțite. Totuși, nu putem să nu ne întrebăm, împunși de un zvon intrat cu forța pe sub ușa redacției: oare ce ar fi fost în sufletul și mai ales în cheful ardelenilor (altfel, băieți cinstiți) dacă ar fi avut posibilitatea de a cîștiga aceeași sumă chiar și în cazul unei înfrîngeri?

● Una scurtă cu Vadim: visul cu acțiunea de pe stadion i s-a îndeplinit. Doar că acolo nu erau ziariști pe care să-i împuște, ci înfocații suporteri de la marele meci Mogoșoaia-Ciorogîrla (7-3, parcă).

Eva Henţigova

Cu ocazia Campionatului European de Fotbal, compania Coca-Cola va avea în promoţia de vară o minge din aur de două kilograme. Astfel se va schimba şi noul nume al celor care vor încerca să o fure ca s-o facă salbe şi cercei: din cocalari în ţigani cocacolari.

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Alienarea Nord-Atlantică

După ce a fost aprobată de deputaţi şi sărbătorită deja, Ziua NATO a fost desfiinţată de senatori. Se pare că senatorul Nicu Văcăroiu ar vrea să sărbătorească numai Noaptea NATO.

PNG o face plată

După ce şi-a lansat candidaţii la locale în sala teatrului „Luceafărul", promiţându-le ieşenilor că vor împlini profeţia lui Nostradamus, făcînd din România grădina Maicii Domnului, aleşii de la PNG au uitat să plătească chiria sălii. Dacă România ar fi fost deja grădina Maicii Domnului, atunci membrii PNG probabil că ar fi sărit gardul ca să fure blugii de pe sîrmă.

Profesiunea mea, mătura

Pe pagina de Internet a Consiliului Judeţean Neamţ, pretendenţii la fotoliile de consilieri îşi dezvăluie funcţiile. Am aflat astfel că printre candidaţi se numără şi o casnică. Dacă se alege, la finalul mandatului se va întoarce la profesia de casnică, doar că într-o casă mult mai mare.

Căzut la datorie, de pe soclu

Statuia lui Ştefan cel Mare din Copou stă să cadă de pe soclu. Presupun că, după atîţia ani de chinuri, o mai fi obosit şi calul.

Cincinalul în două ore

Televiziunea România de Mîine, făcută de Oamenii de Ieri ai lui Nicolae şi Elena Ceauşescu, a făcut scandal deoarece compania de cablu RCS a decis să-i scoată din programe, pentru că nu plăteau nimic. Televiziunea tovarăşului Bondrea de la Universitatea „Spiru Haret" ar trebui să primească, totuşi, timpul pe care îl merită, aşa cum ne obişnuiseră chiar ei pe vremea lui Ceauşescu: cîte două ore de la 8 la 10 seara, în care să-şi difuzeze cursurile de socialism ştiinţific, alb-negru, şi numai de 26 ianuarie – romanţe, parţial color.

Cronicarul
Grigore după Ureche

Contraeditorial

Un pas către întrebarea europeană

Era joi noaptea cînd am sărit din pat, drept în picioare, am strîns pumnii, mi-a venit să dansez, devenisem brusc fericit şi un zîmbet iliescian mi se întinsese pe toată faţa. Şi de ce, ce se întîmplase? Nu mare lucru. Pur şi simplu, mă uitam la televizor şi nimerisem peste o conferinţă de presă în care Năstase evita cît putea subiectul Mihăileşti. Ziariştii însă continuau să îl întrebe: „Şi ce părere aveţi? E normal? Trebuia să se înceapă repararea drumului la cîteva ore după accident? Ce veţi face? De ce nu faceţi nimic? Nu e vinovat ministrul Mitrea că a grăbit lucrările? Ştiţi că încă se mai găsesc bucăţi de oameni?". Ei bine, Năstase nu a rezistat. Brusc, faţăul i s-a strîmbat urît şi într-o izbucnire de furie a început să întrebe reporterii de la ce televiziuni sînt. „De la ce televiziune eşti? Spune-mi de la ce televiziune eşti!" M-am gîndit: „Oare întreabă ca să sune la televiziunile alea şi să le spună patronilor să îi dea afară pe reporteri?".

Apoi, yupiiii! A fost ca o revelaţie! Asta e! După patru ani de zile, erau primele întrebări libere! Pe televizor! La o emisiune la care se uita, vorba ceea, toată ţara! De patru ani, nimeni nu-l mai întrebase nimic pe Năstase la televizor. De patru ani, Năstase nu a mai dat socoteală pentru nimic. Nimeni nu mai avusese curajul să îl pună în dificultate. Şi, brusc, într-o situaţie tragică pe care zelul tîmpit şi fără creier al lui Mitrea a făcut-o oribilă, veniseră nişte întrebări libere. Atunci mi-am dat seama cît am suferit, şi poate şi alţii alături de mine, patru ani, în mediul aseptic, dar nesănătos pe care Năstase l-a creat în presă, că nu am auzit întrebările fireşti care puteau şi trebuia să fie puse la televizor, ca într-o democraţie ce ne pretindem. Am dus lipsă şi aproape că mă obişnuisem. Şi cît mi-aş fi dorit ca în aceşti patru ani undeva, la televizor, cineva să îi pună întrebări lui Năstase despre marile scandaluri în care a fost implicat el şi oamenii lui: de la afacerile consilierilor PSD de la primăria Capitalei, la banii publici care s-au scurs în buzunarele lui Umbrărescu, prinţul asfaltului. Întrebări despre finul lui, Bitner, care a pus mîna pe Deltă, despre Bebe Ivanovici, Mischie, Oprişan, Priboi, despre trişarea votării Constituţiei, despre cum au fost forţaţi primarii opoziţiei să se înscrie în PSD, despre cum vînează premierul urşii patriei şi despre cum a fost posibil să îşi dea febleţea mea, Rodica Stănoiu, dărăpănătura de casă statului pe 100.000 de dolari fără să o întrebe nimeni de sănătate.

De asta am fost fericit, miercuri, într-o noapte cînd era imoral să fii fericit. Din cauza reporteriţei, care, atunci cînd Năstase întreba turbat de la ce televiziune este, i-a răspuns cu foarte mult curaj: „Nu contează! De la una din ele!".

Preso, televiziuneo: cît mai multe întrebări libere!

Alexandru VĂRZARU

Adevărul despre noi. Şi noi despre *Adevărul*

În ediţia de vineri, 28 mai 2004, cotidianul *Adevărul* publică, pe prima pagină, un articol cu următorul titlu:

„Fără să facă nimic, şefii de la *Academia Caţavencu* au primit în conturi personale miliarde de lei de la Fundaţia Anonimul.

Fundaţia Anonimul, alături de Grupul Rompetrol, figurează într-un raport al Oficiului Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor ca efectuînd operaţiuni suspecte de spălare a banilor."

Faţă de acest articol, *Academia Caţavencu* declară următoarele:

1. Ceea ce este prezentat în articol drept o alimentare suspectă a unor conturi bancare aparţinînd „şefilor" *Academiei Caţavencu* este în realitate o tranzacţie legală de acţiuni la vedere, prin care proprietarii acţiunilor S.C. Academia Caţavencu S.A. au vîndut, în condiţiile prevăzute de lege, o cotă, cumpărată de Fundaţia Anonimul. Documentele care consemnează tranzacţia au fost controlate, verificate (Ministerul de Finanţe) şi vizate de forurile abilitate şi au fost acceptate ca perfect legale.

2. Lista acţionarilor care au vîndut acţiuni Fundaţiei Anonimul este prezentată incomplet în cotidianul *Adevărul*. Ne simţim datori s-o completăm: Doru Buşcu, Eugen Istodor, Cornel Ivanciuc, Liviu Mihaiu, Viorel Moţoc, Octavian Mardale, Ioan T. Morar, Mircea Toma şi Sorin Vulpe. Ei sînt jurnalişti, membri fondatori ai *Academiei Caţavencu* şi deţinătorii pachetului majoritar de acţiuni.

3. În mod logic, suma totală încasată în urma tranzacţiei este mai mare. O scăpare pe care ne face plăcere s-o reparăm. Regretăm totuşi lipsa de colegialitate a jurnaliştilor de la *Adevărul,* care nu s-au gîndit că nevestele noastre ştiau probabil de sume mai mici.

4. În privinţa afirmaţiei „fără să facă nimic", trebuie spus că toţi jurnaliştii care şi-au vîndut o parte din acţiuni au făcut, totuşi, cîte ceva: timp de paisprezece ani au făcut din *Academia Caţavencu* o publicaţie prestigioasă şi credibilă, un produs cu valoare de piaţă. Timp de paisprezece ani au luptat cu prostia, corupţia, incompetenţa, hoţia şi au pus cîte un zîmbet pe feţele cititorilor săi în momentele lipsite de speranţă. Timp de paisprezece ani *Academia Caţavencu* a fost supusă ameninţărilor, şicanelor, controalelor, presiunilor şi tentativelor de şifonare a reputaţiei şi a dus bătălii grele cu instituţiile corupte ale statului, agresorii ei naturali. Faţă de aceştia, insinuările colegilor de la *Adevărul* par puţin ridicole.

5. Documentul care conţine insinuarea preluată şi amplificată de cotidianul *Adevărul* în timpul prezentei campanii electorale poartă semnătura lui Ioan Melinescu, un recent client al anchetelor *Academiei Caţavencu*, demis, de altfel, din funcţia de preşedinte al ONPCSB cu două zile înainte de a se isca pe document.

6. Publicarea numelor şi fotografiilor noastre în *Adevărul*, într-un fel, ne flatează: nu oricine apare pe prima pagină a ziarului condus de preşedintele Clubului Român de Presă.

P.S. Şi, la urma urmei, cum e mai bine: să primeşti bani pe acţiuni „fără să faci nimic" sau să primeşti bani la sacoşă fiind obligat să faci ceva anume?

Avem dovada! **Fără să facă nimic**, miliardarii de hîrtie de ziar de la *Academia Caţavencu,* demascaţi de Cristian Tudor Popescu, se întîlnesc săptămînal, sub pseudonime false, în paginile *Academiei Caţavencu* şi vă fac uneori să rîdeţi. Vă deconspirăm numele lor *(pe rîndul de jos):* Mardale, Mihaiu, Morar; *(pe rîndul de sus):* Moţoc, Toma, Vulpe, Istodor, Buşcu şi Ivanciuc

Senatul
Academiei Caţavencu:
Doru Buşcu, Eugen Istodor, Cornel Ivanciuc, Liviu Mihaiu, Viorel Moţoc, Octavian Mardale, Ioan T. Morar, Mircea Toma şi Sorin Vulpe

Miza PETROM: esenţa mişcării unei dezinformări în media

De mai bine de un an, camarila de la Cotroceni, păstorită informativ de Talpeş, se screme să pună mâna pe Petrom, ultima mare vacă pe care n-au muls-o încă, noaptea la conductă, prădătorii preşedintelui. Talpeş este eminenţa cenuşie a Departamentului de securitate al Preşedinţiei, creatorul investitorului strategic de serviciu Ovidiu Tender şi partenerul de conspiraţii tactice al lui Viorel Hrebenciuc, mentorul petroliştilor nocturni din Bacău. Actorii camarilei au descins în forţă la Rompetrol, cu intenţia de a-şi încropi o platformă de negocieri credibilă, pe cadavrul acţionarului Dinu Patriciu. În prima fază, Hrebenciuc l-a asmuţit pe Ioan Melinescu, fostul director al Oficiului pentru Combaterea Spălării Banilor, împotriva lui Patriciu. Strângerea de informaţii a fost supravegheată îndeaproape de fostul plutonier de jandarmi Paul Sârbu, astăzi o piesă de bază din dispozitivul Departamentului de securitate de la Cotroceni. În faza a doua, camarila de la Cotroceni şi-a creat propriul oficios de presă, *Atac,* finanţat de Tender şi administrat de un komando de ofiţeri SPP, puşi sub comanda ofiţerului Liviu Tănase, fost cadru în Direcţia V a DSS, şi şeful economic al publicaţiei în cauză, al cărei director este multiplul campion la infracţiuni de drept comun, Mihai Gheza. În faza a treia, am fost avertizaţi că urmează să fim muşcaţi de plex, pentru o presupusă operaţiune de spălare de bani, în *Atac.* În faza a patra, cotidianul *Atac* a scos la iveală falsul grosolan moşmondit de Ioan Melinescu, din care reieşea că ne-am mânjit pe veci cu banii lui Dinu Patriciu, prin intermediul fostului său partener de afaceri, Sorin Marin. În faza a cincea, documentul noii poliţii politice ateriza, prin grija lui Hrebenciuc, la oficiosul condus de preşedintele Clubului Român de Presă, *Adevărul.* În ziua în care *Evenimentul zilei* publica documentul OLAF, care denunţa afacerile şi articulaţiile mafiei din Bacău, patronată de Hrebenciuc, *Adevărul* ne acuza că am primit miliarde de lei negri, proveniţi de la Rompetrol. Cum *Adevărul* este dincolo de puterea de decizie a lui C.T. Popescu, a trebuit să demantelăm tot ceea ce s-au străduit să asambleze combinagiii de la Cotroceni, vreme de mai bine de trei anotimpuri. Dar acum a venit vara. Afară ciripesc păsărelele întoarse din ţările calde. Până la alegerile generale din toamnă vă promitem că ne vom ocupa de absolut fiecare prădător al camarilei de la Cotroceni, evocat în cele de mai sus. Iar cititorii noştri vor citi şi vor vota!

Biroul de Investigaţii